

KONTRA

**Πάιατ κόβει, Κούλης
ράβει, μάπα το παλτό**
[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

**Άλλο EastMed, άλλο
East Med Act, άλλο East
Med Gas Forum**
[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Λιβύη όπως Συρία
[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

**Μια ακόμα πρέπουσα
απάντηση στην
εισαγγελέα Οικονόμου**
[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Οι απόφοιτοι κολλεγίων στη δημόσια
εκπαίδευση

**Πετραδάκι πετραδάκι
ξηλώνεται το άρθρο 16
του Συντάγματος**
[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

**Ενα βήμα πίσω ο
Μακρόν αλλά ο αγώνας
συνεχίζεται**
[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

101 χρόνια από τη δολοφονία των Λού-
ξεμπουργκ - Λίμπκνεχτ

Ημουν, είμαι, θα είμαι
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1035 - 18 Γενάρη 2019

www.eksegersi.gr

**Στην εθνική ενότητά τους να αντιτάξουμε
την ταξική αντεπίθεση για τα δικαιώματα της
εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας**

Scripta... Verba...

Ο Μητσοτάκης αισθάνθηκε την ανάγκη να πάει στο Οβάλ Γραφείο για να διαβεβαιώσει ότι η Ελλάδα είναι «αξιόπιστος και προβλέψιμος» σύμμαχος. Λες κι ο Τραμπ θα μας έπαιζε στον ιππόδρομο!

I.K. Πρετεντέρης

Όταν ξινίζει ακόμα κι ο Πρετεντέρης, καταλαβαίνεις πόσο σκατά είναι τα πράγματα για τον Κούλη.

Εάν τυχόν δεν προταθεί ο Προκόπης Παυλόπουλος για πρόεδρος της Δημοκρατίας, θα είναι τεράστιο λάθος για τη χώρα και την παράταξη.

Νικήτας Κακλαμάνης

Ο Κούλης του αρνήθηκε την προεδρία της Βουλής -την οποία θεωρούσαι ότι εδικαιούτο- κι αυτός του το ανταποδίδει.

Είναι πολύ δύσκολο να μην είσαι επαρκής Πρόεδρος, με βάση τις αρμοδιότητες και τον ρόλο του.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Αυτουνού, πάντως, δε θα του κακόπεφτε κι αυτός ο διακοσμητικός ρόλος. Θα ικανοποιούσε τη βουλμία του για μιντιακή προβολή.

Το ζήτημα δεν είναι το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, όσο τα χαρακτηριστικά που θα πρέπει να φέρει στο πλαίσιο του συνταγματικού ρόλου που επιτελεί. Θα πρέπει να είναι ένα πρόσωπο υψηλού κύρους που θα εκφράζει την ενότητα του έθνους και να μπορεί να επιτελέσει την αποστολή του ως διεθνής παραστάτης της χώρας

Γιώργος Γεραπετρίτης

Εσείς ποιον πιστεύετε, τον Βενιζέλο ή τον Γεραπετρίτη;

Είναι μεγάλη επιτυχία ότι θα ενταχθεί η Ελλάδα στο πρόγραμμα των F-35, με εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους απ' ό,τι φαίνεται. Στον χθεσινό τουρκικό Τύπο κλαίνει με τίτλους «χάνει η τουρκική αεροπορία την υπεροχή στο Αιγαίο».

Αδωνις Γεωργιάδης

Ο τηλεπλασιέ, μετά τα ναυογλέκα, πλάσσει αμερικάνικα πολεμικά αεροπλάνα.

Γιατί θα έπρεπε να έχω το στίγμα της «παραπομπής» πλάι στο όνομά μου ενώ δεν έχω κάνει ΤΙΠΟΤΑ κακό;

Ντόναλντ Τραμπ

Γιατί δεν καλεί ως μάρτυρα υπεράσπισης στη δίκη στη Γερουσία τον Τσίπρα; Νομίζουμε ότι είναι η καλύτερη ιδέα.

Δυστυχώς, όμως, βλέπουμε και παρακολουθούμε στο πολιτικό σκηνικό άλλα κόμματα, όπως για παράδειγμα η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση, η οποία παλαιότερα είχε άλλες θέσεις, όμως ως κυβέρνηση ουσιαστικά προετοίμασε αυτήν την απαράδεκτη αμερικανοΝΑΤΟϊκή συμφωνία.

Δημήτρης Κουτσούμπα

Δεν έχει άδικο, αλλά γιατί «δυστυχώς»;

ΡΙΠΕΣ

◆ Παρέλειψαν την επίμαχη φράση από την επίσημη ιστοσελίδα του πρωθυπουργού ◆ Υπάρχει, όμως, σε όλα τα διεθνή Μέσα ◆ Ο Μητσοτάκης υποστήριξε ανοιχτά τη δολοφονία Σολεϊμανί ◆ Αυτό είναι το μόνο που υπάρχει ◆ Εξ ου και το διάβημα διαμαρτυρίας της ιρανικής κυβέρνησης ◆ Αυτά κάνουν οι «δεδομένοι» και «προβλέψιμοι» ◆ Μετατρέποντας το λαό «τους» σε στόχο ◆ Ο Τσίπρας, ο Κούλης, το τζετ-λανγκ και οι συμβουλές του πρώτου στον δεύτερο για... νερό και γυμναστική ◆ Το άκρον άωτον της αμηχανίας ◆ Με τον Κούλη να κάνει εμφανώς μούτρα ◆ Γιατί ο άλλος του την είχε πέσει ενόσω βρισκόταν ακόμα στις ΗΠΑ ◆ Και τον Τσίπρα μάλλον να το απολαμβάνει ◆ Επεισόδια της αστικής πολιτικής ◆ Για να 'χουν να λένε και να γράφουν οι «πολιτικοί αναλυτές» ◆ Αφήνοντας στη μπάντα τα ουσιαστικά

◆ Την ενότητα του αστικού πολιτικού κόσμου στην ξενοδοχεία ◆ Και για να μην ξεχνιόμαστε ◆ Ενα F-35 έχει τιμή αγοράς 100 εκατομμύρια ευρώπουλα ◆ Επί 24 τεμάχια, φτάνουμε τα 2,4 δισ. ◆ 'Η 2,5% του ΑΕΠ ◆ Και κάθε ώρα πτήσης του κοστίζει γύρω στις 40.000 ευρώπουλα ◆ Την πάτησε η Κεραμέως ◆ Επιδεικνύοντας νεοφιλελεύθερο ζήλο, κατήργησε την αργία των Τριών Ιεραρχών ◆ Και βρέθηκε αντιμέτωπη με πυρά και από τα δεξιά ◆ Την κατηγόρησαν για... αποχριστιανοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος ◆ Δεύτερη γκάφα μετά τη βράβευση της επιστήμονος-μαϊμού ◆ Την οποία έσπευσε να καλύψει η (προφανώς πιο έξυπνη) υφυπουργός Ζαχαράκη ◆ Ανακοινώνοντας ότι η αργία καταργείται για λόγους... κατήχησης ◆ Οι μαθητές θα πάνε στα σχολεία για να εκκλησιαστούν και μετά να δεχτούν κατήχηση για τους τρεις

ιεράρχες! ◆ Κι όποιος προτιμήσει το φρέντο αντί για εκκλησιασμό και κατήχηση θα πάρει απουσίες ◆ Ελλάδα 2020 ◆ Ο Μπακογιάννης έβαλε σπιτάκι για μια αδέσποτη σκυλίτσα στην Κυψέλη ◆ Και τα παπαγαλάκια του έστησαν επιχείρηση προπαγάνδας ◆ Για τους άστεγους που κοιμούνται στη σειρά στην Ερμού, στο Μοναστηράκι, κανένα ενδιαφέρον ◆ Μάλλον αντιμετωπίζονται ως... τουριστική ατραξιόν ◆ Ξεσκαρτάροντας κάποιες εφημερίδες που είχαν μαζευτεί πάνω στο γραφείο μας τι βρήκαμε; ◆ Στις 11 Δεκέμβρη, το Πανεπιστήμιο Πειραιά αναγόρευσε τον Ευάγγελο Μυτιληναίο επίτιμο διδάκτορα ◆ Ταιριαστό το βρήκαμε ◆ Ειδικά για το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο ◆ Το ΠΑΣΟΚ είν' εδώ ◆ Απόδειξη; ◆ Η Φώφη ξεφάντωσε στο... πολιτιστικό κέντρο όπου εμφανίζεται ο Κιάμος ◆ Πρώτο τραπέζι πίστα, δέχτηκε τα πανέρια με

τα γαρύφαλα από τον αηδό και ανταπέδωσε ◆ Ανατρίχιασαν από νοσταλγία οι παλαιοί πασόκοι ◆ Όταν το αυτονόητο γίνεται είδηση ◆ Αραβικά ΜΜΕ γράφουν ότι οι μυστικές υπηρεσίες του Ιράν ψάχνουν στη Συρία και το Ιράκ για να βρουν ποιοι «έδωσαν» στους Αμερικάνους τις κινήσεις του Σολεϊμανί ◆ Μπουκάλια και καφέδες κατά Μηταράκη στη Χίο ◆ Το τέρας που εξέθρεψαν πέφτει να τους κατασπαράξει ◆ Τι γύρευε, όμως, ο Μηταράκης σε μια συνεδρίαση δημοτικού συμβουλίου για το Προσφυγικό; ◆ Αφού δεν έχει καμιά σχετική αρμοδιότητα ◆ Ναι, αλλά είναι ο σούπερ κομματάρχης της Δεξιάς στο νησί ◆ Αν δεν μαζέψει τους δικούς του, ο Κούλης θα τον «πουλέψει» από την κυβέρνηση ◆ Με τόση σουρεάλ ονοματολογία, στο τέλος κανένας δε θα ενδιαφέρεται ◆ Ούτε από περιέργεια ◆ Μήπως αυτό θέλει ο Κούλης; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σιγά μην πιάσουν ο πρίγκιπας και η γυναίκα του «το γιαπί, το πηλοφόρι, το μυστήρι». Θέλουν να φύγουν από το παλάτι για να μη δεσμεύονται από το αυστηρό πρωτόκολλο. Και τον πύργο θα κρατήσουν και την ετήσια χορηγία που τους αναλογεί και ό,τι έχει να κάνει με λεφτά. Το δυστύχημα είναι ότι ο κόσμος στη Βρετανία κάθετα κι ασχολείται με τα καπρίτσια των «γαλαζοαίματων». Και τους πληρώνει αγόγγυστα για να παρασιτούν υπερπολυτελέστατα.

Κ Ο Πατούλης δε διέψευσε την αποκάλυψη ότι έδωσε γύρω στα είκοσι χιλιάδες ευρώ για έπιπλα γραφείου. Απάντησε ότι «ο συγκεκριμένος εξοπλισμός αποτελεί περιουσιακό στοιχείο της Περιφέρειας Αττικής κι όχι “προίκα” του οποιουδήποτε περιφερειάρχη». Και γιατί έπρεπε ν' αλλάξει τα έπιπλα; Δεν του γούσταραν αυτά που είχαν οι προκάτοχοι του; Δεν είχαν βελούδα και χρυσά-

φια; Επ' αυτού δεν απάντησε.

Κ «Είμαι ευσυγκίνητος», είπε ο Πάμπλο Ιγκλέσιας, δικαιολογώντας τα δάκρυά του την ώρα που ανακοινώθηκε η έγκριση από τη Βουλή της κυβέρνησης του PSOE με τους Unidos Podemos. Στη φωτογραφία, όμως, φαίνονται τουλάχιστον τρεις να κλαίνε. Δεν είναι προς κατηγορία. Ξέρεις τι είναι, μέσα σε λίγα χρόνια, από τις πλατείες των «αγανακτισμένων» να βρεθείς σε υπουργικό θώκο; Και να έχεις περάσει μερικούς μήνες αγω-

νίας, επειδή ο Σάντσεθ ήθελε τις ψήφους σου στη Βουλή, αλλά όχι μερικά στελέχη σου σε υπουργεία; Τη στιγμή που η αγωνία λαμβάνει τέλος και το υπουργείο γίνεται πραγματικότητα, σου φεύγει όλο το άγχος και ξεσπάς σε δάκρυα. Για το καλό του λαού, ρε γαμώτο.

Κ Ομολογούμε ότι δεν είχαμε ξανακούσει για τα BRAVO Awards, ούτε για το Δίκτυο Υπεύθυνων Οργανισμών και Ενεργών Πολιτών (QualityNet Foundation) που τα απονέμει. Είναι τόσα πολλά αυτού του τύ-

που τα «μαγαζιά» της αστικής τάξης που χάνεται ο λογαριασμός. Καταλάβαμε περί τίνος πρόκειται όταν πληροφορηθήκαμε ότι οι πλιατσικολόγοι χρυσοθήρες της «Ελληνικός Χρυσός» βραβεύτηκαν στα BRAVO Sustainability Awards 2019 στην κατηγορία «Προστασία Οικοσυστημάτων & Βιοποικιλότητα». Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να προσθέσουμε οποιοδήποτε σχόλιο (καιροφυλακτεί και το αστικό ποινικό σύστημα). Μπορείτε να τα προσθέσετε μόνοι σας. Γνωρίζετε πολύ καλά το θέμα. Κι ακόμα καλύτερα το γνωρίζουν οι άνθρωποι στη Χαλκιδική.

Κ Παλιά έμεναν μόνο τα γραπτά, πλέον μένουν και τα βίντεο και τα ηχητικά του ραδιοφώνου. Ετσι, οι άνθρωποι του συριζαϊκού tnxs.gr θυμήθηκαν τον Μπουμπούκο που έλεγε κάποτε για την κρουαζιέρα του Τσίπρα με τη θαλαμηγό του Παναγόπουλου, ότι είναι «ποινικό ζήτημα το δώρο πάνω από 200 ευρώ σε πρωθυπουργό». Και ρώτησαν τι ισχύει για τον Μητσοτάκη, ο οποίος μαζί με τη σύζυγό του παρακολούθησε αγώνα του NBA από θέσεις που κοστίζουν 4.000 δολάρια η μία, καλεσμένοι -όπως οι ίδιοι δήλωσαν- του ιδιοκτήτη της επαγγελματικής ομάδας.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Ελλάδα πρέπει να επικεντρωθεί στη διατήρηση ισχυρών δεσμών με το ΝΑΤΟ. Να ενισχύσει τη συνεργασία στον τομέα της ενέργειας με το Ισραήλ και την Κύπρο. Να ισχυροποιήσει όλα τα επίπεδα συνεργασίας με το Ισραήλ σε στρατιωτικές και διπλωματικές προσπάθειες. Και να παραμείνει κοντά στις ΗΠΑ.

Τζέιμς Σταυρίδης

Απόστρατος ναύαρχος ΗΠΑ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

18/1: Τυνησία: Ημέρα επανάστασης (1956), Τανζανία: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 18/1/1947: Ναυάγιο «Χειμάρης», πνιγμός εβδομήντα πολιτικών κρατουμένων που ταξίδευαν δεμένοι 18/1/1974: Βόμβες σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ) 19/1/1915: Θορυβώδη συλλαλητήρια σε Πάτρα και Βόλο για τιμή ψωμιού που έφτασε τα ογδόντα λεπτά 20/1: Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς, Μάλι: Ημέρα στρατού 20/1/1916: Γερμανικό αεροπλάνο βομβαρδίζει τη Θεσσαλονίκη, 17 νεκροί, 28 τραυματίες 20/1/1981: Δύο βόμβες σε γραφεία ΔΕΗ (ΕΛΑ) 20/1/1996: Ο Γιάσερ Αραφάτ πρώτος εκλεγμένος ηγέτης (88,1%) του παλαιστινιακού λαού 20/1/2013: Βομβιστικό χτύπημα στο «The Mall Athens», δύο τραυματίες

(«Σύμπραξη αναρχικών Οργανώσεων Αγρία Ελευθερία και Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων») 21/01: Πολωνία: Ημέρα γιαγιάς 21/1/1827 : Εκδοση πρώτου φύλλου πρώτης εφημερίδας για μαύρους στις ΗΠΑ (Freedom Journal) 21/1/1988: Απόπειρα κατά αξιωματικού ΔΙΑ Τζορτζ Κάρος (17Ν) 21/1/1997: Η Ματλίν Ολμπράιτ πρώτη γυναίκα υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ 22/1/1933: Με εντολή Ελευθερίου Βενιζέλου η Χωροφυλακή χτυπά τρεις χιλιάδες απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (τέσσερις νεκροί, είκοσι τραυματίες) 22/1/1972: Πρώτη δίκη ΠΑΚ, επτά καταδίκες 22/1/1973: Τρίτη δίκη “Ελληνικής Αντίστασης” με δεκατρείς κατηγορούμενους για σχεδιαζόμενη απόδραση Αλέκου Παναγούλη, έντεκα

καταδίκες 22/1/1979: Συλλαμβάνονται εννιά βομβιστές «Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως» για αιματηρές βομβιστικές επιθέσεις σε κινηματογράφους. Δύο (Χρ. Τζαβέλλας και Γ. Γεωργιάδης) είναι εν ενεργεία αξιωματικοί του στρατού, άλλοι τέσσερις καταζητούνται 23/1/1969: Δεύτερη δίκη «Ρήγα Φεραίου» και ΠΑΜ, οκτώ καταδίκες 23/1/1972: Οκτώ καταδίκες μελών ΠΑΚ 23/1/1989: Εκτέλεση εισαγγελέα Αρείου Πάγου Α. Βερνάρδου (1η Μάη) 24/1/1977: Επιστολή-βόμβα «Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργανώσεως Πανελλήνων» στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/1991: Βόμβες σε γραφεία γάλλου στρατιωτικού ακολούθου και σε τρία υποκαταστήματα ξένων τραπεζών (17Ν) 24/1/1995: Βόμβα στο κτίριο Οικονομικού Πανεπιστημίου (ΕΛΑ).

Πάιατ κόβει, Κούλης ράβει, μάπα το παλτό

«**Η**ταν μια φανταστική επιτυχημένη επίσκεψη». Αυτό δήλωσε ο Μητσοτάκης για την επίσκεψή του στις ΗΠΑ. Και για να μην κατηγορηθεί για αυτοθαυμασμό, έσπευσε να συμπληρώσει: «Δεν το λέω εγώ, το είπε ο Αμερικανός Πρέσβης, για να δανειστώ τα λόγια του σε μια ενημέρωση την οποία έκανε».

Πράγματι, πριν ο Μητσοτάκης πάει στο δείπνο του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητήριου, για να προσπαθήσει (σε φιλικό περιβάλλον) να μερεμετίσει το προφίλ του, που τρώθηκε πολύ από το φιάσκο στο Οβάλ Γραφείο και στο Atlantic Council, κλήθηκε να βάλει πλάτη ο ανθύπατος Πάιατ. Αυτός κάλεσε δημοσιογράφους ελληνικών ΜΜΕ στην πρεσβεία, ενώ έδωσε και μια συνέντευξη στην ΕΡΤ.

«Ο κ. Μητσοτάκης έκανε γνωστό με αποτελεσματικό τρόπο στον πρόεδρο των ΗΠΑ, τον αντιπρόεδρο, τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, στον σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας πού είναι οι κόκκινες γραμμές για την Ελλάδα και πού η Ελλάδα ζητά την αμερικανική βοήθεια και εμπλοκή», είπε ο Πάιατ. Οποία σύμπτωση... εγκεφάλων! «Ημασταν απολύτως ξεκάθαροι και ήμουν απολύτως ξεκάθαρος με τον ίδιο τον πρόεδρο Τραμπ σχετικά με τις κόκκινες γραμμές της ελληνικής κυβέρνησης, που νομίζω ότι απηχούν όλο το πολιτικό σύστημα αλλά και την ελληνική κοινωνία συνολικά», είπε ο Μητσοτάκης. Δε συνεννοήθηκαν ούτε για ν' αλλάξουν λίγο τους όρους για να μην καρφωθούν!

Ο Πάιατ αναφέρθηκε και στο ζήτημα με την υποτιθέμενη πρωτοβουλία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, χαρακτηρίζοντας ανόητη την αντιπαράθεση που έχει ξεσπάσει στην Ελλάδα και αποδίδοντας στο... παραφούσκωμα του θέματος από ορισμένα ΜΜΕ (χωρίς να διευκρινίσει αν αναφέρεται στην «Καθημερινή» που -σε συνεργασία μαζί του- κατασκεύασε την «είδηση» ή στη Real News, ο ανταποκριτής της οποίας απευθύνθηκε στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ και έβγαλε τη δι-άφευση της είδησης-μαϊμού). «Φυσικά θα έχουμε ανάμειξη και ασφαλώς θέλουμε να δούμε αποκλιμάκωση της έντασης ανάμεσα σε δύο συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ», είπε ο Πάιατ. Και συμπλήρωσε: «Δε θέλουμε να ξεσπάσει κάποια κρίση και, ναι, θα πάρουμε διπλωματικές πρωτοβουλίες, όπως κάναμε και στο παρελθόν».

Ως προς αυτό, εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε καμιά

αμφιβολία. Οι Αμερικάνοι παρακολουθούν διαχρονικά την ένταση μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας, την εκμεταλλεύονται για να πουλήσουν οπικά συστήματα και στις δυο χώρες (θυμηθείτε την παλιά αναλογία 7 προς 10) και λειτουργούν ως βαλβίδα εκτόνωσης κάθε φορά που η ένταση ξεφεύγει από κάποια όρια και πάει να εξελιχθεί σε θερμό επεισόδιο. Στην ελληνική αστική πολιτική, όμως, παίζεται εδώ και δεκαετίες το έργο «ο ευνοούμενος του αμερικανού προέδρου». Μ' αυτό το παραμύθι ταιρίζουν τον ελληνικό λαό, μπολιάζοντάς τον με τεράστιες δόσεις ραγιαδισμού και υποτέλειας.

Κάθε αστός πρωθυπουργός της Ελλάδας πρέπει να φέρει «υποστήριξη» από τις ΗΠΑ. Αν όχι μια σαφή δήλωση, τουλάχιστον έναν υπαινισμό ή έστω ένα θετικό νεύμα μπροστά στις κάμερες. Όσο κι αν έχει κοστίζει (σε παραγγελίες οπλικών συστημάτων, σε επέκταση των αμερικανικών βάσεων κ.ά.) αυτή η δήλωση, ο υπαινισμός, το νεύμα. Ο Μητσοτάκης, όμως, «έπεσε στην περίπτωση». Με τόσο «τραχανά απλωμένο» στην ευρύτερη περιοχή μας, ο Τραμπ δεν είχε όρεξη για τσιριμόνιες. Γι' αυτό και έκοψε την κοινή συνέντευξη Τύπου και οργάνωσε μια αποκλειστικά δική του συνέντευξη Τύπου στο Οβάλ Γραφείο, με τον Μητσοτάκη σε ρόλο γλάστρας. Δυο φορές παρενέβη παρακλητικά ο Μητσοτάκης (μία για να εκδηλώσει ενδιαφέρον για αγορά F-35 και μία για να πει ότι η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης είναι παράνομη) και τις δύο ο Τραμπ τον «έγραψε κανονικά», με τη γνωστή αγένεια που τον χαρακτηρίζει. Αν ήταν άλλος αμερικανός πρόεδρος, ίσως να το γλύκαινε λίγο, ίσως να έλεγε μερικές μπουρδες, όμως ο Τραμπ δεν τα συνηθίζει αυτά (δεν μπορεί κιόλας να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα της διπλωματικής αοριστίας).

Το χειρότερο για τον Μητσοτάκη είναι ότι, προτού ταξιδέψει στις ΗΠΑ, είχε βάλει τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης να γράφουν διάφορα και να καλλιεργούν προσδοκίες για τη δήλωση υπέρ της Ελλάδας και κατά της Τουρκίας, που η ελληνική πλευρά ανέμενε από τον Τραμπ. Ετσι, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα στο Οβάλ Γραφείο, ο Μητσοτάκης τσαλακώθηκε άσχημα. Και ζήτησε τη βοήθεια του Πάιατ (και μέσω αυτού του Στέιτ Ντιπάρτμεντ), ώστε ν' αποκατασταθεί κάπως το τσαλακωμένο προφίλ του.

«Ο κ. Μητσοτάκης έδωσε

την εντύπωση ότι είναι κάποιος που μπορούμε να εμπιστευτούμε ότι μοιράζεται το ίδιο όραμα με την Αμερική για τον κόσμο. Αυτό το είδος εμπιστοσύνης είναι πιο σημαντικό από τις δημόσιες δηλώσεις» (!) είπε ο Πάιατ, προσπαθώντας να σώσει τα άσωστα. Επανάλαβε τη θέση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ότι η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης είναι «προκλητική», διευκρίνισε όμως ότι οι ΗΠΑ δεν την χαρακτηρίζουν «παράνομη».

Πρόκειται για μια επανάληψη της επίσημης αμερικανικής θέσης, η οποία περιέχει την απαραίτητη για τα αμερικανικά συμφέροντα δοσολογία σαφήνειας και ασάφειας. Οση χρειάζεται για να μπορούν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές να παίζουν το ρόλο του διαιτητή-επικυρίαρχου στην περιοχή, κάνοντας σλάλομ ανάμεσα στα αντιτιθέμενα συμφέροντα των αστικών τάξεων. Ο χαρακτηρισμός «προκλητική» αναφέρεται στη σφαίρα της πολιτικής, ενώ ο χαρακτηρισμός «παράνομη» αναφέρεται στη σφαίρα του διεθνούς δικαίου. Μια διπλωματική κίνηση μπορεί να χαρακτηριστεί προκλητική ακόμα κι αν είναι σύννομη ως προς το διεθνές δίκαιο. Όταν οι ΗΠΑ χαρακτηρίζουν «προκλητική» τη συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης, δεν έχουν υπόψη τους τις ελληνικές αιτιάσεις, αλλά το γεγονός ότι ο Ερντογάν παρενέβη στον εμφύλιο της Λιβύης στο πλευρό του Σαράτζ, που όλα δείχνουν ότι είναι αυτός που χάνει. Κι όταν αρνούνται να χαρακτηρίσουν «παράνομη» τη συμφωνία, υπονοούν ευθέως ότι αυτή μπορεί να είναι νόμιμη, εν όλω ή εν μέρει. Ποιος θα το κρίνει αυτό; Οι ίδιοι οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, φυσικά, σε μια επόμενη φάση που μπορεί και να μην αρνηθεί.

Με τον τρόπο αυτό, οι Αμερικάνοι βάζουν στο χέρι και την Ελλάδα και την Τουρκία. Περισσότερο την Ελλάδα, αφού το αστικό πολιτικό προσωπικό της κρέμεται από τα χείλη όχι μόνο του Τραμπ, αλλά ακόμα και υπαλλήλων της γραφειοκρατίας του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Περιμένει μια δήλωση και επιδίδεται σε άγρια εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση γι' αυτή τη δήλωση. Οι μεν κατηγορούν τους δε ότι τα έδωσαν όλα και δεν πήραν τη δήλωση, οι δε απαντούν ότι όλα εξελίσσονται με τον καλύτερο τρόπο!

Ο Πάιατ (την επομένη και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, απαντώντας σε -προφανώς στημένη- ερώτηση του ΑΠΕ ΜΠΕ) επανέλαβε και τη θέση ότι «τα νησιά έχουν γενικά δικαίωμα

στην ΑΟΖ και στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα στον ίδιο βαθμό με οποιαδήποτε άλλη χερσαία περιοχή». Εννοείται ότι η κυβερνητική προπαγάνδα έκανε σημαία της αυτή τη δήλωση, προϊόν κυβερνητικών παρακλήσεων προς τον Πάιατ και τη γραφειοκρατία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Η συγκεκριμένη δήλωση, όμως, δεν είναι παρά επανάληψη μιας γενικής διάταξης της Συμφωνίας για το Δίκαιο της Θάλασσας. Η οποία δεν ορίζει πώς καθορίζεται η υφαλοκρηπίδα ή η ΑΟΖ των νησιών, αλλά μιλά για «δίκαιη λύση». Αν τα γειτονικά κράτη δε βρουν μόνα τους τη λύση, οφείλουν να προσφύγουν στα καθορισμένα διεθνή δικαστήρια (δεν είναι μόνο η Χάγη). Εκεί έχει διαμορφωθεί νομολογία από προσφυγές που έχουν ήδη γίνει. Υπάρχουν αποφάσεις για «απόλυτη επήρεια» των νησιών σε υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ (200 ναυτικά μίλια), αποφάσεις για «μερική επήρεια» (κάτω από 200 ν.μ.) και αποφάσεις για «μηδενική επήρεια» (αναγνωρίζουν στα νησιά μόνο αιγιαλίτιδα ζώνη). Η διαφορά στις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί οφείλεται στο ότι πάρθηκαν υπόψη η θέση και το μέγεθος των νησιών που παρεμβάλλονται ανάμεσα σε δυο χώρες, το μέγεθος της ακτογραμμής κάθε χώρας και άλλοι παράγοντες. Για παράδειγμα, μετά από προσφυγή Γαλλίας και Βρετανίας, εκδόθηκε απόφαση που προβλέπει ότι τα βρετανικά νησιά που βρίσκονται κοντά στις γαλλικές αρχές δεν έχουν υφαλοκρηπίδα (επομένως ούτε ΑΟΖ), αλλά μόνο χωρικά ύδατα. Η ΑΟΖ χαράχτηκε με βάση τη μέση γραμμή ανάμεσα στις ηπειρωτικές ακτές των δύο χωρών, χωρίς να υπολογιστεί τα νησιά.

Τα αναφέρουμε όλ' αυτά για να καταδειχτεί ότι η αναφορά του Στέιτ Ντιπάρτμεντ στην ΑΟΖ των νησιών δε σημαίνει τίποτα πρακτικά, γιατί η Τουρκία αντιτάσσει, εκτός από τις βραχονησίδες και τα μικρά νησιά που η ίδια όρισε ως «γκρίζες ζώνες», και το μεγάλο μήκος της ακτογραμμής της.

Φυσικά, η κάθε πλευρά ξέρει ότι αυτά που μπορεί να βγάλει μια απόφαση διεθνούς δικαστηρίου θα είναι λιγότερα από τις διεκδικήσεις της. Η Τουρκία θέλει να μην έχουν καθόλου υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ μεγάλα νησιά, όπως η Κρήτη, η Ρόδος, η Κάρπαθος, η Κάσος και η Ελλάδα θέλει ΑΟΖ 200 ναυτικών μιλίων στο απομονωμένο Καστελλό-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Παιχνίδι εντυπώσεων

«Είκοσι ώρες μετά την επιστροφή του από την Ουάσιγκτον και για δεύτερη φορά τους τελευταίους μήνες, ο Πρωθυπουργός προχώρησε σε μια κίνηση διακομματικής συναίνεσης. Σταθερή επιδίωξή του ήταν και είναι η συνεννόηση στα μείζονα ζητήματα, ιδίως σε αυτά που αφορούν στα εθνικά μας θέματα. (...) Ο πρωθυπουργός άκουσε τις απόψεις των συνομιλητών του κι επανέλαβε τη σταθερή επιλογή του, να συζητά με τις πολιτικές δυνάμεις για κάθε κρίσιμο θέμα που απασχολεί τη χώρα».

Ετσι παρουσίασε το Μαξίμου τις συναντήσεις του Μητσοτάκη με τους Τσίπρα, Γεννηματά, Βαρουφάκη και Βελόπουλο την επομένη της επιστροφής του από τις ΗΠΑ. Τι νόημα είχαν αυτές οι συναντήσεις; Ο Τσίπρας είχε ήδη ανέβει στα κάγκελα ενόσω ο Μητσοτάκης βρισκόταν ακόμα στην Ουάσιγκτον και οι υπόλοιποι είχαν διατυπώσει κριτική, καταγγελίες και ερωτήματα για όσα διαμείφθηκαν στην Ουάσιγκτον (τα επανέλαβαν, μάλιστα, και μετά τις συναντήσεις με τον Μητσοτάκη). Υπ' αυτές τις συνθήκες, η αναφορά σε «κίνηση διακομματικής συναίνεσης» ήταν εντελώς «κουφή» και δεν μπορούσε να βρει βάση ούτε ανάμεσα στους πιο φανατικούς οπαδούς του Μητσοτάκη.

Ηταν, όμως, υποχρεωμένος να κάνει αυτές τις συναντήσεις, προκειμένου να αποφύγει τις καταγγελίες για κρυφή ατζέντα στα λεγόμενα «εθνικά θέματα» και την πίεση για σύγκληση του συμβουλίου πολιτικών αρχηγών. Τους κάλεσε, τους ενημέρωσε (με τον τρόπο που ήθελε αυτός) και τους βούλωσε το στόμα ως προς τα διαδικαστικά. Οχι όμως και ως προς την ουσία.

Ο Τσίπρας, έχοντας χαράξει μια σαφή γραμμή πολιτικής εκμετάλλευσης των λεγόμενων «εθνικών θεμάτων» και με νωπή ακόμα την εκμετάλλευση της Συμφωνίας των Πρεσπών από τον Μητσοτάκη (με καθαρά σπεκουλάντικο τρόπο), δε θα άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Ενώ το Μαξίμου περιορίστηκε σε μια τυπική ανακοίνωση μετά το σύνολο των συναντήσεων, ο Τσίπρας στήθηκε μπροστά στις κάμερες για να εκφωνήσει ένα κάθε άλλο παρά σύντομο λογύδριο, με το οποίο έπαιξε σε δυο ταμπλό.

Από τη μια, εμφάνισε τον ΣΥΡΙΖΑ ως «εθνικά υπεύθυνη πολιτική δύναμη» δηλώνοντας ότι «θα στηρίζουμε την ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων, όπως έχουμε αποδείξει» (συμπληρώνοντας ότι «περιμένουμε ωστόσο μία σοβαρή τεκμηρίωση για την αναγκαιότητα της αγοράς των F35 σε σχέση με το κόστος, καθώς δεν πρέπει να επαναλάβουμε μια αλόγιστη κούρσα εξοπλισμών, τώρα που βγήκαμε από την κρίση».

Από την άλλη, επιτέθηκε ολομέτωπα στους χειρισμούς του Μητσοτάκη: «Υπογράμμισα τον προβληματισμό και την έντονη ανησυχία μας -και πιστεύω όλου του ελληνικού λαού- από την εκκωφαντική σιωπή που επικράτησε κατά την επίσκεψή του, όχι μόνο από τον πρόεδρο Τραμπ αλλά από όλη την αμερικανική ηγεσία, απέναντι στην πιο σοβαρή κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας των τελευταίων 20 ετών» - «Δήλωσε [ο Μητσοτάκης] ότι η Ελλάδα είναι προβλέψιμος σύμμαχος, δηλαδή δεδομένος. Έδωσε όσα είχε να δώσει -και με το παραπάνω- πριν καν ζητήσει όσα δικαιούται να πάρει. Και αυτή είναι εσφαλμένη τακτική» - «Το κρίσιμο ερώτημα που απασχολεί κάθε Έλληνα πολίτη σήμερα, ανεξαρτήτως κομματικής προτίμησης, είναι αν οι ισχυροί σύμμαχοί μας θα πιέσουν την Τουρκία να μην κλιμακώσει τις προκλήσεις και θα βρεθούν έμπρακτα στο πλευρό μας, στο ενδεχόμενο που η τουρκική πλευρά εντείνει αυτές τις προκλήσεις. Χωρίς ξεκάθαρη διαβεβαίωση σε αυτό το ενδεχόμενο, πιστεύω είναι λάθος να προχωράμε σαν να μη συμβαίνει τίποτα».

Και κορύφωσε την... άρια με την κορόνα: «Ζήτησα λοιπόν από τον πρωθυπουργό να αναστείλει τη ψήφιση του νομοσχεδίου για την αναβάθμιση της αμυντικής μας συνεργασίας με τις ΗΠΑ, μέχρις ότου εξασφαλισθεί η έμπρακτη στήριξη στα κυριαρχικά μας δικαιώματα».

Την επέκταση των βάσεων την είχε συμφωνήσει με τους Αμερικανούς ο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα ζητά από τον Μητσοτάκη να μην υλοποιήσει τη δέσμευση, τάχα για να εκβιάσει τις ΗΠΑ. Τον πληρώνει με το νόμισμα των... Πρεσπών. Και δύσκολα θα βγάλει πολιτική υπεραξία, γιατί όλοι θυμόμαστε την άθλια στάση του Τσίπρα μπροστά στον Τραμπ που πανηγύριζε για τα F-16.

Στυλοβάτες του φασισμού οι παραχαράκτες της Ιστορίας

Στα τέλη του περασμένου χρόνου, ο Πούτιν υπενθύμισε ότι ο πολωνός πρέσβης στη ναζιστική Γερμανία, Γιόζεφ Λίπσκι, είχε υποσχεθεί κάποτε στον Αδόλφο Χίτλερ να του χτίσει «ένα όμορφο μνημείο στη Βαρσοβία», αν πετύχαινε στο σχέδιό του να απελάσει όλους τους Εβραίους της Γερμανίας στην Αφρική. Ο Πούτιν αποκάλεσε «μπάσταρδο» και «αντισημιτικό γουρούνι» τον Λίπσκι. Και είχε, φυσικά, δίκιο.

Ο Λίπσκι είχε εργαστεί από το 1934 στο υπουργείο Εξωτερικών της Πολωνίας για το δεκαετές γερμανοπολωνικό σύμφωνο μη επίθεσης (που υπογράφηκε πέντε χρόνια πριν από το περιβόητο σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ, για το οποίο τόσο έχει συκοφαντηθεί η ΕΣΣΔ). Ο Λίπσκι εντάχθηκε αργότερα στις πολωνικές ένοπλες δυνάμεις που βρίσκονταν στη Γαλλία και το 1951 την κοπάνησε για τις ΗΠΑ ως αντιπρόσωπος της «πολωνικής εξόριστης κυβέρνησης».

Η απάντηση του πολωνού πρωθυπουργού Ματέους Μοραβιέτσκι ήταν μνημείο παραχάραξης της Ιστορίας! Σε δήλωσή του που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της πολωνικής κυβέρνησης, ο Μοραβιέτσκι χαρακτήρισε το ρωσογερμανικό σύμφωνο μη επίθεσης του Αυγούστου 1939 σαν μια «πολιτική και στρατιωτική συμμαχία, η οποία διαίρεσε την Ευρώπη σε δύο σφαίρες επιρροής». Με τον τρόπο αυτό, ο Μοραβιέτσκι διέγραψε με μονοκονδυλιά την προδοτική συμφωνία του Μονάχου, που έγινε ένα χρόνο πριν (τον Σεπτέμβριο 1938), με την οποία οι Αγγλογάλοι έδωσαν... στεγνά την Τσεχοσλοβακία στη Γερμανία, αλλά και την απέλπιδα προσπάθεια της ΕΣΣΔ για σύναψη τριμερούς συμφώνου με Γαλλία και Βρετανία, τέσσερις μήνες πριν από το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ (από τον Απρίλιο του 1939)! Η σοβιετική προσπάθεια κατέρρευσε, γιατί οι Αγγλογάλοι ζητούσαν από την ΕΣΣΔ να δώσει μονομερείς εγγυήσεις σε Πολωνία και Ρουμανία (όπως είχαν κάνει και αυτοί), χωρίς όμως αυτές οι χώρες να εγγυηθούν ότι θα υποστηρίξουν την ΕΣΣΔ σε περίπτωση γερμανικής επίθεσης από τις χώρες της Βαλτικής και χωρίς να της επιτρέπουν να περάσει τα στρατεύματά της μέσα από τα εδάφη της Πολωνίας και της Ρουμανίας, σε περίπτωση που αυτές δέχονταν επίθεση από τη ναζιστική Γερμανία! Τότε τι σόι εγγυήσεις θα ήταν αυτές; Δι'... αποστάσεως;

Από την άλλη, η ΕΣΣΔ και η Γαλλία είχαν συνάψει σύμφωνο αμοιβαίας βοήθειας από τον Μάη του 1935, αλλά οι γαλλικές κυβερνήσεις ανέβαλαν συνεχώς την επικύρωσή του και την υπογραφή στρατιωτικής συμφωνίας που θα το στήριζε! Έτσι, το 1939, το γαλλορωσικό σύμφωνο ήταν ουσιαστικά ανύπαρκτο! Ο Μοραβιέτσκι έκανε φυσικά «γαργάρα» την αντισοβιετική στάση της τότε βαθιά αντιδραστικής πολωνικής κυβέρνησης, που απαγόρευε στα σοβιετικά στρατεύματα να περάσουν μέσα στο έδαφος της Πολωνίας σε περίπτωση επίθεσης από τη ναζιστική Γερμανία!

Αυτά όμως είναι... ψιλά γράμματα για ξεσκολισμένους αντικομμουνιστές, όπως ο πολωνός πρόεδρος, που τόλμησε να χρεώσει τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο στην... ΕΣΣΔ! Από την άλλη, όποιος τολμήσει στην Πολωνία να αποδώσει την παραμικρή ευθύνη στο πολωνικό κράτος ή σε Πολωνούς για τα γερμανικά εγκλήματα κατά τη ναζιστική περίοδο θα βρεθεί αντιμέτωπος με τον περιβόητο «νόμο του ολοκαυτώματος», που εφαρμόζεται από το, Μάρτη του 2018 και προβλέπει ποινές φυλάκισης μέχρι τρία χρόνια σε όσους ισχυρίζονται τα παραπάνω! Ο νόμος αυτός έχει δημιουργήσει τριβές ακόμα και στις σχέσεις Πολωνίας-Ισραήλ, με την πρέσβειρα του τελευταίου να δηλώνει ότι είναι αδύνατο κάποιος να πει την αλήθεια.

Ο Πούτιν, βέβαια, δεν αντιπροσωπεύει τη σοβιετική εποχή (αυτό έλειπε), όμως ανεξάρτητα απ' αυτό, η απόφαση της πολωνικής κυβέρνησης να

μην τον προσκαλέσει στις εκδηλώσεις μνήμης για το Αουσβιτς, 75 χρόνια μετά από την απελευθέρωσή του από τα ρωσικά στρατεύματα, ήταν προκλητική. Συνδέεται με την παραποίηση της Ιστορίας, που η πολωνική κυβέρνηση αγωνίζεται να κάνει πράξη, με την αμέριστη στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο στο ψήφισμά του στις 18.9.2019 κατηγόρησε τις ρωσικές αρχές γιατί δεν καταδικάζουν το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ και προωθούν την άποψη ότι η Πολωνία, τα βαλτικά κράτη και η Δύση ευθύνονταν για την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου!

Σωπάτε καλέ... Η Δύση, που έκανε τον Πόντιο Πιλάτο στον ισπανικό εμφύλιο, αρνούμενη να στηρίξει τη δημοκρατική και νόμιμα εκλεγμένη ισπανική κυβέρνηση και να επιτρέψει τη μεταφορά όπλων σε αυτήν (την ίδια στιγμή που Ιταλία και Γερμανία της επιτίθονταν), η Δύση που έδωσε στους Ναζί την Τσεχοσλοβακία, με τη Βρετανία να κάνει κρυφές συνομιλίες με το Τρίτο Ράιχ λίγους μήνες πριν ακόμα συναφθεί το γερμανορωσικό σύμφωνο μη επίθεσης (και όχι στρατιωτικής συνεργασίας), η Δύση που άφησε ουσιαστικά αβοήθητη την ΕΣΣΔ για πάνω από τρία χρόνια, ανοίγοντας νέο μέτωπο ενάντια στους Ναζί μόλις τον Ιούνιο του 1944 με τη μάχη της Νορμανδίας, δε φέρει καμία ευθύνη για την ισχυροποίηση του φασισμού στην Ευρώπη! Όσοι πιστεύουν ότι η Δύση ήθελε να στρέψει τους Ναζί σε πόλεμο κατά της ΕΣΣΔ, για να μείνει αλώβητη και κυρίαρχη, είναι απλά... προκατειλημμένοι! Η ΕΣΣΔ έπρεπε να υπομένει τις κωλυσιεργίες και το σαμποτάζ της Δύσης ή -ακόμα καλύτερα- να κηρύξει η ίδια πόλεμο στη ναζιστική Γερμανία, για να έχει ακόμα μεγαλύτερες απώλειες από τους περισσότερους από 20 εκατομμύρια νεκρούς! Έπρεπε να έχει μετατρέψει το κράτος της σε πολεμική μηχανή και όχι να οικοδομήσει ισχυρή βιομηχανία (κάτι που το κατάφερε σε χρόνο ρεκόρ για τα ιστορικά δεδομένα και τα δεδομένα της κατεστραμμένης ρωσικής οικονομίας μετά την επανάσταση: σε λιγότερο από εικοσαετία). Κι αυτό να το κάνει για χάρη της Δύσης!

Ήταν τέτοια η πρόκληση, που ακόμα και ο Λεχ Βαλέσα (γνωστός αντισοβιετικός, που έγινε ο πρώτος πρόεδρος της πολωνικής κυβέρνησης, μετά την πτώση του παλινорθημένου καπιταλισμού με το κομμουνιστικό προσωπείο) υποστήριξε ότι αν ο Πούτιν δεν μπορεί να παρευρεθεί στις εκδηλώσεις μνήμης για τα 75 χρόνια της απελευθέρωσης του Αουσβιτς από τον Κόκκινο Στρατό, τότε ούτε ο πρόεδρος της Πολωνίας δε θα πρέπει να πάει στο Ισραήλ για τις εκδηλώσεις μνήμης του ολοκαυτώματος, καταλήγοντας: «Αυτή είναι η ιστορική αλήθεια. Κανείς δεν μπορεί να την αλλάξει και εφόσον η πολωνική κυβέρνηση θέλει να δημιουργήσει το δικό της ιστορικό αφήγημα, αυτό είναι επιπόλαιο. Εάν θέλουμε καλές σχέσεις με τη Ρωσία, πρέπει να συζητήσουμε μαζί της. Αλλά, αυτό πρέπει να γίνει με τον σωστό τρόπο» (βλ. <https://sputniknews.gr/kosmos/202001135918160-protos-meta-sovietikos-proedros-polonias-thymizei-apeleutherose-aousvits/>).

Και μερικές... λεπτομέρειες για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας. Δυο βδομάδες μετά από τη γερμανική εισβολή στην Πολωνία κι ενώ η πολωνική κυβέρνηση είχε καταρρεύσει και δεν έδινε κανένα σημείο ζωής, η ΕΣΣΔ εισέβαλε στην Πολωνία προσαρτώντας τα εδάφη που είχαν δοθεί στην Πολωνία με την άδικη για το νεαρό και πανταχόθεν βαλλόμενο σοβιετικό κράτος συνθήκη της Ρίγας το 1921, που ακολούθησε τον πόλεμο του 1919-20. Μόνο στην Πολωνία, περίπου 600.000 σοβιετικοί μαχητές έχασαν τη ζωή τους μεταξύ του 1944 και του 1945 για να ελευθερώσουν τη χώρα από τους Ναζί. Είτε το θέλουν είτε όχι, η Ιστορία έχει μιλήσει. Το ανάχωμα κατά του φασισμού ήταν ένα: η ΕΣΣΔ του Στάλιν.

Διεθνείς γκάνγκστερ

Οι παλινωδίες στις δηλώσεις των αμερικάνων αξιωματούχων σχετικά με την «επικινδυνότητα» του επικεφαλής των δυνάμεων Αλ Κουντς των Φρουρών της Επανάστασης του Ιράν, Κασέμ Σολεϊμανί, ο οποίος δολοφονήθηκε με γκανγκστερικό τρόπο στις αρχές του χρόνου, συνεχίζονται. Μετά από τις δηλώσεις του υπουργού Πολέμου, Μαρκ Εσπερ, την περασμένη Κυριακή, ότι δεν υπάρχουν σοβαρά αποδεικτικά στοιχεία για τον κίνδυνο επιθέσεων, οργανωμένων από τον Σολεϊμανί, σε τέσσερις αμερικάνικες πρεσβείες (αυτό είχε ισχυριστεί ο Τραμπ στο αγαπημένο του Twitter), την επόμενη μέρα ήταν η σειρά του υπουργού Εξωτερικών, Μάικ Πομπέο, να γίνει ακόμα πιο κυνικός, υποστηρίζοντας ότι η δολοφονία ήταν μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής αποτροπής προκλήσεων από τους εχθρούς των ΗΠΑ, πράγμα που ισχύει και για τη Ρωσία και την Κίνα!

Δηλαδή, ο Σολεϊμανί δε σχεδίαζε επιθέσεις σε αμερινάνικες πρεσβείες, αυτό ήταν μια εικασία ή καλύτερα μία δικαιολογία του Τραμπ (όπως ήταν τα ανύπαρκτα «όπλα μαζικής καταστροφής» του Σαντάμ ως πρόφαση για τον πόλεμο εναντίον του Ιράκ).

Collateral damages...

Η δήλωση συντριβής και η συγγνώμη που ζήτησαν οι ιρανικές αρχές και οι ηγέτες της χώρας για το χτύπημα από πυραύλους του ουκρανικού πολιτικού αεροσκάφους, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο 176 ανθρώπων, ήταν καθαρά υποκριτικές. Μολονότι ήξεραν από την πρώτη στιγμή τι συνέβη, έκρυψαν επί τρεις μέρες το γεγονός, πασχίζοντας να το κουκουλώσουν. Μόνο όταν δεν τα κατάφεραν αισθάνθηκαν συντετριμμένοι. Όχι για τους νεκρούς, αλλά για το πολιτικό κόστος που ήξε-

ραν ότι θα κληθούν να καταβάλλουν.

Όχι όμως και να γίνονται τιμητές οι αμερικανοί και άλλοι ιμπεριαλιστές της Δύσης. Αυτοί που καθιέρωσαν τον όρο «παράπλευρες απώλειες» (collateral damages), για να χαρακτηρίσουν το βομβαρδισμό αμάχων που προσπαθούν να απομακρυνθούν από μια εμπόλεμη ζώνη (Γιουγκοσλαβία) ή που απλώς συμμετέχουν σ' ένα γάμο, σε μια γιορτή, σ' ένα πανηγύρι (Αφγανιστάν, Πακιστάν, Ιράκ).

Και για να γυρίσουμε κάμποσα χρόνια πίσω, θυμίζου-

με το έγκλημα πολέμου που διέπραξαν οι Αμερικάνοι στο θαλάσσιο χώρο πάνω από το στενό του Ορμούζ στις 3 Ιούλη του 1988, όταν το αμερικάνικο καταδρομικό «USS Vincennes» κατέρριψε με δύο πυραύλους το Airbus300 της πτήσης 655 των Ιρανικών Αερογραμμών, που πετούσε από το Ιράν προς το Ντουμπαί. Κανένα από τα αμερικάνικα πλοία που βρίσκονταν στην περιοχή δεν κινήθηκε για να αναζητήσει επιζώντες. Οι 290 επιβαίνοντες στάλθηκαν στο θάνατο, με μια **στοχευμένη** κίνηση (όχι κατά λάθος).

Λίβανος: Ξανά στους δρόμους

Μετά από μερικές βδομάδες σχετικής ηρεμίας στο Λίβανο, οι διαδηλωτές ξανακατέβηκαν την περασμένη Τρίτη στους δρόμους της πρωτεύουσας Βηρυτού και άλλων μεγάλων πόλεων, μπλοκάροντας οδικές αρτηρίες και διαδηλώνοντας μπροστά από τράπεζες και κυβερνητικά κτίρια. Οι διαδηλώσεις πήραν βίαιο χαρακτήρα με τους διαδηλωτές να καίνε λάστιχα και να σπάνε τράπεζες. Από την οργή τους δε γλίτωσε ούτε η κεντρική τράπεζα του Λιβάνου στην οδό Χάμρα της Βηρυτού. Σύμφωνα με το εθνικό πρακτορείο ειδήσεων, από τις συγκρούσεις τραυματίστηκαν 47 στρατιώτες. Πόσοι διαδηλωτές τραυματίστηκαν από τα πραγματικά πυρά που έριξε ο στρατός στον αέρα δεν αναφέρθηκε...

Η παραίτηση του πρωθυπουργού Σαάντ Χαρίρι τον περασμένο Οκτώβρη και ο διορισμός του τεχνοκράτη Χασάν Ντιάμπ στη θέση του υπηρεσιακού πρωθυπουργού κάλμαρε λίγο τους διαδηλωτές, όμως η κρίση παραμένει. Το εθνικό νόμισμα έχει βυθιστεί χάνοντας πάνω από το 60% της αξίας του τις τελευταίες εβδομάδες, ενώ οι τράπεζες

έχουν επιβάλει capital controls στις αναλήψεις (κάτι ξέρουμε κι εμείς γι' αυτά). Ο κίνδυνος «κουρέματος» των καταθέσεων έχει βγάλει στους δρόμους και μικροαστικά στρώματα που ζητούν ελεύθερες αναλήψεις από τις καταθέσεις τους, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις διάφοροι πολιτικοί τίθενται στο στόχαστρο των διαδηλωτών που τους κυνηγούν όταν εμφανίζονται σε δημόσιους χώρους κατηγορώντας τους για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα (και γι' αυτό κάτι θυμόμαστε).

Η καπιταλιστική κρίση έχει γίνει πλέον «συνθησιμένο γεγονός» σε μια σειρά χώρες. Το αντίπαλο δέος είναι αυτό που καθυστερεί ακόμα να εμφανιστεί, πέρα από την λαϊκή οργή που είναι πάντα δικαιολογημένη...

Το χάος και η διάλυση που επικράτησαν στην Λιβύη μετά την ιμπεριαλιστική επέμβαση και την ανατροπή του καθεστώτος Καντάφι συνεχίζονται. Τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα έχουν συμπτυχθεί σε δύο πλέον. Ο Χαφτάρ, που στοιχίζει πίσω του τους φυλάρχους του ανατολικού τμήματος της χώρας και υποστηρίζεται από τη Ρωσία, τη Γαλλία και διάφορες περιφερειακές δυνάμεις, όπως η Αίγυπτος, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και άλλες, και η Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας του Φαγέζ Αλ Σαράζ, με τη στήριξη κυρίως της Τουρκίας και του Κατάρ. Την κυβέρνηση Σαράζ αναγνωρίζει τυπικά ο ΟΗΕ, χωρίς αυτό να σημαίνει κάτι για τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που σχεδόν στο σύνολό τους στηρίζουν τον Χαφτάρ, γιατί εκτιμούν ότι αυτός θα κυριαρχήσει στον πόλεμο για την εξουσία και τον έλεγχο των τεράστιων ορυκτών πόρων της Λιβύης. Ο Χαφτάρ κατέχει το 80% των πετρελαιοπηγών της χώρας και συνεργάζεται με την κυβέρνηση του Τομπρούκ, χωρίς να μπορεί κανείς να πει ότι αποτελεί ενεργούμενό της, ενώ η κυβέρνηση της Τρίπολης έχει τη στήριξη των πολιτοφυλακών της Μισράτα και ελέγχει την πρωτεύουσα Τρίπολη και τη Μισράτα, που αποτελεί το βασικό επιχειρηματικό κέντρο της Λιβύης.

Λιβύη όπως Συρία

Παρά τις διακηρύξεις και των δύο πλευρών περί του αντιθέτου, το μέτωπο παραμένει σχετικά αμετάβλητο, ενώ η ολιγοήμερη εκστρατεία για την κατάληψη της Τρίπολης, την έναρξη της οποίας είχε κηρύξει ο Χαφτάρ τον περασμένο Απρίλη, δεν έχει ολοκληρωθεί, καθώς οι δυνάμεις του παραμένουν μέχρι σήμερα καθηλωμένες στα περίχωρα της πόλης.

Η Ρωσία έχει στείλει εδώ και καιρό περισσότερους από χίλιους μισθοφόρους της εταιρίας Wagner στο

πλευρό του Χαφτάρ, ενώ η Γαλλία του έχει στείλει μεγάλες ποσότητες πολεμικού υλικού. Παράλληλα, στις 2 Γενάρη, η Τουρκική Βουλή ενέκρινε την αποστολή στρατευμάτων στο πλευρό του Σαράζ, ενώ σύμφωνα με τον βρετανικό Guardian, η Τουρκία έχει ήδη στείλει στη Λιβύη περίπου 2.000 μισθοφόρους από τη Συρία, στους οποίους έρχονται να προστεθούν και περίπου 500 τούρκοι στρατιώτες που έφτασαν στην Τρίπολη στις 5 Γενάρη, με βάση την απόφαση της

Τουρκικής Βουλής.

Την Κυριακή 19 Γενάρη, θα πραγματοποιηθεί στο Βερολίνο διεθνής διάσκεψη, υπό την αιγίδα της Γερμανίας και της Ρωσίας, με στόχο τη σύναψη εκεχειρίας, ενώ και η Γερμανία πλέον ανοίγει διαύλους επικοινωνίας με τον Χαφτάρ με πρόσχημα τη διαδικασία ειρήνευσης. Μέρκελ και Πούτιν συναντήθηκαν και παζάρεψαν τους όρους της μοιρασιάς. Ακολούθησε η συνάντηση της Μόσχας, στην οποία Χαφτάρ και Σαράζ κλήθηκαν να υπογράψουν κατάπαυση του πυρός, υπό την κηδεμονία των υπουργών Εξωτερικών Ρωσίας και Τουρκίας. Ο Σαράζ υπέγραψε τη συμφωνία, όχι όμως και ο Χαφτάρ, που αρνήθηκε να συμφωνήσει σε κατάπαυση του πυρός επικαλούμενος την παρουσία τουρκικών στρατευμάτων στο έδαφος της Λιβύης. Λίγο πριν από τη διάσκεψη του Βερολίνου, ο γερμανός ΥΠΕΞ Χάικο Μάας ταξίδεψε στη Λιβύη, προκειμένου να συναντηθεί με τον Χαφτάρ, συνεχίζοντας το παζάρι που ακόμα είναι ανοιχτό.

Εξ αρχής, το κύριο βάρος της ιμπεριαλιστικής εισβολής στη Λιβύη είχαν σηκώσει η Γαλλία και η Ιταλία, ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που έχουν συμφέροντα στην περιοχή από την εποχή της αποικιοκρατίας ακόμα. Η

παρουσία των Αμερικανών ήταν και είναι ακόμα περιορισμένη. Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός ανακτά το χαμένο έδαφος στη βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή, αμφισβητώντας την πολύχρονη αμερικανική παρουσία, που εξελίχθηκε σε σχεδόν απόλυτη κυριαρχία μετά την κατάρρευση του καθεστώτος του παλινορθωμένου καπιταλισμού στην πρώην ΕΣΣΔ (περίοδος Γιάλτσιν).

Η Λιβύη αποτελεί άλλο ένα επεισόδιο, μετά από αυτό της Συρίας, στον ολοένα αυξανόμενο ανταγωνισμό μεταξύ των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τον εκ νέου διαμοιρασμό των σφαιρών επιρροής, των ενεργειακών πηγών και των αγορών, με βάση πρώτα από όλα την κεφαλαιακή και τη στρατιωτική τους ισχύ. Η ενίσχυση και η αποδυνάμωση αυτών των παραγόντων προκαλεί αναδιατάξεις στη διεθνή ιμπεριαλιστική σκηνή, με το ρωσικό παράγοντα να ενισχύεται συνεχώς με ανάλογη αποδυνάμωση της αμερικανικής επιρροής.

Και βέβαια, μοναδικοί χαμένοι από τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής είναι για άλλη μια φορά οι λαοί, που χύνουν το αίμα τους για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών και των περιφερειακών δυνάμεων που εμπλέκονται στη σύγκρουση.

ΗΠΑ-ΚΙΝΑ

Εκεχειρία με τα όπλα παρά πόδα...

Η υπογραφή την περασμένη Τετάρτη της πρώτης φάσης της εμπορικής συμφωνίας μεταξύ ΗΠΑ-Κίνας, καθώς και η άρση από πλευράς ΗΠΑ της κατηγορίας ότι η Κίνα χειραγωγεί τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, προκειμένου να υποτιμήσει τεχνητά το εθνικό της νόμισμα, δείχνουν ότι επιτεύχθηκε μια «εκεχειρία» στις σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας.

Σύμφωνα με όσα έχουν διαρρεύσει μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), η Κίνα φαίνεται να αποδέχεται τις αμερικανικές απαιτήσεις για τον τερματισμό της υποχρεωτικής μεταφοράς τεχνολογίας από τις αμερικανικές επιχειρήσεις στις κινέζικες Αρχές, προκειμένου οι επιχειρήσεις αυτές να έχουν πρόσβαση στην κινέζικη αγορά. Αποδέχεται επίσης την άρση των χρηματοοικονομικών εμποδίων στις αμερικανικές τράπεζες, τις εταιρίες διαχείρισης ομολόγων και τις ασφαλιστικές εταιρίες, αλλά και των εμποδίων στην εισαγωγή αγροτικών προϊόντων από τις ΗΠΑ. Υπόσχεται επίσης να αυξήσει τις εισαγωγές (κυρίως αγροτικών προϊόντων) από τις ΗΠΑ έτσι ώστε μέσα σε δύο χρόνια να ξεπερνούν κατά 200 δισ. δολάρια τις ετήσιες εισαγωγές αμερικανικών προϊόντων από την Κίνα του

έτους 2017.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η αξία των αμερικανικών εξαγωγών στην Κίνα ήταν το 2017 130 δισ. δολάρια (βλ. <https://www.census.gov/foreign-trade/balance/c5700.html>), η Κίνα υπόσχεται ότι θα αγοράσει εντός δύο χρόνων προϊόντα αξίας τουλάχιστον 330 δισ. δολαρίων, δηλαδή 165 δισ. το χρόνο. Ποσό που, αν και πολύ μικρότερο των κινέζικων εξαγωγών στις ΗΠΑ (την τελευταία πενταετία κυμαίνονταν μεταξύ 400 και 500 δισ. δολαρίων), αποτελεί αύξηση κατά 27% περίπου σε σχέση με το 2017 (και κατά 65% από το 2019, που οι αμερικανικές εξαγωγές στην Κίνα μειώθηκαν αρκετά, λόγω του εμπορικού πολέμου).

Σε αντάλλαγμα, οι ΗΠΑ θα μειώσουν τους δασμούς (για

την ώρα δε γνωρίζουμε πόσο), ενώ αποφάσισαν να βγάλουν την Κίνα από τη λίστα των χωρών που κατηγορούνται ότι χειραγωγούν τη νομισματική τους πολιτική (την είχανβάλει τον περασμένο Αύγουστο).

Ως εδώ καλά, λοιπόν, και ο Τραμπ θα έχει έναν ακόμα λόγο για να πανηγυρίζει για το «τέλος του εμπορικού πολέμου» και την «ευθυγράμμιση» της Κίνας στις αμερικανικές απαιτήσεις, πράγμα που το χρειάζεται για να το πλάσσει ως «μέγα επίτευγμα» στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ. Τώρα, όμως, αρχίζουν τα δύσκολα. Η εφαρμογή της συμφωνίας δε θα είναι χωρίς τριβές, από τη στιγμή που οι δύο ιμπεριαλιστικές χώρες διεκδικούν την ίδια πίτα στην παγκόσμια αγορά. Ας είμαστε επιφυλακτικοί...

Ενα βήμα πίσω ο Μακρόν αλλά ο αγώνας συνεχίζεται

Την πρώτη σοβαρή υποχώρηση αναγκάστηκε να κάνει η κυβέρνηση Μακρόν για να σώσει την αντιστασιατική της μεταρρύθμιση. Το περασμένο Σάββατο, ο πρωθυπουργός Εντουάρ Φιλίπ δήλωσε ότι δεν πρόκειται να αυξηθεί το όριο ηλικίας για πλήρη σύνταξη (με 40 χρόνια προϋπηρεσίας) από τα 62 στα 64 έτη. Ελπίζει ότι με την υποχώρηση αυτή οι εργαζόμενοι θα «τσιμπήσουν» και θα αποδεχτούν την κατάργηση των 42 διαφορετικών ασφαλιστικών ταμείων και τη συγχώνευσή τους σε ένα, με σταδιακή μετατροπή του ασφαλιστικού συστήματος σε «ανταποδοτικό» (όσα πληρώνεις παίρνεις), χωρίς ίχνος κοινωνικού χαρακτήρα.

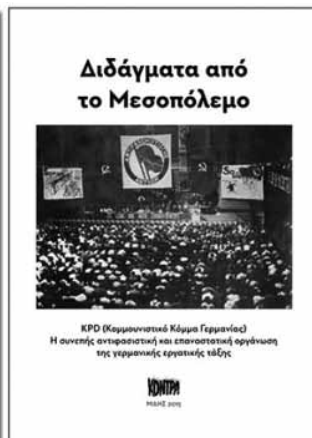
Το λεγόμενο ανταποδοτικό σύστημα μπορεί να φαντάζει

«δίκαιο», όμως είναι πέρα για πέρα άδικο. Γιατί οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου και υποζύγια της πιο άγριας φορολογίας, γι' αυτό και δικαιούνται σύνταξη όχι με βάση το πόσο άντεχε η τσέπη τους για να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές ή το πόσο πλήρωναν οι καπιταλιστές εργοδότες τους ή το πόσο αναγκάστηκαν

να ζήσουν στην ανεργία, αλλά με βάση το δικαίωμά τους να ζουν στοιχειωδώς ανθρώπινα όταν ολοκληρώσουν τον εργασιακό τους βίο.

Είναι βέβαιο ότι η υποχώρηση αυτή έγινε κάτω από την πίεση του κινήματος και των απεργιών στα μέσα μαζικής μεταφοράς, που συνεχίστηκαν μετά τις γιορτές, μετατρέποντας το Παρίσι σε... παραλυμένη πόλη. Ομως, η υποχώρηση αυτή δεν κρίθηκε αρκετή, γι' αυτό και αρκετά συνδικάτα (CGT, Force Ouvrière και SUD) δεν την αποδέχτηκαν και κάλεσαν σε συνέχιση των κινητοποιήσεων. Αντίθετα, τα πιο ρεφορμιστικά συνδικάτα (η CFDT που πρόσκειται στο σοσιαλιστικό κομμα και η ακομμάτιστη UNSA) βρήκαν τη δικαιολογία για να σαλπίσουν υποχώρηση. Ας ελπίσουμε ότι το γαλλικό προλεταριάτο δε θα τους κάνει τη χάρη και θα συνεχίσει στο δρόμο που χάραξε, μέχρι την τελική νίκη. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

στο ψαχνό

Να βγούμε από το περιθώριο

Ποια είναι τα θέματα που κυριαρχούν στην εσωτερική πολιτική επικαιρότητα; Από το βραδάκι της Τετάρτης έχουμε την πρόεδρο του ΣτΕ, η οποία θ' αφήσει την τήβεννο και θα φορέσει το ταγιέρ της πρώτης παρελασιάρχου της χώρας. Με υπόδειξη Μητσοτάκη και θετικές ψήφους από ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ. Και με τον συρφετό της μιντιοκρατίας να της πλέκει το εγκώμιο.

Το αποκορύφωμα της γελοιότητας, βέβαια, ήταν η ανακοίνωση του Μητσοτάκη με τις αναφορές στο φύλο της υποψήφιας προέδρου ως βασικό προσόν για την υπόδειξή της. Αλλά και η δήλωση της ίδιας της υποψήφιας. Όχι στο σκέλος που αναφέρθηκε σε τιμή στη Δικαιοσύνη. [Σ' αυτό έχει απόλυτο δίκιο, καθώς η αστική Δικαιοσύνη, ως κατασταλτικός μηχανισμός του αστικού κράτους και θεσμός προστασίας των συμφερόντων του κεφαλαίου, πράγματι τιμάται με τη συγκεκριμένη υποψηφιότητα].

Αναφερόμαστε στο σημείο που ισχυρίστηκε ότι στο πρόσωπό της τιμάται η σύγχρονη Ελληνίδα, προσφέροντάς μας εξ αρχής ένα δείγμα ταξικής αλαζονείας. Όχι, μαντάμ, η Ελληνίδα της κεφαλαιοκρατίας και του αστικού κράτους μπορεί να αισθάνεται τιμή για την αναρρίχησή σας στην προεδρία της Δημοκρατίας (αυτό μας είναι αδιάφορο), όμως η Ελληνίδα της φτώχειας και της βιοπάλης δεν μπορεί να εκπροσωπηθεί από εσάς. Ταξική άβυσσος υπάρχει ανάμεσά σας.

Αυτά θα απασχολήσουν την επικαιρότητα μέχρι την ερχόμενη Τετάρτη που θα γίνει η πανηγυρική εκλογή. Μετά, την πρώτη θέση της επικαιρότητας θα καταλάβουν και πάλι τα «εθνικά θέματα». Η προσμονή για μια αμερικάνικη δήλωση -υπαινκτική έστω- που θα γέρνει κάπως περισσότερο υπέρ της Ελλάδας και όχι της Τουρκίας. Η αγωνία μήπως στην επιδιωκόμενη συμφωνία ανάμεσα στις δύο αντιμαχόμενες φατρίες της Λιβύης περιληφθεί και νομιμοποίηση της τουρκο-λιβυκής συμφωνίας για την ΑΟΖ, δεδομένου ότι η Τουρκία έχει πολύ ενεργό ρόλο σε όλο το παζάρι (από τη Μόσχα μέχρι το Βερολίνο).

Τα «εθνικά θέματα» έχουν διαχρονικά χρησιμοποιηθεί για να στομώσουν την ταξική πάλη των εργατών και εργαζομένων, για να χτίσουν μέτωπα συναίνεσης γύρω από τις αστικές πολιτικές ηγεσίες. Σήμερα χρησιμοποιούνται για να παγιώσουν την πλήρη περιθωριοποίηση της εργατικής τάξης και των εργαζομένων μικροαστών.

Αν παρακολουθήσει κανείς τον αστικό Τύπο και δε ζει στην Ελλάδα, θα βγάλει το συμπέρασμα ότι η χώρα μας είναι ένα σύγχρονο νησί των μακάρων, η ευτυχισμένη ζωή των οποίων απειλείται από τέρατα που ζουν έξω αλλά κοντά στο νησί. Αν κάποιος μιλήσει για προβλήματα, για φτώχεια, για ανεργία, για υποαπασχόληση, για ανασφάλεια και επισφάλεια, οι διακινητές της προπαγάνδας θα σπεύσουν να συμφωνήσουν, συστήνοντας παράλληλα υπομονή και... εθνική εγρήγορση, διότι οι... εθνικοί κίνδυνοι μας απειλούν με χειρότερα. Και θα συστήσουν συσπείρωση γύρω από την ενιαία εθνική γραμμή, η οποία έχει στο κέντρο της το κέρδισμα της εύνοιας των ιμπεριαλιστών. Με κάθε κόστος, φυσικά, γιατί αυτή η εύνοια -δυστυχώς- δεν προσφέρεται δωρεάν.

Να βγούμε από το περιθώριο. Αυτό είναι το δικό μας -ταξικό και όχι εθνικό- προσκλητήριο. Να μιλήσουν η εργατική τάξη και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι, σφραγίζοντας την επικαιρότητα με τα δικά τους αιτήματα. Ενάντια στην κεφαλαιοκρατία, η οποία χτίζει εθνικό μέτωπο γύρω από τα δικά της συμφέροντα, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

ΣΠΕΚΟΥΛΑ. Λίγο πριν από τα Χριστούγεννα, στον τοίχο ενός εργοστάσιου βιομηχανικών αερίων στην περιοχή του Νίζνι-Νόβγκοροντ εμφανίστηκε το γιγαντοπανό που βλέπετε. Ο Στάλιν, ντυμένος αλά Σβαρτσενέγκερ, αλλά κρατώντας Καλάσνικοφ, απειλεί με τη γνωστή κινηματογραφική φράση: «Θα γυρίσω». Πάνω δεξιά, γράφει στα ρωσικά: «75 χρόνια από τη μεγάλη νίκη» (θα συμπληρωθούν στις 9 Μάη του 2020 και ο Πούτιν ετοιμάζεται να οργανώσει γιορτές σε όλη τη Ρωσία). Το γιγαντοπανό αποκλείεται να το σήκωσαν οι εργάτες. Ιδιωτικό είναι το εργοστάσιο, καινούργιο μάλιστα, και δε νομίζουμε ότι οι ιδιοκτήτες του χαρακτηρίζονται από νοσταλγία για τον Στάλιν. Το γεγονός ότι η φωτογραφία έκανε σε χρόνο-ρεκόρ το γύρο του κόσμου δείχνει ότι η δουλειά έγινε από την προπαγάνδα του Πούτιν. Μια προπαγάνδα που προσπαθεί να σπεκουλάρει, από τη μια με την καλή γνώμη που έχει η πλειοψηφία των Ρώσων για τον Στάλιν και από την άλλη με την περηφάνεια που εξακολουθούν ακόμα να αισθάνονται για τη νίκη στο Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο, για την οποία οι γονείς και οι παππούδες τους πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος. Ο Πούτιν προσπαθεί όλα αυτά να τα εντάξει στη νεοσταρική, εθνικιστική, ιμπεριαλιστική ιδεολογία που χτίζει. Γι' αυτό και φτιάχνει τερατουργήματα, όπως ο Στάλιν-«Εξολοθρευτής». Από τη μια ανελέητη πολεμική και βρόμικη προπαγάνδα ενάντια στο σοσιαλισμό (και προσωπικά στον Στάλιν, που καθοδήγησε την οικοδόμησή του) και από την άλλη σπέκουλα με μια στρεβλωμένη, ιμπεριαλιστική, πολεμοκάπηλη σκιαγράφηση του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου και του ηγέτη του ρωσικού λαού σ' αυτόν. Δεν ξέρουμε αν είναι στις προθέσεις του Πούτιν και των Γκεμπελίσκων του (δεν το αποκλείουμε καθόλου), όμως αυτού του είδους η προπαγάνδα είναι ταυτόχρονα και μια μπανανόφλουδα για τους αριστερούς και τους κομμουνιστές σε όλο τον κόσμο. Για να τους τραβήξει σε -κριτική έστω- υπεράσπιση του καθεστώτος του και της ιμπεριαλιστικής πολιτικής του.

KONTRES

Πρακτοράκια (1)

Ο Δένδιας επιβεβαίωσε ότι από την πρεσβεία του Ιράν υποβλήθηκε διάβημα διαμαρτυρίας για τις δηλώσεις που έκανε ο Μητσοτάκης στην Ουάσινγκτον, επιδοκιμάζοντας τη δολοφονία Σολεϊμάνι από τους Αμερικάνους. Πρόθεση της κυβέρνησης ήταν να θάψει το ζήτημα, αλλά η είδηση κυκλοφόρησε, ή από τον Τσίπρα που είχε επισκεφθεί την πρεσβεία του Ιράν και είχε γίνει δέκτης παραπόνων για τη διαφοροποίηση Μητσοτάκη από άλλους ευρωπαίους ηγέτες, που δε διάκεινται φιλικά προς το Ιράν, όμως κράτησαν αποστάσεις από τις ΗΠΑ, ή από την ίδια την ιρανική πρεσβεία.

Αντίθετα, η «Καθημερινή» (εξακολουθεί να τη διευθύνει ο γνωστός Alexis Παπαχελάς) βρήκε έναν πρωτότυπο τρόπο για να πνίξει επιστολή που της απηύθυνε το Τμήμα Τύπου της Πρεσβείας της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν (το περιεχόμενο της οποίας ήταν για πρωτοσέλιδο: τη δημοσίευσε στη στήλη των αναγνώστών!)

Η επιστολή αναφερόταν σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στην «Καθημερινή» και υποστήριζε ότι «η Ελλάδα θα έχει κάποια συμμετοχή σε ενδεχόμενη αμερικανική επέμβαση κατά του Ιράν», υποστήριζε ότι «η τοποθέτηση αυτή δεν μπορεί να είναι επίσημη θέση της κυβέρνησης της Ελλάδας και οι φιλικές και ιστορικές μας σχέσεις θα συνεχιστούν και στο μέλλον» και κατέληγε με μια ξεκάθαρη απειλή: «Η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι σε περίπτωση επιβολής πολέμου κατά της χώρας από την Αμερι-

κή, η διάθεση βάσεων από οποιαδήποτε χώρα στον αμερικανό εισβολέα θα θεωρηθεί εχθρική ενέργεια και το Ιράν διατηρεί το δικαίωμα να απαντήσει με σαφή και αποφασιστικό τρόπο».

Πρακτοράκια (2)

Η ίδια εφημερίδα διέπραξε και άλλη αμερικανόδουλη κιτρινιά, δημοσιεύοντας την «είδηση» ότι επίκειται αμερικανική πρωτοβουλία για να πέσει η ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η κιτρινιά διαπράχθηκε σε συνεργασία με το Μαξίμου και τον Πάιατ. Δεν εξηγείται αλλιώς η αναπαραγωγή της είδησης από όλα τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, που υποστήριζαν ότι το ταξίδι Μητσοτάκη στις ΗΠΑ όχι μόνο δεν ήταν φιάσκο, αλλά άρχισε ήδη να φέρνει αποτελέσματα. Και βέβαια, δεν εξηγείται αλλιώς η σιωπή και της κυβέρνησης και της αμερικανικής πρεσβείας, που δεν προχώρησαν σε καμία διάψευση.

Η είδηση διαψεύστηκε από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, μετά από ερώτηση του ανταποκριτή του Συγκροτήματος Χατζηνικολάου, ο οποίος (ο Χατζηνικολάου, όχι ο ανταποκριτής) βρίσκεται στα μαχαίρια με το δίδυμο Παπαχελά-Αλαφούζου και ανταλλάσσουν... ερωτικά ραβασάκια για το ποιος «τα παίρνει». Τότε αναγκάστηκε και ο Δένδιας, όταν ρωτήθηκε σε τηλεοπτική εμφάνισή του, να πει: «Δεν σας επιβεβαιώνω ότι υπάρχει διακηρυγμένη προσπάθεια διαμεσολάβησης των ΗΠΑ. Όμως υπάρχει διαρκής επικοινωνία και ανάγνωση των γεγονότων. Η κυβέρνηση της Ελλάδας έχει ανοιχτή γραμμή με τον

Πομπέο. Αυτό υπάρχει!» Και να συμπληρώσει ότι «υπάρχει ένας διαρκής ανοιχτός διάλογος με την υπερδύναμη. Αυτό για την Ελλάδα, με τις παρούσες συγκυρίες, είναι ένα απίστευτα μεγάλο κεφάλαιο!»

ΥΓ. Μετά το φιάσκο, ο Πάιατ κάλεσε δημοσιογράφους ελληνικών εφημερίδων στην πρεσβεία των ΗΠΑ για «μασάζ».

Ρατσιστικά τομάρια

Την ώρα που το Λιμενικό είχε σώσει 21 ανθρώπους και μετρούσε 12 νεκρούς και άγνωστο αριθμό αγνοούμενων (μεταξύ 17 και 20, σύμφωνα με τις μαρτυρίες διασωθέντων), από ναυάγιο σκάφους που μετέφερε μετανάστες ανοιχτά των Παξών, ο ακροδεξιός Μπουμπούκος της κυβέρνησης Μητσοτάκη σχολίαζε «πόσο καλά προετοιμασμένοι είναι που γνώριζαν ότι λειτουργεί και το 112» και τόνιζε ότι «έχουμε πέσει θύμα ομαδικής προσπάθειας αλλοίωσης της χώρας, που θα αντιμετωπίσει η κυβέρνηση!» Η Γεροβασίλη, που ήταν στο ίδιο πάνελ, προσπάθησε να τον συνεφέρει, λέγοντάς του: «Μην ανοίγετε τέτοιο θέμα. Εδώ πνίγονται άνθρωποι. Αλλοίωση χώρας από ανθρώπους, αλλοιώνεται η χώρα από ανθρώπους;». «Προφανώς και ναι», απάντησε ο ακροδεξιός υπουργός.

Λεπτομέρεια: οι μετανάστες που θαλασσοπνίχτηκαν ανοιχτά των Παξών δεν έρχονταν στην Ελλάδα. Εφευγαν από την Ελλάδα, έχοντας πληρώσει αδρά τα κυκλώματα διακίνησης.

Μεταξύ των άλλων, προσπάθησε να αποφορτίσει και το συγκεκριμένο ζήτημα, λέγοντας ότι το φούσκωσαν κάποια ΜΜΕ. Επιβεβαίωσε έτσι ότι συμμετείχε και ο ίδιος εξαρχής στο «στήσιμο».

Απομόνωση!

«Εχουμε απομονώσει διπλωματικά την Τουρκία», έλεγε με στόμφο ο Πέτσας, μιλώντας στην ΕΡΤ από την Ουάσινγκτον. Πράγματι, μιλάμε για... ασφυκτική απομόνωση. Ο Τραμπ απέφυγε επιδεικτικά να διατυπώσει έναν υπαινιγμό έστω για την τουρκο-λιβυκή συμφωνία, μολοντί ο Μητσοτάκης κυριολεκτικά τον παρακαλούσε μπροστά στις κάμερες. Ο Κόντε πήγε στην Αγκυρα και συναντήθηκε με τον Ερντογάν για να συζητήσουν τις εξελίξεις στην Ρωσία (χωρίς να αξιωθεί να κάνει και μια στάση στην Αθήνα, για ξεκάρφωμα, βρε αδερφέ). Ο Τσαβούσογλου συμμετείχε μαζί με τον Λαβρόφ στις διαπραγματεύσεις που έγιναν στη Μόσχα ανάμεσα στις αντιμαχόμενες φατρίες της Λιβύης. Ο Ερντογάν θα δώσει το παρών στο Βερολίνο, στη διάσκεψη που θα γίνει υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για το Λιβυκό, ενώ η Μέρκελ απαξίωσε να συμπεριλάβει και την Ελλάδα στις χώρες που θα πάρουν μέρος στη Διάσκεψη!

Όπως αντιλαμβάνεστε, άλλη κυβέρνηση είναι απομονωμένη και όχι η τουρκική, η οποία αναγνωρίζεται από όλα τα ιμπεριαλιστικά κέντρα (πλην της Γαλλίας μέχρι στιγμής, αλλά για λόγους άσχετους με τα ελληνοτουρκικά και τα τουρκολιβυκά) ως έχουσα λόγο για κάθε εξέλιξη στη Λιβύη.

Υποκρισία

«Δεν υπάρχει προηγούμενο στην Ευρώπη ή στον κόσμο, ανάλογου συστήματος που να δίνει bonus του ενός έκτου των εδρών στο πρώτο κόμμα, ανεξαρτήτως από τη διαφορά του από το δεύτερο». Το έγραψε ο Κατρούγκαλος στα «Νέα» (13.1.20), αναφερόμενος στο εκλογικό σύστημα της διευρυμένης αναλογικής, που ετοιμάζεται να επαναφέρει ο Μητσοτάκης. Για μια ακόμα φορά, οι συριζαίοι νομιζούν ότι απευθύνονται σε Λωτοφάγους. Μ' αυτό το εκλογικό σύστημα μπόρεσαν να σχηματίσουν κυβέρνηση, μαζί με τον Καμμένο, τον Γενάρη του 2015. Και δεν τους χάλασε καθόλου. Γι' αυτό και διατήρησαν το αισχρό εκλογικό σύστημα με το μόνους των 50 εδρών και έκαναν μ' αυτό τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015.

Αν ήθελαν, είχαν όλη την άνεση να το αλλάξουν και να θεσπίσουν την απλή αναλογική, συγκεντρώνοντας 200 ψήφους στη Βουλή. Επέλεξαν, όμως, προκήρυξη εκλογών αιφνιδιαστικά, μέσα στο κατακαλόκαιρο (20 Αυγούστου, ενώ στις 24 Ιούλη ο Τσίπρας διαβεβαίωνε τους Μεϊμαράκη, Γεννηματά και Θεοδωράκη ότι οι πρόωρες εκλογές δεν είναι στις προθέσεις του), και με τον ίδιο εκλογικό νόμο, για να μπορέσουν να ξανασχηματίσουν κυβέρνηση παρά με τον Καμμένο. Αλλάξαν το εκλογικό σύστημα αργότερα, έχοντας κατά νου την προσδοκία της «δεξιάς παρένθεσης». Και με τη βεβαιότητα ότι ο Μητσοτάκης θα ξαναλλάξει τον εκλογικό νόμο, οπότε όταν ξαναφτάσει η δική τους ώρα, θα κερδίσουν σε εκλογές με ενισχυμένη και επαρκέστατο μόνους εδρών.

Πλάκα μας κάνεις;

Μιλώντας στον ΣΚΑΙ ο Πέτσας ζήτησε να περιοριστεί η ονοματολογία, σημειώνοντας ότι «η κυβέρνηση είναι η μόνη που δεν επιδόθηκε σε αυτήν όλο αυτόν τον καιρό». Μας κάνει πλάκα. Όλοι ξέρουμε πως πέρα από στελέχη της ΝΔ που επιδόθηκαν στην ονοματολογία (π.χ. ο Ν. Κακλαμάνης και η Ο. Κεφαλογιάννη μιλούν ανοιχτά υπέρ του Πάκη, η Ντόρα χαρακτηρίζει θετική τη θητεία του Πάκη στο προεδρικό και βρίσκει τη Δαμανάκη και τη Διαμαντοπούλου άξιες), είναι το ίδιο το Μαξίμου που όλον αυτόν τον καιρό τροφοδοτεί παρασκηνιακά την ονοματολογία. Μήπως δεν ήταν ο Πέτσας και ο Γεραπετρίτης, άτομα του στενού μητσοτακικού πυρήνα, που περιέγραφαν με κάθε επισημότητα τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ο πρόεδρος, τροφοδοτώντας έτσι ένα νέο γύρο ονοματολογίας;

Πονηρούλης

Κάποιοι ενοχλήθηκαν, κάποιοι άλλοι αγανάκτησαν, επειδή ο Γεωργούλης θα πάρει μέρος ως κριτής σε «ριάλιτι» υπό τον τίτλο «Your Face Sounds Familiar». Δηλαδή τι άλλο περίμεναν από τον Γεωργούλη, εκτός από το να τροφοδοτεί τις παραπολιτικές στήλες και τις χιουμοριστικές εκλογές με τα μαργαριτάρια που πετάει, αποκαλύπτοντας την πλήρη αμορφωσιά και το ακατοίκητο του εγκεφάλου του; Για να είμαστε, μάλιστα, δίκαιοι πρέπει να πούμε ότι ο Γεωργούλης δεν είναι ο μοναδικός συριζαίος αυτής της κατηγορίας. Ξεχάσαμε κάποιες βουλευτίνες της προηγούμενης περιόδου, που έκαναν τηλεοπτική καριέρα χάρη σ' αυτά τα προσόντα; Τις καλούσαν περιμένοντας το μαργαριτάρι κι αυτές δεν άφηναν ανικανοποίητους τους εκπομπάρχες. Ξεχάσαμε τη Μεγαλοοικονόμου που από τον Λεβέντη βρέθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ;

Όσο για τον Γεωργούλη, αποδεικνύεται πονηρούλης. Με τη συμμετοχή του σε ένα «ριάλιτι» που θα έχει μεγάλη ακροατικότητα, θα πουλάει σε εβδομαδιαία βάση το λαμπερό του χαμόγελο, ώστε να μην τον ξεχάσουν στην επόμενη κάλπη.

ZOOM

Τα δυο πρόσωπα του Ιανού

Μια ακόμα φάση έντασης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις έχει αναδειχτεί εδώ και λίγο καιρό σε κορυφαίο ζήτημα της εσωτερικής πολιτικής ατζέντας, τροφοδοτώντας «εθνικές» συναινέσεις και προσεκτικές αντιπαραθέσεις, οι οποίες κάποια στιγμή «εκτρέπονται» και μετά «μαζεύονται». Οποιος έχει παρακολουθήσει αυτά τα ζητήματα, με τις εξάρσεις και τις υφέσεις τους, τα τελευταία 45 χρόνια, δεν εκπλήσσεται. Εκείνο που αλλάζει κάθε φορά είναι τα «παρελκόμενα». Η ουσία παραμένει η ίδια. Γι' αυτό και το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι τα λεγόμενα «εθνικά θέματα» δεν είναι και τόσο... εθνικά, καθώς τα βλέπουμε να χρησιμοποιούνται στην πολιτική αντιπαράθεση των αστικών κομμάτων, τα οποία εναλλάσσονται στους ρόλους των «σκληρών» και των «μετριοπαθών» ανάλογα με το αν βρίσκονται στην αντιπολίτευση ή στην κυβέρνηση.

Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι ο Μητσοτάκης και η ΝΔ εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο τη Συμφωνία των Πρεσπών, την οποία τώρα υπερασπίζονται με φανατισμό μεγαλύτερο κι απ' αυτόν του Κοτζιά, έχοντας αφαιρέσει σιγά-σιγά από το δημόσιο λόγο τους την αναφορά «βλαπτική μεν, όμως την έχει υπογράψει το ελληνικό κράτος και οφείλουμε να τη σεβαστούμε».

Είναι εξίσου γνωστό, ότι τότε που ο Τσίπρας επισκέφτηκε την Ουάσινγκτον και διαπίστωσε πόσο αδικημένος είναι ο Τραμπ, διότι φαίνεται διαβολικός αλλά ενεργεί πάντα για το καλό, εκτός από την παραγγελία για την αναβάθμιση των F-16, έγινε και η καταρχήν συμφωνία για την επέκταση της Σούδας και την παραχώρηση τριών ακόμα βάσεων στον αμερικάνικο ιμπεριαλιστικό στρατό. Οι σχετικές συνομιλίες (και όχι διαπραγματεύσεις) έγιναν επί κυβέρνησης Τσίπρα και η κυβέρνηση Μητσοτάκη απλώς ανακοίνωσε τη συμφωνία και ετοίμασε το νομοσχέδιο για την κύρωσή της. Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, που ετοίμασαν αυτή τη συμφωνία, εμφανίζονται ως αντίθετοι στη νομοθετική κύρωσή της, ζητώντας από τον Μητσοτάκη να τη χρησιμοποιήσει ως μοχλό πίεσης στους Αμερικανούς, προκειμένου αυτοί να δηλώσουν δημόσια ότι θα ανασχέσουν την τουρκική επιθετικότητα. Μ' άλλα λόγια, ζητούν από τον Μητσοτάκη να κάνει αυτό που δεν έκαναν εκείνοι.

Τα ίδια έχουν γίνει και στο παρελθόν. Θυμίζουμε ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου του «βυθίσατε το Χόρα» υπέγραψε τη Συμφωνία του Νταβός με τον Τουργκούτ Οζάλ το 1988, για να δεχτεί οξεία κριτική, από τα δεξιά, από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, στην οποία απάντησε με το περιβόητο «mea culpa». Ο Μητσοτάκης, φυσικά, έκανε στη συνέχεια τα ίδια, εισπράττοντας σκληρή κριτική εθνικιστικού χαρακτήρα από το ΠΑΣΟΚ. Συνέβη, όμως, η επόμενη κρίση (αυτή των Ιμίων) να «σκάσει» πάλι στα χέρια ενός πασόκου πρωθυπουργού και να οδηγήσει στη Συμφωνία της Μαδρίτης το 1997, ανάμεσα στον Κώστα Σημίτη και τον Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, η οποία επικρίθηκε σκληρά όχι μόνο από τη ΝΔ αλλά και από τμήμα του ΠΑΣΟΚ. Και για να τελειώσουμε με τα πιο πρόσφατα, η ΝΔ ήταν αυτή που κατήγγειλε τον ΣΥΡΙΖΑ για «ενδοτικότητα» (αυτού του τύπου η κριτική κορυφώθηκε μετά την επίσκεψη του Ερντογάν στην

Αθήνα και στους γνωστούς on camera διαφιςμούς με Τσίπρα και Παυλόπουλο), ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που κατηγορεί τώρα τη ΝΔ για «τακτική κατευνασμού» της Τουρκίας, η οποία «υπονομεύει την εθνική μας θέση».

Επομένως, το πρώτο που πρέπει να κρατήσουμε είναι πως οι συγκρούσεις μεταξύ των κομμάτων εξουσίας για τους χειρισμούς στα «εθνικά θέματα» έχουν να κάνουν συνήθως με μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Όταν ένα κόμμα βρίσκεται στην αντιπολίτευση ασκεί κριτική στην κυβέρνηση κι όταν βρεθεί το ίδιο στην κυβέρνηση κάνει εκείνα που προηγούμενως κατήγγειλε, δεχόμενο κριτική από τη νέα αντιπολίτευση, η οποία ξεχνά αμέσως αυτά που έκανε ως κυβέρνηση. Η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να ασκήσει εξωτερική πολιτική σε πρακτικό επίπεδο, επομένως έχει συμβιβαστεί με την ιδέα ότι θα πληρώσει κάποιο πολιτικό κόστος (προσεύχεται μόνο να μην της κάτσει κάτι πολύ βαρύ στη βάρδια της).

Είναι αυτή η συνεχής αντιμετάθεση θέσεων που δεν αφήνει καμιά αμφιβολία, πρώτον για το ότι τα λεγόμενα «εθνικά θέματα» δεν είναι και τόσο εθνικά και δεύτερον για το ότι επί της ουσίας υπάρχει ταύτιση των αστικών κομμάτων εξουσίας ως προς την πρακτική πολιτική που πρέπει να εφαρμόζει το ελληνικό αστικό κράτος.

Υπάρχει και μια ακόμα πλευρά που πρέπει να έχουμε υπόψη μας. Οτι στην προσπάθεια του ελληνικού κράτους για μια κάπως καλύτερη μεταχείριση από πλευράς ιμπεριαλιστών, παίζονται και παιχνίδια μοιραϊστικής ρόλων. Ο Α. Παπανδρέου είχε αποκαλύψει ότι το «βυθίσατε το Χόρα» το είχε πει σε συνεννόηση με τον Κ. Καραμανλή, προκειμένου ο δεύτερος να πετύχει κάτι καλύτερο, επικαλούμενος την πίεση που δέχεται από την αντιπολίτευση. Ενδεχομένως κάποια στιγμή στο μέλλον να μάθουμε ότι και το «μην υπογράφετε τη συμφωνία για τις βάσεις», που λέει τώρα ο Τσίπρας, να το λέει για να βοηθήσει διαπραγματευτικά τον Μητσοτάκη. Σε συνεννόηση μαζί του ή και χωρίς απευθείας συνεννόηση.

Πέραν των πολιτικάντικων παιχνιδιών, υπάρχει και ένας διχασμός μεταξύ των δημοσιολογούντων περί τα «εθνικά θέματα», ο οποίος κινείται είτε υποστηρικτικά στην πολιτική των κομμάτων εξουσίας, είτε παράλληλα μ' αυτή. Υπάρχουν οι «σκληροί» και οι «μετριοπαθείς». Οι «αδιάλλακτοι» και οι «ενδοτικοί». Οι «τουρκοφάγοι» και οι οπαδοί της «συνεκμετάλλευσης» (για να μιλήσουμε με σημερινούς όρους).

Ας παρατηρήσουμε, καταρχάς, ότι οι πρώτοι ουδέποτε επηρέασαν την πρακτική εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους. Πρόκειται για μια μεγάλο εύρους κουστωδία πολιτικών, δημοσιογράφων, πανεπιστημιακών, απόστρατων караβανάδων και κυπατζήδων, που κινούνται σ' ένα ευρύ πολιτικό φάσμα. Από τη φασιστική και φασίζουσα άκρα δεξιά μέχρι το λεγόμενο «πατριωτικό» ΠΑΣΟΚ. Όλοι αυτοί, με το λυσσασμένο εθνικιστικό τους λόγο, εξασφαλίζουν το παντεσπάνι τους, καθώς σε περιόδους έντασης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις κάθονται «πρώτο τραπέζι πίστα» στα έντυπα και ραδιοτηλεοπτικά Μέσα. Πάντοτε κριτικάρουν (ακόμα και καταγγέλλουν) τις κυβερνήσεις, σπάνια όμως επηρεάζουν

την πολιτική που αυτές ακολουθούν. Είναι μια «κακοφωνία» στην αστική πολιτική, η οποία όμως κρίνεται απαραίτητη, γιατί είναι αυτοί που εξαπτουν τα εθνικιστικά πάθη, συνθήκη απαραίτητη για να μην αναπτυχθεί ο πραγματικός αντιιμπεριαλισμός σε ευρύτατες λαϊκές μάζες, αλλά να κυριαρχεί ο τυφλός εθνικισμός και η υποταγή στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση (σ' αυτό θα επανέλθουμε).

Η δεύτερη κατηγορία κινείται ιδεολογικά γύρω από το σημιτικό-«εκουγχρονιστικό» ΠΑΣΟΚ, τη λεγόμενη «ανανεωτική Αριστερά» και τους εν γένει «μενουμευρώπηδες». Βαφτίζοντας «αντιεθνικισμό» τον αστικό κοσμοπολιτισμό και «ρεαλισμό» την πιο αποκάλυπτη υποταγή στα ιμπεριαλιστικά κελεύσματα, οι φορείς αυτού του ρεύματος βοηθούν τις κυβερνήσεις στην πρακτική πολιτική. Είναι αυτοί που αναλαμβάνουν να «εξηγήσουν» τις κωλοτούμπες που κάνει κάθε κόμμα εξουσίας, μόλις βρεθεί από την αντιπολίτευση στην κυβέρνηση.

Το πιο σημαντικό όλων, αυτό που πρέπει να κρατήσουμε ως το βασικότερο των συμπερασμάτων μας, είναι ότι και τα δύο αυτά ρεύματα, μολοντί ανταλλάσσουν σκληρές απαξιωτικές εκφράσεις (έως και ύβρεις), έχουν τον ίδιο κοινό παρονομαστή, την ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Αποτελούν τα δυο πρόσωπα του Ιανού, της εξαρτημένης-ραγιάδικης Ελλάδας, που αποτελεί στρατηγική επιλογή της ελληνικής αστικής τάξης εξ απαλών ονύχων.

Ποια είναι η επιχειρηματολογία των «σκληρών»; Οτι αν τσαμπουκαλευτούμε περισσότερο στην Τουρκία, προκαλώντας και κάποιο «θερμό επεισόδιο» εν ανάγκη, θα αναγκάσουμε τους Αμερικανούς να κινηθούν κατευναστικά και να μας ευνοήσουν. Ποια είναι η επιχειρηματολογία των «μετριοπαθών»; Οτι πρέπει να παίρνουμε υπόψη μας τους συσχετισμούς -που δεν μας ευνοούν- και να υποβάλλουμε προτάσεις που θα περιλαμβάνουν παραχωρήσεις και προς την άλλη πλευρά, ώστε να φτάσουμε σε μια συμφωνία. Γιατί κάθε φορά που κάναμε τσαμπουκάδες (από το 1922 μέχρι το 1974), το πληρώσαμε με εθνικές καταστροφές.

Ιδού, λοιπόν, ο κοινός παρονομαστής και των δύο ρευμάτων: πώς θα φέρουμε τους επικυρίαρχους ιμπεριαλιστές κοντά μας, ώστε να υπηρετήσουμε τα εθνικά συμφέροντα. Οι μεν (που συνήθως είναι πολιτικά ανεύθυνοι, καθώς δε διαχειρίζονται τίποτα εκτός από τη γλώσσα τους και τη γραφίδα τους) προτείνουν τσαμπουκά, οι δε (που συνήθως είτε διαχειρίζονται την εξουσία είτε βρίσκονται κοντά στους διαχειριστές, σε ρόλους τυπικών ή άτυπων συμβούλων) καταθέτουν ρεαλιστικές προτάσεις, εν γνώσει του ότι κάτι θα πρέπει να παραχωρηθεί και στην άλλη πλευρά. Εξω από το πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και της συμμετοχής σε κάθε είδους τυχοδιωκτισμούς (και πολεμικούς) δεν κινείται κανείς τους. Άλλωστε, αυτοί που παριστάνουν τους ούλτρα πατριώτες και τους πολεμισταράδες, είναι αυτοί που ως πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα υπηρέτησαν το δωσιλογισμό κατά τη ναζιφασιστική κατοχή και την αμερικανόδουλη χούντα που με το πραξικόπημά της στην Κύπρο οδήγησε το νησί στη de facto διχοτόμηση, όπως επιθυμούσαν οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές.

Πέτρος Γιώτης

Ασφαλής χώρα η Συρία για τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές!

Πλανιόταν εδώ και καιρό η φήμη ότι τα πράγματα «αρχίζουν και δυσκολεύουν» για τους πρόσφυγες στις χώρες των ονείρων τους (Σουηδία, Γερμανία κτλ.), αλλά εδώ και μερικούς μήνες η φήμη επαληθεύτηκε: σύμφωνα με τα δεδομένα που έχουμε μέχρι στιγμής, η Σουηδική Υπηρεσία Μετανάστευσης άλλαξε πρόσφατα τον τρόπο με τον οποίο «συνδράμει» τους πρόσφυγες και αποφάσισε να μην εκδίδει πλέον άδειες διαμονής στους πρόσφυγες από τη Συρία. Γιατί και οι «γενναιόδωρες», «φιλο-προσφυγικές» πολιτικές της «καλής» Ευρώπης έχουν τα όριά τους. Κι αυτά, κατά τη Σουηδία, «πίσστηκαν» με τις μερικές χιλιάδες πρόσφυγες που έφτασαν στο έδαφός της. Τέλος.

Ετσι, έκλεισε η «κάνουλα». Σταμάτησαν οι παροχές. Ο σουηδικός παράδεισος σφάλισε την εισοδό του, αφού πρώτα φρόντισε να εξασφαλίσει έναν αξιόλογο αριθμό από φθηνά εργατικά χέρια. Εννοείται ότι αυτά τα περιμέναμε και δε μας εκπλήτουν. Εννοείται ότι γι' αυτά ξαναγράψαμε και στο παρελθόν. Ωστόσο, πάντα έχει αξία να βλέπουμε πώς τα ίδια τα ιμπεριαλιστικά κράτη αντιμετωπίζουν τις συνέπειες των πράξεών τους, των πολέμων που άρχισαν και συνεχίζουν.

Εν προκειμένω, θεμέλιο της αλλαγής αυτής απέναντι στους πρόσφυγες αποτέλεσε το συμπέρασμα ότι η Συρία δε βρίσκεται, όπως λένε, στο καθεστώς επικινδυνότητας και έντασης που βρισκόταν στο παρελθόν. Πώς κατέληξαν σ' αυτό το συμπέρασμα; Απλούστατα: διείρεσαν τη χώρα σε επαρχίες και περιοχές «ασφαλείς» και μη ασφαλείς. Οπότε -λένε- με τις παρούσες συνθήκες, ένας υπήκοος Συρίας μπορεί να επιστρέψει στη χώρα του. Το πολύ πολύ, να μην εγκατασταθεί εκεί που έμενε, αλλά να πάει σε άλλη επαρχία! Κάπως έτσι λύθηκε το πρόβλημα. Γιατί, τι τους νοιάζει; Μήπως θα αναγκαστούν οι ίδιοι να φύγουν ή να ζήσουν υπό το κατά τα άλλα «ασφαλές» αυτό καθεστώς; Άλλοι θα υποστούν το βασανιστήριο. Άλλοι που κ' ζωή τους μετράει λιγότερο απί' αυτή του «μέσου» Σουηδού, Νορβηγού κ.ά.

Το ίδιο μοτίβο επαναλαμβάνεται και στη Δανία. Και εκεί ξεκίνησε το «ευγενές» μέτρο της επιστροφής σύρων προσφύγων στη χώρα τους, με το σκεπτικό ότι υπάρχει μια κατάσταση μεγαλύτερης ηρεμίας σε σχέση με παλιότερα. Ηδη, σε κάποιες περιπτώσεις δεν ανανεώθηκαν οι άδειες διαμονής προσφύγων. Φυσικά, η εφαρμογή τέτοιων αλλαγών στην πολιτική αντιμετώπισης της «καυτής πατάτας» του προσφυγικού επιφέρει αναγκαστικά και «αλλοιώσεις» ή μεταβολές του νοήματος ή ακόμα και των ίδιων των εκάστοτε εθνικών νόμων, οι οποίοι σ' ένα πρώτο επίπεδο φαίνεται να συμφωνούν με τις διεθνείς συνθήκες, όμως πάντα βρίσκεται το αναγκαίο «παράθυρό» που θα κάνει δυνατή τη λήψη μέτρων που παραβιάζουν κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα κερτημένα χρόνια. Έστω κι αυτά τα κούτσουραμένα δικαιώματα.

Στη Δανία, λοιπόν, για τις παραπάνω μη ανανεώσεις αδειών διαμονής υπήρξαν οι αντίστοιχες καταδίκες, λόγω της εξόφθαλμης παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της της έκθεσης ανθρώπων σε κίνδυνο. Ωμως, μπορούμε να βασίζομαστε πάντα στα δικαστήρια; Προφανώς όχι. Άλλωστε, είναι γνωστό για ποιον «δουλεύουν» και ποιον εξυπηρετούν στο «διά ταύτα».

Την ίδια στιγμή που στη βόρεια Ευρώπη μεταβάλλεται προς το χειρότερο το σκηνικό για τους πρόσφυγες, με νομοθετικές αλλαγές που ενισχύουν παράνομους ενέργειες όπως οι επιστροφές, με το ρατσισμό και την ξενοφοβία να διογκώνονται μέρα με τη μέρα, με τις παροχές να λιγοστεύουν, με το μέλλον να προμηνύεται ζοφερό, τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, καταγράφοντας την κατάσταση ιδιαίτερα στη Συρία, δίνουν μια εντελώς άλλη εικόνα.

Για την ακρίβεια, μεγάλα μέσα του εξωτερικού γράφουν ότι στη Συρία βασιλεύουν η διαφθορά, η αστυνομική αυταρξεία και ο μόνιμος τρόμος για επιστράτευση. Αυτές είναι οι συνθήκες που κρίνονται ως «ασφαλείς» από την παραδείσιση Ευρώπη. Αυτή είναι η κατάσταση που επιτρέπει, κατά τα άλλα, στις ήδη ξεκληρισμένες οικογένειες, στους ήδη τραυματισμένους -φυσικά και ψυχολογικά- ανθρώπους της να επιστρέψουν και να ξαναρχίσουν τη ζωή τους. Κι αν αναφερόμαστε μόνο στη Συρία, είναι γιατί αυτή αποτελεί χαρακτηριστική πρόσφατη περίπτωση κράτους σε πόλεμο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τέτοια προβλήματα δεν αντιμετωπίζουν και άλλες χώρες της Ασίας και της Αφρικής.

Αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε ως κατακλειδα, είναι ότι τα ιμπεριαλιστικά κράτη φροντίζουν να κάνουν και πάλη ξεκάθαρα τη θέση τους. Γι' αυτούς τελείωσαν οι παροχές (δηλαδή τα ψίχουλα που δίδεσαν επί της ουσίας στους ανθρώπους). Δεν χρειάζονται άλλους πρόσφυγες, δε θα κρατήσουν άλλους πρόσφυγες, δε θα βοηθήσουν άλλους πρόσφυγες. Οσους πήραν, πήραν. Αφού μετέτρεψαν τις χώρες τους σε κρανίου τόπους, τώρα φωνάζουν με περισφή χυδαιότητα «γυρίστε σπίτι σας». Αυτό ήταν πάντα το πραγματικό πρόσωπο της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης. Γιατί να αλλάξει τώρα;

Άλλο EastMed, άλλο East Med Act, άλλο East Med Gas Forum

Αν πιστεύουμε τον Κ. Χατζηδάκη, η «μονογραφή του Καταστατικού του East Med Gas Forum» υπήρξε μια «ιστορική στιγμή για την περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου». Οποιοι δεν παρακολουθούν από κοντά τα ενεργειακά (η πλειοψηφία δηλαδή) μεπεδούνται. «Καλά, τις προάλλες δεν ήρθαν στην Αθήνα ο σφαγέας Νετανιάχου και ο Αναστασιάδης για να υπογράψουν μαζί με τον Τσίπρα τη συμφωνία για τον East Med; Τι είναι αυτό που υπέγραψε στο Κάιρο ο Χατζηδάκης, άλλο πράγμα!».

Για να τα ξεμπερδέψουμε, πρέπει να πούμε ότι το «East Med», που σημαίνει Ανατολική Μεσογείος ή ανατολικομεσοεγγαίος, χρησιμοποιείται ως επίθετο για διάφορες πρωτοβουλίες. Η συμφωνία Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου αφορά την κατασκευή ενός υποθαλάσσιου (στο μεγαλύτερο τμήμα του) αγωγού που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από τη Λεκάνη της Λεβαντίνης στην Ιταλία. Ο East

Med Act είναι ένας πρόσφατος αμερικάνικος νόμος, που δεν έχει σχέση με τον αγωγό, αλλά αναφέρεται στα αμερικάνικα ενεργειακά συμφέροντα στην περιοχή. Οσο για το East Med Gas Forum, στο οποίο πήρε μέρος ο Χατζηδάκης, είναι απλώς ένα διακρατικό φόρουμ για τα ενεργειακά ζητήματα της Ανατολικής Μεσογείου, την πρωταβουλία σύγκλησης του οποίου είχε η Αίγυπτος. Γι' αυτό και συκλήθηκε στο Κάιρο, στο οποίο θα βρίσκεται και η έδρα του Φόρουμ.

Στο East Med Gas Forum συμμετέχουν η Αίγυπτος, η Ελλάδα, η Κύπρος, το Ισραήλ, η Ιταλία, η Ιορδανία και η Παλαιστινιακή Αρχή. Αρχικά είχε ανακοινωθεί και η Γαλλία, όμως αυτή περιορίστηκε στο ρόλο αυτού που «ενθαρρύνει», όπως και οι ΗΠΑ και η ΕΕ. «Οι χώρες της Νοτιοανατολικής Μεσογεί-ου που συμμετέχουν σε αυτόν χρησιμοποιούν την ενέργεια ως καταλύτη για την ειρήνη και τη συνεργασία και όχι ως αφορμή

για συγκρούσεις σε μια ήδη τα-ραγμένη περιοχή», δήλωσε ο Χατζηδάκης.

Προσέξτε τώρα τα «τρελά». Συμμετέχει η Παλαιστινιακή Αρχή, η οποία όμως έχει καταγγείλει ως παράνομη τη συμφωνία για τον αγωγό EastMed, διότι παραβιάζει κυριαρχικά δικαιώματα της Παλαιστίνης και του Λιβάνου. Την πρωταβουλία είχε η Αίγυπτος, η οποία όμως δε συμμετέχει στον αγωγό EastMed, αν και προσκλήθηκε. Διότι η δική της περιφερειακή ενεργειακή στρατηγική δεν προβλέπει αγωγούς, αλλά υδροποίηση του φυσικού αερίου, σε μεγάλο εργοστάσιο υδροποίησης που ήδη κατασκευάζεται στην Αίγυπτο. Χωρίς το αιγυπτιακό φυσικό αέριο, όμως, δεν υπάρχει καμιά προοπτική βιωσιμότητας του EastMed, ακόμα και αν λύνονταν τα ανυπέρβλητα τεχνικά προβλήματα, ακόμα κι αν βρίσκονταν μονοπολικά διατεθειμένα να τον κατασκευάσουν. Το αέριο της Λεβαντίνης, αν και όταν αρχί-

σει να εξορύσσεται, δεν μπορεί με τίποτα να χρηματοδοτήσει αυτόν τον αγωγό.

Γράψαμε αναλυτικά την προηγούμενη εβδομάδα ότι ο EastMed είναι ένα σχέδιο στο χαρτί, το οποίο χρησιμοποιείται καθαρά για προπαγανδιστικούς λόγους («απομονώνουμε την Τουρκία») από την Ελλάδα και το Ισραήλ. Την ίδια σημασία έχει και το East Med Gas Forum. Δεν είναι τυχαία η αποχή της Ιταλίας από το σχέδιο του αγωγού (δηλαδή, ο αγοραστής του αερίου δε συμμετέχει!) ή η αποστασιοποίηση της Γαλλίας από το East Med Gas Forum. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν

η καθεμιά τα σχέδιά τους και ενεργούν με βάση έναν ευρύτατο ορίζοντα που ξεπερνά τα στενά όρια των εξαρτημένων χωρών της περιοχής και τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς. Και βέβαια, είναι αυτές (όχι μόνο η Γαλλία και η Ιταλία, αλλά και οι ΗΠΑ και η Ρωσία και η Γερμανία) που θα καθορίσουν την έκβαση του ανταγωνισμού.

Παίτα κόβει, Κούλης ράβει, μάπα το παλτό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
ριζε. Γι' αυτό και καμιά πλευρά δε θέλει την πραγματικότητα προσφυγή σε διεθνές δικαστήριο. Βάζει τέτοιους δρους ώστε να αρνηθεί η άλλη και παίζουν εδώ και χρόνια ένα διαρκές blame game. Η Τουρκία, όμως, μετά από την απομόνωσή της από τα ενεργειακά τεκταινόμενα στην Ανατολική Μεσόγειο, με τη στρατηγική συμμαχία Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου, αποφάσισε να κινηθεί επιθετικά, εκμεταλλευόμενη την περιφερειακή ισχύ της. Τα γεγονότα είναι γνωστά (γεωστρατηγία στην κυπριακή ΑΟΖ, συμφωνία για χάραξη ΑΟΖ με την κυβέρνηση Σαράτζ στη Λιβύη και κατάθεση αυτής της συμφωνίας στον ΟΗΕ) και είναι αυτά τα γεγονότα που έσπρωξαν την ελληνική ολιγαρχία και το πολιτικό της προσωπικό να αναζητήσει προστασία στην αγκαλιά των ιμπεριαλιστών, πρωτίστως των ΗΠΑ.

Και είναι η αποτυχία αυτής της τακτικής, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, που έφερε την κυβέρνηση Μητσοτάκη με την πλάτη στον τοίχο. Γιατί ενώ προπαγάνδιζε ότι έχει απομονώσει διπλωματικά την Τουρκία σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, βρέθηκε να μην μπορεί να πάρει ούτε μια ευμενής δήλωση από τον Τραμπ, μολονότι ο Μητσοτάκης τον εκλιπαρήσε δημοσία.

Υστερα, ήρθαν οι εξελίξεις στο Λιβικό, που έδειξαν ότι όχι μόνο δεν είναι απομονωμένη η Τουρκία, αλλά αντίθετα παίζει σημαντικό ρόλο στο ιμπεριαλι-

στικό παιχνίδι, σε αντίθεση με την ελληνική πλευρά που απα-λύειν να την προσκαλέσουν ακόμα και οι ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ.

Η Τουρκία ήταν παρούσα στη Μόσχα, όπου επιχειρήθηκε να εκμυστηθεί συμφωνία κατάπαυ-σε του πυρός ανάμεσα σε Σα-ράτζ και Χαφτάρ. Η Τουρκία θα είναι παρούσα αύριο (Κυριακή) στο Βερολίνο, όπου η Μέρκελ συγκαλεί διεθνή διάσκεψη με την παρουσία δώδεκα χωρών και τεσσάρων διεθνών διαγωνισμών. Αντίθετα, μολονότι η ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε επίσημο αίτημα να προσκληθεί και αυτή στο Βερολίνο, εισέπραξε από τους Γερμανούς ένα ψυχρό «νάνι», το οποίο στη συνέχεια προσπάθησε να «γλυκάνει» ο εκπρόσωπος του γερμανικού ΥΠΕΞ, λέγοντας ότι τα ζητήματα που γεινρεί η Ελλάδα (χάραξη ΑΟΖ) δεν είναι στηντζέντα και πως στο μέλλον μπορεί να προσκληθούν και άλλες χώρες, ανάλογα με τα ζητήματα που θα περιλαμβάνει ητζέντα της δια-δικασίας του Βερολίνου.

Κανέναν δε θα έπρεπε να εκ-πληρώσει αυτή η εξέλιξη. Η Τουρ-κία έχει στρατό και όπλα στη Λι-βύη. Πώς νομίζετε ότι αντέχει ο Σαράτζ στην Τρίπολη, την οποία δυνάστευαν να καταλάβουν οι δυνάμεις του Χαφτάρ; Μ' αυτή την επένδυση, η Τουρκία απέκτησε λόγο στη Λιβύη, όπως απέκτησε και η Ρωσία (στηρί-ζει στρατιωτικά και οικονομικά τον Χαφτάρ), η οποία μετά την εξόντωση του Καντάφι δεν είχε

άμεση ανάμιξη στα τεκταινό-μενα και στην πρώτη φάση της σύγκρουσης ανάμεσα στους διάφορους φυλάρχους και τις μιλίσιες τους.

Η ανησυχία που εκφράζεται δημόσια από τους «εθνικούς αναλυτές» στην Αθήνα είναι πως στην περίπτωση μιας συμφωνίας μοιράσματος της εξου-σίας ανάμεσα στα καπετανάτα του Χαφτάρ και του Σαράτζ, η Τουρκία -ως εγγυητρια και... δύ-ναμη ειρήνης- θα απαιτήσει να παραμείνει σε ισχύ το σύμφωνο για τον καθορισμό ΑΟΖ. Μπο-ρεί η Ελλάδα να το καταγγέλλει ως ανυπόστατο και παράνομο, φοβούνται όμως πως αυτό μπορεί να αποκτήσει υπόσταση και νομιμότητα. Την τελευταία, βέβαια, μπορεί να την αμφισβη-τήσει η ελληνική πλευρά, τότε όμως θ' αναγκαστεί να δεχτεί προσφυγή σε διεθνές δικαστή-ριο, όχι μόνο για τη ρύθμιση υφαλοκρηπίδας ή ΑΟΖ στο Αιγαίο, όπως είναι η πάγια θέση του ελληνικού αστικού κράτους, αλλά για «τα πάντα όλα».

Λίγο μετά την πολύωρη συ-νάντησή του με τον γερμανό ΥΠΕΞ Χάικο Μαςς, που -όπως μεταδόθηκε- κατέληξε σε συμ-φωνία του Χαφτάρ για συμμε-τοχή στη διάσκεψη του Βερολί-νου με προοπτική να υπογραφεί εκεί κατάπαυση του πυρός, ο λίβυος πολέμαρχος πέταξε για την Αθήνα, φτάνοντας χω-ρίς το απόγευμα της Πέμπτης! Ετσι, η κυβέρνηση Μητσοτάκη καταφέρει να κάνει τη χώρα μας εμπλεκόμενο μέρος στον

εμφύλιο ανάμεσα στις λιβυκές φατρίες! Δεν ξέρουμε τι ακρι-βώς συζήτησαν και σε τι κατέ-ληξαν, είμαστε όμως σίγουροι ότι πρόκειται για κίνηση απει-λοίας. Τι περιμένουμε, δηλαδή, ότι ο Χαφτάρ θα πάει κόντρα στα συμφέροντα της φατρίας του και εκείνων που τον πα-τρονάφουν και τον στηρίζουν, προκειμένου να υπηρετήσει τη... διεθνή νομιμότητα, όπως την αντιλαμβάνεται η ελληνι-κή μπουρζουαζία; Ακόμα και κάποια «φιλελληνική» δήλωσή του, ο λίβυος πολέμαρχος με την αμερικανική υποστήριξη θα την πουλήσει ακριβά (αντιστα-βάνεστε τι εννοούμε), ξέροντας ότι απέναντί του έχει πολιτικούς που τρέμουν από φόβο.

Ολ' αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Αφορούν τον άγριο καπιταλιστικό ανταγω-νισμό ανάμεσα στις ατζέντες τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, που εκτυλίσσεται του- έδαφος ενός ακόμα πιο άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα

του πλανήτη, για τη διεύρυνση ή τη συκράτηση (ανάμεσα σε ποια θέση βρίσκεται το κάθε ιμπεριαλιστικό κέντρο) των ζω-νών επιρροής, με επικεντρο τον έλεγχο των πηγών ενεργειακών πρώτων υλών και των δρόμων διακίνησής τους. Σ' αυτόν τον επικίνδυνο δρόμο, που μυρίζει μπαρούτι και αίμα, μόνο η πάλη του ελληνικού λαού για κοινο-νική και κοινωνική μπορεί να βάλει φραγμό.

Μια ακόμα πρόπουσα απάντηση στην εισαγγελέα

Με αγορεύσεις συνηγόρων της πο-λιτικής αγωγής, που -εκτός των άλλων- αποδοούν πλήρως και την προκλητική αθωωτική απόφαση της ει-σαγγελέα Αδ. Οικονόμου, συνεχίζεται η δίκη της ΧΑ. Μια πρώτη προσέγγιση της εισαγγελικής πρότασης κάναμε στο φύλλο μας της 21ης Δεκεμβρη (http://www.eksegersi.gr/issue/1033/Πολιτι-κή/34566. Προκλητική-πρόταση-αθώ-ωσης-του-φίρερ-και-των). Συνεχίζοντας,

θα αναφερθούμε στις επικοινωνίες που είχαν με τον Ρουπακιά και τη γυναίκα του στελέχη του τάγματος εφόδου τα Νίκαιας και στις οργιώδεις προσπά-θειες του ηγετικού πυρήνα των νεονα-ζιστών να κρύψει το γεγονός της στο-χευμένης δολοφονίας του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα.

Οργιο επικοινωνιών

Επικοινωνίες Δήμου με Ρουπακιά:

Στις 23:31 και στις 23:34 της 17ης Σεπτέμ-βρη του 2017, ο Δήμος επικοινωνήσε με τον Ρουπακιά, μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και πριν ο Ρουπακιάς συλληφθεί. Οι συνομιλίες διήρκεσαν 24" και 11" αντίστοιχα. Ο Δήμος επικοι-νω με τον Ρουπακιά, η οποία δεν περιμέναν. Συσκέπονται για το πώς θα αντιμετωπίσουν τη δυσάρεστη γί' αυ-τούς εξέλιξη. Αμέσως μετά τη δεύτερη κλήση του Πατέλη, ο Λαγός τον καλεί και συνομιλούν για 159".

Οι συνομιλίες του Πατέλη με τον Λαγό και τον Ρουπακιά συνεχίζονται, καθώς εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι ακόμα δεν είχε γίνει σύλληψη του Ρουπακιά και δεν του είχε αφαιρεθεί το κινητό. Μέχρι να δημευώσει, έχουμε άλλες τέσσερις συνομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη (01:34, 02:04, 02:11 και 02:30 της 18ης Σεπτέμβρη), διάρκειας 80", 210", 40" και 240" αντίστοιχα. Συ-νομιλίσαν, δηλαδή, συνολικά για 9,5 λεπτά! Από τις 10:51 το πρωί μέχρι τις 12:16 το μεσημέρι συνεχίστηκαν οι συ-νομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη, οι οποίες διήρκησαν συνολικά 10,5 λεπτά.

Συνομιλίες Ρουπακιά με τη γυναίκα του και τον πυρηγόρη Νίκαιας Πατέ-λη: Ο Ρουπακιάς κάλεσε τη γυναίκα του στις 23:42. Διάρκεια κλήσης 24". Μετά τη σύλληψή του, έγιναν πολλές κλήσεις στη γυναίκα του και της τελευταίας στον Πατέλη. Υπήρξε δε μια τριγωνική συνο-σία στα συμφέροντα της φατρίας του και εκείνων που τον πα-τρονάφουν και τον στηρίζουν, προκειμένου να υπηρετήσει τη... διεθνή νομιμότητα, όπως την αντιλαμβάνεται η ελληνι-κή μπουρζουαζία; Ακόμα και κάποια «φιλελληνική» δήλωσή του, ο λίβυος πολέμαρχος με την αμερικανική υποστήριξη θα την πουλήσει ακριβά (αντιστα-βάνεστε τι εννοούμε), ξέροντας ότι απέναντί του έχει πολιτικούς που τρέμουν από φόβο.

Ολ' αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Αφορούν τον άγριο καπιταλιστικό ανταγω-νισμό ανάμεσα στις ατζέντες τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, που εκτυλίσσεται του- έδαφος ενός ακόμα πιο άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα του πλανήτη, για τη διεύρυνση ή τη συκράτηση (ανάμεσα σε ποια θέση βρίσκεται το κάθε ιμπεριαλιστικό κέντρο) των ζω-νών επιρροής, με επικεντρο τον έλεγχο των πηγών ενεργειακών πρώτων υλών και των δρόμων διακίνησής τους. Σ' αυτόν τον επικίνδυνο δρόμο, που μυρίζει μπαρούτι και αίμα, μόνο η πάλη του ελληνικού λαού για κοινο-νική και κοινωνική μπορεί να βάλει φραγμό.

επικοινωνεί με τον Πατέλη, με διάρκεια συνομιλίας 110". Στις 00:41 ο Ρουπακιάς επικοινωνεί με τη γυναίκα του, με χρόνο συνομιλίας 28". Στις 00:44 ο Πατέλης επικοινωνεί με τη γυναίκα του Ρουπακιά για 79".

Μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα μισής ώρας, που δε γίνονται συνομι-λίες του Πατέλη με τον Ρουπακιά και τη γυναίκα του. Στη 01:12 ο Λαγός συ-νομιλεί με τον Πατέλη για 133" και μετά από τρία λεπτά περίπου ο Ρουπακιάς συνομιλεί με τον Πατέλη για 27". Στη 01:19 και 01:20 ο Πατέλης επιχειρεί να επικοινωνήσει με τον Λαγό, γιατί οι δυο τους, όπως και ο φίρερ, καίγονται από τη σύλληψη Ρουπακιά, την οποία δεν περιμέναν. Συσκέπονται για το πώς θα αντιμετωπίσουν τη δυσάρεστη γί' αυ-τούς εξέλιξη. Αμέσως μετά τη δεύτερη κλήση του Πατέλη, ο Λαγός τον καλεί και συνομιλούν για 159".

Οι συνομιλίες του Πατέλη με τον Λαγό και τον Ρουπακιά συνεχίζονται, καθώς εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι ακόμα δεν είχε γίνει σύλληψη του Ρουπακιά και δεν του είχε αφαιρεθεί το κινητό. Μέχρι να δημευώσει, έχουμε άλλες τέσσερις συνομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη (01:34, 02:04, 02:11 και 02:30 της 18ης Σεπτέμβρη), διάρκειας 80", 210", 40" και 240" αντίστοιχα. Συ-νομιλίσαν, δηλαδή, συνολικά για 9,5 λεπτά! Από τις 10:51 το πρωί μέχρι τις 12:16 το μεσημέρι συνεχίστηκαν οι συ-νομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη, οι οποίες διήρκησαν συνολικά 10,5 λεπτά.

Οι τριγωνικές συνομιλίες του Πατέλη με τον Λαγό και τον Ρουπακιά συνεχίζονται, καθώς εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι ακόμα δεν είχε γίνει σύλληψη του Ρουπακιά και δεν του είχε αφαιρεθεί το κινητό. Μέχρι να δημευώσει, έχουμε άλλες τέσσερις συνομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη (01:34, 02:04, 02:11 και 02:30 της 18ης Σεπτέμβρη), διάρκειας 80", 210", 40" και 240" αντίστοιχα. Συ-νομιλίσαν, δηλαδή, συνολικά για 9,5 λεπτά! Από τις 10:51 το πρωί μέχρι τις 12:16 το μεσημέρι συνεχίστηκαν οι συ-νομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη, οι οποίες διήρκησαν συνολικά 10,5 λεπτά.

Οι τριγωνικές συνομιλίες του Πατέλη με τον Λαγό και τον Ρουπακιά συνεχίζονται, καθώς εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι ακόμα δεν είχε γίνει σύλληψη του Ρουπακιά και δεν του είχε αφαιρεθεί το κινητό. Μέχρι να δημευώσει, έχουμε άλλες τέσσερις συνομιλίες του Λαγού με τον Πατέλη (01:34, 02:04, 02:11 και 02:30 και οι πρώινες (από τις 10:51 μέχρι τις 12:16) διήρκεσαν 20 λεπτά. Όλες αυτές οι συνομιλίες είναι καταγεγραμμένες στο Αναγνωστή 275, που διαβράστηκε κατά την ακροαματική διαδικασία και επομένως **είναι σε γνώση** όλων των παραγόντων της δίκης, φυσικά και **της εισαγγελέα Αδ. Οικονόμου**.

Τι επιβεβαιώνεται από αυτές τις τρι-γωνικές συνομιλίες (που δεν είναι το μοναδικό στοιχείο); Οτι ο Ρουπακιάς ήταν σημαντικό στέλεχος της Χρυσής Αυγής και δεν έδρασε μόνος του στη δολοφονία του Φύσσα. Επιβεβαιώνε-ται, ακόμα, ότι είναι ψευδής ο υπερα-σπιστικός ισχυρισμός του Πατέλη, πως όταν ο Ρουπακιάς τον πήρε τηλέφωνο από το αστυνομικό τμήμα και τον ανέ-φερε τι έκανε, αυτός (ο Πατέλης) του είπε να τον αφήσει ήσυχο και να κώσιε το λαμό το.

Στο κόλπο η ηγεσία

Παραπέρα, δύο ώρες και 37 λεπτά μετά τις συνομιλίες του Πατέλη με τον Λαγό, που ολοκληρώθηκαν στις 12:16, υπήρξε μια συνομιλία του Λαγού, του Κασσιδιάρη και του Μιχαλολιάκου με τον Δεβελέκο, τον οποίο συμβούλευαν να καταθέσει οι εάν τον καλέσουν κι αν ακαντίες και τον ρωτήσουν **αν γνώριζε τον Ρουπακιά**. Αυτή η συνομιλία είναι καταγεγραμμένη στο Αναγνωστήνο 276, στο οποίο είναι καταγεγραμμένοι και άλλοι διάλογοι του Δεβελέκου με τον

Δίκη Χρυσής Αυγής

Λαγό. Φέρει τον κωδικό 8894 της 18ης Σεπτέμβρη του 2013 και ώρα 14:57:10. Και αυτός ο διάλογος ακούστηκε κατά την ακροαματική διαδικασία. Τον παρα-θέτουμε για μια ακόμα φορά:

Δεβελέκος: *Nail*

(Κασσιδιάρης: ...διαρροές...)

Λαγός: Αμα σε πάνε πάνω για καμιά αναγνώριση αυτού του μαλάκα...

Δεβελέκος: *Nai*.

Λαγός: Δεν τον ξέρεις, δεν τον έχεις δει, εντάξει;

(Κασσιδιάρης: *Να μην πάει, ρε Γιάννη!*)

Δεβελέκος: Εντάξει, εντάξει.

Λαγός: Κάτσε να σου πω κάτι. Εδώ λέ-νε, δεν... εδώ λένε οι υπόλοιποι να μην πας. Μην πας...

(Μιχαλολιάκος: *Τι λες τώρα; Είναι ύποπτο.*)

Λαγός: Κι εγώ αυτό λέω! Εγώ γί' αυτό το σκεπτικό είπα να πάει.

(Κασσιδιάρης: *Αν τον ρωτήσουν...*)

Λαγός: Αο' το, άο' το, Σωτήρη πήγαινε κανονικά, όπως είπαμε...

(Κασσιδιάρης: ...είναι στα κεντρικά, δεν είναι στη Νίκαια.)

Λαγός: Απλά να ξέρεις ότι δεν τον ξέ-ρεις, τίποτα, εντάξει...

(Κασσιδιάρης: Δεν έχει σχέση με τη Νίκαια...)

Λαγός: Δεν τον γνωρίζεις αυτόν, αν σε ρωτήσουν...

(Κασσιδιάρης: Δεν έχει σχέση με τη Νίκαια...)

Λαγός: ...και εσύ ασχολείσαι με... με άλλα πράγματα, ασχολείσαι με τα κε-ντρικά μας, με το Μέτωπο Νεολαίας, δεν ασχολείσαι ξέρω γω με τη Νίκαια και μ' αυτά, εντάξει;

Δεβελέκος: Εντάξει, δεν τον ξέρω λοι-πόν. Να πάω.

Λαγός: Δεν τον ξέρεις, δεν τον ξέρεις, δεν τον ξέρεις, ναι.

Δεβελέκος: *Nai*, έλα γεια.

Απ' αυτό το αποκαλυπτικό ντοκου-μέντο επιβεβαιώνεται ότι η δολοφονία του Παύλου Φύσσα όχι μόνο ήταν σε γνώση της τρώικας Μιχαλολιάκου-Κασιδιάρη-Λαγού, αλλά και γι' τη διαπραξή της από τον Ρουπακιά είχε εγκριθεί. Αν ήταν πράγματι αληθής ο ισχυρισμός των νεοναζιστών της ΧΑ, ότι η δολο-φονία ήταν αποτέλεσμα ποδοσφαιρικής διαμάχης δύο ανθρώπων που δεν γνωρί-ζονταν μεταξύ τους (σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τους, ο Π. Φύσσας διήθεν δεν ήταν στοχοποιημένος), προς τι ο ρ-ωγάνιστος της συγκάλυψης της δολοφονί-ας και αργότερα η ανάληψη πολιτικής ευθύνης γι' αυτήν;

Ποια επιλεκτικότητα;

Η εισαγγελέας Οικονόμου, που εί-ναι έμπειρη και κατέχει καλά τα νομι-κά, αγνόησε προκλητικά όχι μόνο όσα αναφέρουμε για τις ανευτυχείς προ-σπάθειες των νεοναζιστών να συγκα-λύψουν τη δολοφονία, αλλά ολόκληρη την ακροαματική διαδικασία. Το έκανε γιατί, προφανώς, επέλεξε να αθωώ-σει τους νεοναζιστές εγκληματίες. Στην ανεμρυστή απαλλακτική της πρότα-ση ισχυριζόταν ψευδώς, ότι οι μάρτυ-ρες του κατηγορητηρίου κατέθεσαν ό-τι έμαθαν από τα ΜΜΕ και ότι οι συνήγο-ροι πολιτικής αγωγής έκαναν επιλεκτική χρήση των ομιλιών του φίρερ και άλλων ηγετικών στελεχών της ΧΑ.

Σε ό,τι αφορά την κατηγορία για επιλεκτικότητα των συνηγόρων της πο-λιτικής αγωγής, θα φέρουμε ένα μόνο παράδειγμα. Από το έγγραφο 47 του παραρτήματος 13,3 του Αναγνωστέου 327 (υλικό του φίρερ), που περιλαμβάνει βίντεο με ομιλία του Μιχαλολιάκου στο Σιδηρόκαστρο, οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής πρότειναν να προβληθεί ένα μερικής της ομιλίας, από το 02:10 έως το 03:10, που αφορούσε όσα έλεγε ο φίρερ για το δημοσιογράφο Ακη Παυλόπουλο, του ΑΑΤΕΡ τότε. Ιδού η απομεινιτοφώ-νιση από την αρχή (και όχι από το 2:10 που ζήτησε η πολιτική αγωγή):

«Ξέρετε, λένε, θα έχουμε θύματα. Και του λέω, δεν πειράζει, ας έχουμε θύμα-τα και του γύρισα την πλάτη. Ετσι δεν έγινε; Το θυμάσαι, ήταν δέκα με είκοσι άτομα μπροστά. Τους κοντράω όσο μπορώ. Οσο μπορώ. Από εκεί και πέρα,

προσπαθώ να κρατάω εντός κάποια πράγματα. Μήπως και κατορθώσουμε και πετύχουμε πολιτική εκπροσώπηση. Γιατί τότε, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν θα υπάρχει "συμμορία της ΧΑ". (Παρέμβα-ση από το ακροατήριο: «εγώ διαφωνώ με τον δημοκρατισμό»). Δημοκρατία δεν μπορώ να κάνω. **Έχετε θεωρωσιασμένα μαζί σου;** (Από κάτω: «δεν μπορούμε να το πετύχουμε»).

Μιλούσα με έναν ήρωα της Κύπρου, τον Ηλία τον Γλετζέ, απόστρατο στρα-τηγό των καταδρομών, που είναι στην Μοίρα το '74. Και μου λέει, βρε Νίκο, τι στρατός; Πέντε μοίρες καταδρομών, δύο έχουνε μείνει, μου λέει. Η πρώτη και η πέ-μπτη, μου λέει. Η δεύτερα είναι επιστρο-τεύουσες και η άλλη είναι, μου λέει, κάτι υπόλοιπα στα νησιά, που δεν έχουν κάνει τίποτα. **Τον διαλύουνε και τον στρατό** (Από κάτω: «τον διαλύσανε»). Αλλά πριν τον διαλύσουνε, εγώ στην οικογένειά μου είναι γεμάτη από αξιωματικούς,

αλλά έχω το θάρρος να το λέω. **Έχουνε ευθύνη και οι αξιωματικοί.** Έχουν ευθύ-νη. Δηλαδή γί' αυτό το κατάντη της **χώρας έπρεπε να έχουν βάλει φρένο.** (Από κάτω: «τους χτυπήσανε»). Τους χτυ-πήσανε αλλά το ανεχθήκανε. Και κάτω: «τους χτυπήσανε με τα λεφτά»).

Λόμπινγκ στην Αμερική με όχημα το παπαδαριό της Αρχιεπισκοπής

Δύο εκατομμύρια ευρώ το χρόνο έταξε ως επιχορήγηση ο Μητροστάκης στο Θεολογικό Κολλέγιο της Βοστώνης, ένα ιδιωτικό ίδρυμα της Αρχιεπισκοπής της Αμερικής, με 80 φοιτητές και 20 καθηγητές, όταν αντίστοιχο ποσό δίνεται σε ελληνικά δημόσια Πανεπιστήμια (π.χ. Ιόνιο, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου) με χιλιάδες φοιτητές και εκατοντάδες εκπαιδευτικό προσωπικό. Η πράξη του αυτή αποτελεί μεγάλη πρόκληση τη στιγμή που τα δημόσια Πανεπιστήμια στην Ελλάδα αγκομαχούν να πληρώσουν ακόμη και τα στοιχειώδη και η Κεραμέως ακόμη και αυτήν την πετσοκομμένη κρατική χρηματοδότηση τη δίνει υπό την αίρεση της «αξιολόγησης» και επαίρεται, μάλιστα, ξεδιάντροπα ότι αυτό «αποτελεί τη μεγαλύτερη τομή για την οποία είμαστε πραγματικά ιδεολογικά υπερήφανοι»!

Ο Κούλης προχώρησε σε αυτήν την εξαγγελία, ενώ γνωρίζει ότι το ίδρυμα αυτό ελέγχεται για κακοδιαχείριση και κατασπατάληση του κληροδοτήματος με βάση ακόμη και τα επίσημα στοιχεία των αμερικανικών αρχών και τίθεται ζήτημα αφαίρεσης της δυνατότητάς του να δίνει ακαδημαϊκούς τίτλους από το υπουργείο Παιδείας της Πολιτείας της Μασαχουσέτης.

Τα «μαχαίρια» έχουν βγει ανάμεσα στις διάφορες «φατρίες» της ελληνικής ομογένειας, με πυρά ομαδών από διάφορες ιστοσελίδες.

Δε γνωρίζουμε την αιτία των εσωτερικών φαινομένων, γεγονός πάντως είναι ότι ο Κούλης, με δούρειο ίππο το υψηλόβαθμο παπαδαριό της Αμερικής, προσπαθεί να δημιουργήσει ομάδες κρούσης ενόψει και της ψήφου των αποδήμων, αλλά και των εκκλησιών που κάνει στους αμερικανούς ιμπεριαλιστές να ενισχύσουν τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού στο εθνικιστικό και πολεμοκάπηλο παιχνίδι του με την Τουρκία.

Στο θέμα επανήλθε ο ίδιος, στην ομιλία του στο δείπνο του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, λέγοντας: «Πολύ σημαντικό είναι ο ρόλος της Εκκλησίας. Ακουσα κάποιες κριτικές γιατί στηρίζουμε τη Θεολογική Σχολή στη Βοστώνη. Χρέος μας είναι να στηρίζουμε την Εκκλησία, την Αρχιεπισκοπή της Αμερικής διότι το έργο το οποίο επιτελεί η Εκκλησία να κρατάει τους δεσμούς της ομογένειας ζωντανούς με τη μητέρα Πατρίδα είναι απολύτως καθοριστικό». Πιο καθοριστικό, προφανώς, από το έργο που επιτελούν τα ελληνικά Πανεπιστήμια, τα οποία φυτοζωούν και μορφώνουν φοιτητές σε άθλιες συνθήκες.

Τέρμα το καθισιό, τώρα κατήχηση!

Βρε μπας και είναι προοδευτική η Κεραμέως και την παρεξηγήσαμε; Η Κεραμέως που κάλεσε τους ιεροδιδασκάλους να παρέμβουν ενεργητικά στα της Παιδείας, τώρα καταργεί τη σχολική αργία των Τριών Ιεραρχών και αποφάσισε να τα βάλει με το παπαδαριό;

Θεός φυλάξει! Άλλες ήταν οι βουλές της υπουργού Παιδείας. Αντί του καθισιού στο σπίτι, πλην του εκκλησιασμού μερίδας μαθητών των μεγάλων τάξεων, τώρα έχει κατήχηση για όλους ανεξαιρέτως με εορταστικές εκδηλώσεις στο σχολείο και στη συνέχεια μαθήματα, ώστε αυτοί που είχαν σκοπό να κάνουν σκασιαρχείο, τώρα να το σκεφτούν, αφού θα τιμωρηθούν με απουσία.

Γι' αυτό και η ενέργεια της υπουργού Παιδείας έτυχε της συγκατάθεσης του Ιερώνυμου και «φωτισμένων» αρχιερέων, πλην κάποιων καθυστερημένων παπάδων που δε βλέπουν την ουσία πίσω από τα επιφανόμενα.

Οι απόφοιτοι κολλεγίων στη δημόσια εκπαίδευση

Πετραδάκι πετραδάκι ξηλώνεται το άρθρο 16 του Συντάγματος

Η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, παρά τις επανειλημμένες απόπειρες από πασόκους (Γιωργάκης) και δεξιούς, δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί αφού συναντούσε πάντοτε τη σθεναρή αντίσταση του φοιτητικού κινήματος και προσέκρουε στις πεπονημένες -εξασθενημένες ίσως σήμερα, πλην, όμως, ευτυχώς σταθερές- της εργαζόμενης κοινωνίας περί δημόσιας και δωρεάν Παιδείας.

Αυτό δεν πτόρησε όμως τους κυβερνώντες, που διαχρονικά επιδιόδονται σε μια άνευ προηγουμένου σκυταλοδρομία κατεδάφισής του με ρυθμίσεις «από το παράθυρο». Οι προσπάθειες αυτές έχουν ενταθεί ειδικά το τελευταίο διάστημα, μιας και ο Κούλης είναι ένθερμος υποστηρικτής των ιδιωτικών πανεπιστημίων και υποτελής και υποταγμένος στις επιδιώξεις του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου χωρίς προσχήματα.

Ολα ξεκινούν από την υπογραφή (και από την Ελλάδα) της κακόφημης διακήρυξης της Μπολόνια, η οποία υποβαθμίζει τις πανεπιστημιακές σπουδές ουσιαστικά σε σπουδές κατάρτισης τριτοβάθμιας διάρκειας και η οποία προωθήθηκε από τα ευρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κράτη (πρωτοπόρος η Αγγλία) που είχαν μετατρέψει τα πανεπιστημιακά τους ιδρύματα σε οίκους εμπορίου για κάθε επίπεδο και κάθε τσέπη, προσδοκώντας να αποκτήσουν περισσότερους φοιτητές-πελάτες στον ανταγωνισμό τους με τα αμερικανικά πανεπιστήμια.

Στο πνεύμα αυτό ακολούθησε η Οδηγία 2005/36 της Ευρωπαϊκής Ενωσης, με την οποία έγιναν ένας αχταρμάς όλων των ειδών τα πτυχία, οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις επάρκειας, τα πιστοποιητικά, κ.λπ., όλα τα επαγγέλματα που απορρέουν από πανεπιστημιακά πτυχία, μέχρι και δραστηριότητες που προϋποθέτουν απλά επαγγελματική πείρα. Θεσπίστηκε στο όνομα της «ανάγκης για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης τίτλων εκπαίδευσης», της «ελευθερίας εγκατάστασης» και της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών», μεταξύ των κρατών-μελών.

Στη χώρα μας, η ενσωμάτωση της Οδηγίας στο ελληνικό δίκαιο έγινε με το ΠΔ 38/2010. Από τότε άρχισε μια διαρκής σκυταλοδρομία μεταξύ των διαφόρων ελληνικών κυβερνήσεων που τροποποιούσαν το αρχικό ΠΔ 38 χωρίς όμως να αλλοιώσουν την ουσία του, με μοναδικό γνώμονα την επίσπευση των διαδικασιών αναγνώρισης των πτυχίων και τίτλων σπουδών που αποκτούσαν οι αιτούντες την αναγνώριση σε χώρες της ΕΕ εκτός Ελλάδας.

Ακολούθησε η επιστράτευση ενός αντιδραστικού ιδεολογήματος, του διαχωρισμού των επαγγελ-

ματικών προσόντων από το πτυχίο, από το οποίο αυτά απορρέουν. Εξ ου και η κατάργηση του ΔΙΚΑΤΣΑ και η δημιουργία δύο διαφορετικών οργάνων, του ΔΟΑΤΑΠ, αρμόδιου για την ακαδημαϊκή ισοτιμία και του ΣΑΕΠ αρμόδιου για την επαγγελματική ισοτιμία. Οι συνεχείς δε πιέσεις των αμερικανών μέσω της πρεσβείας, έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα: Νομοθετήθηκε και η επέκταση της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας και για τους κατόχους τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης που απονέμουν ιδρύματα «τρίτων χωρών».

Μετά από όλες αυτές τις παρεμβάσεις μπήκαν στο κάδρο και οι απόφοιτοι κολλεγίων. Η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και της επαγγελματικής ισοδυναμίας δεν αφορά μόνο τους κατόχους τίτλων σπουδών, τους οποίους απέκτησαν φοιτώντας εξ ολοκλήρου σε ξένα πανεπιστήμια. Αφορά και αυτούς που φοίτησαν στα γνωστά ελληνικά κολλέγια, τα οποία έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιοχρήσης με ξένα πανεπιστήμια και τα «πτυχία» και τους «τίτλους σπουδών» απονέμουν τα ξένα ιδρύματα, με τα οποία είναι συμβεβλημένα τα εν λόγω «μαγαζιά» των εμπορών γνώσης και ελπίδων. Κοντολογίς, έχουμε μια ντε φάκτο αναγνώριση των κολλεγίων ως οιοδήποτε πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και μια από την πίσω πόρτα καραμπινάτη παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που απαγορεύει την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας.

Παρεμβάσεις που ουσιαστικά «ανωτατοποιούν» τα κολλέγια έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ (Ν. 4610/2019), που δημαγωγεί ανερυθρία ως ακραιφνής υπερασπιστής του άρθρου 16 (αναλυτικά στην Κόντρα, αρ. φύλ. 1024). Κατήργησε ακόμα και αυτόν τον ΔΟΑΤΑΠ και θεωρεί ότι η διαδικασία αναγνώρισης εφαρμόζεται και για αυτούς που η εκπαίδευσή τους αφορά γνώσεις ουσιαστικής διαφορετικής από αυτές που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο σπουδών στην

Ελλάδα και οι δραστηριότητες του επαγγέλματός τους στο κράτος προέλευσης δεν υπάρχουν στο νομοθετικό ρυθμιζόμενο επάγγελμα στην Ελλάδα! Και όλα αυτά μπορούν κάλλιστα να λυθούν -κατά τον νομοθέτη και τον ΣΥΡΙΖΑ- με μια πρακτική άσκηση τριών ετών κατ' ανώτατο όριο ή με μια δοκιμασία επάρκειας! Δηλαδή η «εμπειρία» τίθεται πάνω από το πανεπιστημιακό πτυχίο και ουσιαστικά το καταργεί.

Πρόσφατα πήρε τη σκυτάλη και η Κεραμέως. Η οποία διευρύνει το επίπεδο των αναγνώρισεων (επαναφέρει τις καταργηθείσες από τον ΣΥΡΙΖΑ παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 2 του ΠΔ 38, η επαγγελματική ισοδυναμία εφαρμόζεται και γι' αυτούς που ενώ κατέχουν «τίτλο τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης» από ίδρυμα της αλλοδαπής, εντούτοις δεν έχουν αποκτήσει τα επαγγελματικά προσόντα στο κράτος προέλευσης, στον «τίτλο τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης» συμπεριλαμβάνει και τον τίτλο που απονέμεται από ίδρυμα «τρίτης χώρας», φωτογραφίζοντας τα αμερικανικά κολλέγια, κ.λπ.) και αίρει ουσιαστικά κάθε εμπόδιο.

Οι απόφοιτοι κολλεγίων στο δημόσιο σχολείο

Δύο μόλις μήνες μετά την ψήφιση των σχετικών διατάξεων, η Κεραμέως προχωρεί σε επιπλέον ρυθμίσεις για τους απόφοιτους κολλεγίων. Τους παρέχει το δικαίωμα να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη στη δημόσια εκπαίδευση, εφόσον

1) Είναι απόφοιτοι εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής και έχουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.

2) Κατέχουν αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων βάσει της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ

3) Κατέχουν αναγνώριση επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με συναφή τίτλο σπουδών για

κλάδο εκπαιδευτικού.

Στη σχετική ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας «επισημαίνεται ότι δικαίωμα συμμετοχής, για πρόσληψη ή διορισμό ως εκπαιδευτικοί, έχουν κάτοχοι τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αναγνωρισμένων πανεπιστημίων του εξωτερικού **ανεξάρτητα από τον τόπο φοίτησης**».

Δικαίωμα πρόσληψης στη δημόσια εκπαίδευση (μέσω διαγωνισμού του ΑΣΕΠ) είχαν οι κάτοχοι πτυχίων που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής ακόμη και με βάση το Ν.3848/2010 **«εφόσον έχουν αναγνωρισθεί ως ισότιμα και αντίστοιχα από το Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.)** / Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισης Τίτλων Σπουδών της Αλλοδαπής (Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α.)». Επίσης, σύμφωνα με τον ίδιο νόμο «Οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών και τα διδακτορικά διπλώματα που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής γίνονται δεκτά **εφόσον έχουν αναγνωρισθεί ως ισότιμα από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.**, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και συνοδεύονται από βεβαίωσή του, ύστερα από γνώμη του ειδικού εισηγητή συναφούς κλάδου και του μέλους του Δ.Σ. συναφούς επιστημονικού κλάδου, ότι το γνωστικό αντικείμενό τους εμπίπτει στις επιστήμες της αγωγής».

Ο ΣΥΡΙΖΑ χωρίς να αναιρεί την ουσία, δηλαδή το δικαίωμα των αποφοίτων κολλεγίων να διορίζονται στη δημόσια εκπαίδευση, έθεσε με την παράγραφο 5 του άρθρου 54 του Νόμου 4589/2019 ως **αποκλειστική προϋπόθεση** για την πρόσληψη στο δημόσιο σχολείο την αναγνώριση της ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ των πτυχίων. Όλη η συμπεριφορά του, ως κυβέρνηση, στο θέμα των κολλεγίων δείχνει ότι δεν έχει ουσιαστική διαφωνία στην «ανωτατοποίησή» τους. Γιατί, λοιπόν, επέλεξε αυτήν τη ρύθμιση ειδικά για τους εκπαιδευτικούς; Γιατί είχε ισχυρά ερείσματα στους εκπαιδευτικούς, ειδικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και γιατί προεκλογικά πόνταρε πολύ στους ψήφους τους δημαγωγώντας με την κατάργηση δήθεν της αξιολόγησης, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, κ.λπ., ενώ και στα ελληνικά Πανεπιστήμια έκλεινε το μάτι, εμφανιζόμενος ως υπερασπιστής της αξίας των πτυχίων.

Η συγκεκριμένη διάταξη του ΣΥΡΙΖΑ αναλυτικά έχει ως εξής:

«5. Για τη διακρίβωση των υψηλών ακαδημαϊκών προσόντων του προσωπικού της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης:

α) Τα πτυχία που χορηγούνται

από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής **γίνονται δεκτά αποκλειστικά, εφόσον έχουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.),** σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

β) Οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών και τα διδακτορικά διπλώματα που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής **γίνονται δεκτά αποκλειστικά** εφόσον έχουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας από τον Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και, προκειμένου για την πιστοποίηση της παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, συνοδεύονται από βεβαίωσή του, ύστερα από γνώμη του ειδικού εισηγητή συναφούς κλάδου και του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) συναφούς επιστημονικού κλάδου, ότι το γνωστικό αντικείμενό τους εμπίπτει στις επιστήμες της αγωγής.

γ) Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, όπου αναφέρεται ο Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. νοείται και ο εκάστοτε αρμόδιος φορέας, σύμφωνα με τις ισχύουσες, κατά τον χρόνο της αναγνώρισης της ακαδημαϊκής ισοτιμίας ή και αντιστοιχίας, διατάξεις».

Η Κεραμέως ήρθε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, επικαλούμενη «το σεβασμό της χώρας στο δίκαιο της Ε.Ε. ως προς την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων και επαγγελματικής ισοδυναμίας του προσωπικού της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης», «για να αποτραπεί το ενδεχόμενο παραπομπής της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο».

Γι' αυτό ήρε ακόμη και αυτό το «αποκλειστικά», που είχε θεσπίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, για την ακαδημαϊκή ισοτιμία και αντιστοιχία από τον ΔΟΑΤΑΠ και έθεσε επιπλέον δύο προϋποθέσεις, την κατοχή αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων βάσει της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και την κατοχή αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με συναφή τίτλο σπουδών για κλάδο εκπαιδευτικού.

Γιούλα Γκεσούλη

ΠΑΙΔΕΙΑ

Σχολείο έξω από τη ζωή, έξω από την πολιτική, είναι ψέμα και υποκρισία

Διεπαγγελματικές Οργανώσεις

Εργαλεία των καπιταλιστών

Με την επαναβεβαίωση μιας προηγούμενης συμφωνίας για τη συγκρότηση της Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Φέτας (ΔΟΦ) ολοκληρώθηκε στις 13 Γενάρη στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σύσκεψη υπό την προεδρία του Βορίδη, στην οποία έλαβαν μέρος ο ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων), η ΠΕΚ (Πανελλήνια Ένωση Κτηνοτρόφων), ο ΣΕΚ (Σύνδεσμος Ελληνικής Κτηνοτροφίας), ο Σύλλογος Τυροπαργαγών Ελλάδας, η Ομοσπονδία Κτηνοτροφικών Συλλόγων Θεσσαλίας και άλλοι.

Τόσο ο Βορίδης όσο και ο συριζαίος προκάτοχός του Αραχωβίτης έσπευσαν με ανακοινώσεις τους την επομένη να διεκδικήσουν το μεγαλύτερο μερίδιο συμβολής σ' αυτή την εξέλιξη.

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι οι κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων -και η σημερινή φυσικά- πασχίζουν για τη συγκρότηση Διεπαγγελματικών Οργανώσεων προϊόντων, για να μεταφέρουν σ' αυτές τις οργανώσεις τις δικές τους ευθύνες για την ασκούμενη αντιαγροτική πολιτική. Πρόκειται για οργανώσεις του μεγάλου κεφαλαίου και όχι οργανώσεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων των αγροτών.

Για παράδειγμα, έχει συγκροτηθεί η Διεπαγγελματική Οργάνωση Κρέατος (ΔΟΚ). Με εντολές του πρώην υπουργού Β. Αποστόλου, που υλοποιήθηκαν με εγκύκλιες αποφάσεις από την προϊστάμενη της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του ΥΠΑΑΤ στις 23 Νοέμβρη του 2017 και από τον Γενικό Γραμματέα του ΥΠΑΑΤ στις 15 Μάρτη του 2018, αφαιρέθηκε από τους κτηνιάτρους

ο έλεγχος της προέλευσης των ζώων που σφάζονται στα ελληνικά σφαγεία. Εκτοτε, οι κτηνίατροι ελέγχουν τα σφάγια μόνο υγειονομικά. Το σφράγισμα της προέλευσης των ζώων ανατέθηκε στους καπιταλιστές-εμπόρους που εισάγουν τα ζώα και στους καπιταλιστές-ιδιοκτήτες των σφαγείων! Ετσι, το πάρτι της ελληνοποίησης του κρέατος καλά κρατεί, σε βάρος της ελληνικής κτηνοτροφίας και των κτηνοτρόφων. Παραμονές του Πάσχα των καθολικών του 2019 οργιάσε η μαζική εισαγωγή αρνιών από την Ρουμανία, τα οποία σφάχτηκαν σε ελληνικά σφαγεία και στη συνέχεια εισήχθησαν στην Ιταλία ως ελληνικά αρνιά.

Σε τι εμπόδιζε η ΔΟΚ τη μαζική ελληνοποίηση αρνιών και τι έκανε για την κατάργηση των εγκυκλίων που προαναφέραμε;

Γιατί ο Βορίδης, που ως υβρίδιο Μαυρογιαλούρου-Μπρανκαλέονε ξιφουλκεί δημαγωγικά ενάντια στις ελληνοποιήσεις, δεν καταργεί αυτές τις κατάπτυστες εγκυκλίες;

Σε ό,τι αφορά τη Διεπαγγελματική Οργάνωση Φέτας, το πρώτο που βρίσκουμε μπροστά μας είναι η χρόνια μάστιγα με την ελληνοποίηση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, που πλήττει τους κτηνοτρόφους και την κτηνοτροφική παραγωγή. Θυμίζουμε:

◆ Μαζική εισαγωγή, εδώ και πολλά χρόνια, δεκάδων χιλιάδων τόνων νωπού και συμπυκνωμένου γάλακτος, αγελαδινού και πρόβειου, που χρησιμοποιείται για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ, τυροκομικών προϊόντων, ελληνικού γιαουρτιού (και στραγγιστού) και κάθε είδους γαλακτοκομικών προϊόντων.

◆ Ανάμιξη του εισαγόμε-

νου -νωπού και συμπυκνωμένου- γάλακτος με το ντόπιο νωπό γάλα στις μεγάλες τυροκομικές βιομηχανίες και στις γαλακτοβιομηχανίες για την παραγωγή φέτας, τυροκομικών προϊόντων κτλ.

◆ Νομιμοποίηση από τον Αύγουστο του 2016 της χρήσης εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού.

◆ Χρησιμοποίηση παράνομων μεθόδων, όπως η υπερδιήθηση και η GreamoProt για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ (και όχι μόνο).

◆ Χρησιμοποίηση νωπού γάλακτος που παράγεται στην Ελλάδα από μη ελληνικές φυλές προβάτων για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ. Κάτι που απαγορεύεται ρητά από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ).

Τι θα κάνει η ΔΟΦ για να εξαλείψει αυτή τη μάστιγα που διαρκώς και διαχρονικά συνθλίβει τους κτηνοτρόφους και την κτηνοτροφική παραγωγή, όχι μόνο με τις εξευτελιστικές τιμές του νωπού γάλακτος; Απολύτως τίποτα. Γιατί απλά ο καπιταλιστικός λύκος, που ηγείται σε αυτή την οργάνωση, θα συνεχίσει να κατασπαράσσει τους κτηνοτρόφους και την ελληνική κτηνοτροφία. Θα το επαναλάβουμε: οι ΔΟ είναι εργαλεία που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών που εμπορεύονται και μεταποιούν αγροτικά προϊόντα του γεωργικού και του κτηνοτροφικού τομέα.

Θα κλείσουμε με μια σύντομη αναφορά στις λεγόμενες Συμφωνίες Ελεύθερων Συναλλαγών της ΕΕ με τον Καναδά, χώρες της Αφρικής, της Ασίας και τελευταία την Κίνα, με τις οποίες μπήκε η ταφόπλακα στην ελληνική φέτα ΠΟΠ. Η

συμφωνία της ΕΕ με την Κίνα, δεν έχει ακόμα δημοσιοποιηθεί για να γνωρίζουμε τι προβλέπει ακριβώς για την ελληνική φέτα ΠΟΠ. Ομως, οι εισαγωγές ελληνικής φέτας στην Κίνα ήταν το 2017 19,54 τόνοι και το 2018 27,35 τόνοι!

Επιφυλασσόμαστε να δούμε τι προβλέπει ακριβώς η συμφωνία για τη φέτα, γιατί ο πρώην υπουργός Αποστόλου είχε ανοίξει την όρεξη στους Κομισάριους που διαπραγματεύονται με τις τρίτες χώρες για τη σύναψη των Συμφωνιών Ελεύθερων Συναλλαγών, προτείνοντας ότι είναι αποδεκτό από την Ελλάδα να παράγεται από τις χώρες αυτές «φέτα», αρκεί να χρησιμοποιούν πρόβειο γάλα! Παραθέτουμε για μια ακόμα φορά αυτή την καταστροφική πρόταση του Αποστόλου και τον παραδίνουμε στην κρίση σας:

«Τι ζητάει η Ελλάδα από την Ε. Επιτροπή. Η ελληνική αντιπροσωπεία, με το αριθ. md 401/15 έγγραφό της στις 3-12-2015 προς την Επιτροπή Πολιτικής Εμπορίου (TPC, Επιτροπή του Συμβουλίου), κατέθεσε μια συμβιβαστική πρόταση, ζητώντας από την Ε. Επιτροπή, χωρίς να αλλάξει καθόλου το κείμενο της συμφωνίας, να προστεθεί μια υποσημείωση (footnote) στη λέξη “Φέτα” (παράρτημα 20-Α, Μέρος Α) με την οποία να διευκρινίζεται ότι ως “Φέτα” μπορεί να θεωρηθεί μόνο το τυρί που παράγεται αποκλειστικά από 100% πρόβειο γάλα ή από αναμειγνύσεις αυτού με γίδινο (70% κατ' ελάχιστο πρόβειο και το υπόλοιπο από γίδινο γάλα). Με αυτόν τον τρόπο, μόνο όσοι παράγουν λευκό τυρί με την ίδια πρώτη ύλη, όπως το αυθεντικό ΠΟΠ τυρί, μπορεί να το λένε “Feta”, εάν το έπρατταν μέχρι τις 18.10.2013».

Ράικου: περσινά ξινά σταφύλια

Την περίμεναν σαν πριμαντόνα, όμως η Ελένη Ράικου εμφανίστηκε στην Προανακριτική Παπαγγελόπουλου σαν ξεπεσμένη τραγουδιάρα της καψούρας που βρίσκει δουλειά μόνο σε σκυλάδικα επαρχιακής κωμόπολης. Τα ίδια και τα ίδια, χωρίς ίχνος καινούργιου στοιχείου. Και κυρίως χωρίς ίχνος απόδειξης. Ο Παπαγγελόπουλος μου ζητούσε να στείλω πολιτικούς υπό κατηγορία στη Βουλή, χωρίς στοιχεία, εγώ δεν το έκανα κι αυτός δρομολόγησε το δώδισμό μου. Αυτό είναι το «στόρι» της Ράικου, στο οποίο δεν προσέθεσε τίποτα καινούργιο.

Αυτό το «στόρι», όμως έχει δυο τεράστιες κηλίδες. Η μία αφορά τη σχέση Ράικου-Παπαγγελόπουλου. Οπως είπε, της ζητούσε πράγματα και για άλλες υποθέσεις, πέραν της Novartis. Δεν την είδαμε, όμως, να θίγεται, να καταγγέλλει τον Παπαγγελόπουλο και να παραιτείται. Μπορούμε, κατά συνέπεια, να υποθέσουμε ότι μια χαρά συνεργάζονταν με τον «Ρασπούτιν», μέχρι που κάποια στιγμή τα χάλασαν. Κι επειδή ο «Ρασπούτιν» εξακολουθούσε να υπηρετεί την ίδια πολιτική, μπορούμε να υποθέσουμε ότι εκείνη που άλλαξε στρατόπεδο ήταν η Ράικου.

Το δεύτερο στοιχείο αφορά το γιατρό σύζυγό της, ο οποίος πήρε λεφτά από τη Novartis. Για... έρευνα, λέει η σύζυγος. Ομως, από τη στιγμή που στους εμπλεκόμενους και ερευνώμενους είναι και ο σύζυγός της, η κυρία εισαγγελέας όφειλε να αυτοεξαιρηθεί. Και δεν το έκανε!

Ευτυχώς για τη ΝΔ, μεσολάβησαν άλλα γεγονότα και έβαλαν την Προανακριτική χαμηλά στην ατζέντα. Γιατί μέχρι στιγμής ο «Ρασπούτιν» βγαίνει... άγιος.

Για παράνομη μετακίνηση σκύλων στη Γερμανία καταδικάστηκαν δύο Γερμανίδες

Σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών και χρηματικό πρόστιμο 7.000 ευρώ η κάθε μία καταδικάστηκαν την περασμένη Δευτέρα δύο Γερμανίδες (τα στοιχεία τους στη διάθεση της εφημερίδας μας), οι οποίες στις 24 Γενάρη του 2015 επιχείρησαν να μεταφέρουν από το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» δέκα σκύλους, χωρίς να έχουν τα απαιτούμενα νομιμοποιητικά έγγραφα. Η ποινή ανεστάλη επί τριετία, επειδή οι καταδικασθείσες είχαν λευκό ποινικό μητρώο.

Κατά δήλωσή τους στις προανακριτικές καταθέσεις τους, είχαν μεταφέρει και άλλη φορά ζώα συντροφιάς στη Γερμανία, που τα προμηθεύονταν από το σταθμό Μέρμνα της Πάτρας, ο οποίος έκλεισε στις 16 Δεκέμβρη του 2015 με απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη της ΠΕ

Αχαΐας. Οι συγκεκριμένες Γερμανίδες ήταν στην πραγματικότητα βαποράκια γερμανικής οργάνωσης που συνεργάζονταν και συνεχίζει να συνεργάζεται με κατ' έφαση φιλόζωους της Πάτρας.

Κάναμε ρεπορτάζ γι' αυτή την υπόθεση, επειδή η παράνομη μετακίνηση ζώων συντροφιάς από την Ελλάδα στη Γερμανία και άλλες χώρες της ΕΕ οργιάζει. Το παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς στην ΕΕ έρχεται τρίτο σε τζίρο μετά το εμπόριο όπλων και το εμπόριο ναρκωτικών και έχει ως βιτρίνα-πρόσχημα τις υιοθεσίες από κατοίκους του εξωτερικού. Σύμφωνα με έγγραφο της ΕΕ, που έχουμε στα χέρια μας, ο ετήσιος τζίρος από το παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς ανέρχεται σε 1,2 δισ. ευρώ! Οπως έχουμε αποκα-

λύψει, στην κατασκευή και λειτουργία παράνομων καταφυγίων ζώων συντροφιάς, που είναι απαραίτητα για το παράνομο εμπόριο, συμμετέχουν άτομα που αυτοπροσδορίζονται ως υποστηρικτές του νεοναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής (ως γνωστόν, με εντολή του φίρερ Μιχαολιάκου, οι χρυσαυγίτες εμφανίζονται ως υποστηρικτές και όχι ως μέλη του μορφώματος).

Συνήγορος των δύο Γερμανίδων ήταν ο πρώην συνήγορος της Ζαρούλια, ο οποίος, μετά την απαγγελία της καταδικαστικής απόφασης, ανακοίνωσε ότι δε θα παραστεί άλλη φορά σε δικαστήριο με ανάλογη υπόθεση (δηλαδή για παράνομη μετακίνηση ζώων συντροφιάς). Εφτασε στο σημείο να φέρει στο δικαστήριο μάρτυρα που

κατέθεσε ψευδώς, ότι αυτή δήθεν παρέδωσε στις δύο Γερμανίδες έναν από τους δέκα σκύλους, στο «Ελευθέριος Βενιζέλος», ενώ γνώριζε από τη διωροφασία ότι τους δέκα σκύλους οι δύο Γερμανίδες τους πήραν στην Πάτρα, από το σταθμό Μέρμνα!

Και με αυτή την καταδικαστική απόφαση αποκαλύπτονται οι κατ' επάγγελμα διώκτες της Μαρίας Μανωλοπούλου, μιας πραγματικά φιλόζωης, η οποία στις 24 Γενάρη του 2015 είχε καταγγείλει στην Αστυνομία της Πάτρας, ότι επιχειρείται παράνομη μετακίνηση ζώων συντροφιάς μέσω του αεροδρόμιου «Ελευθέριος Βενιζέλος». Γι' αυτή την καταγγελία η Μαρία Μανωλοπούλου κατηγορήθηκε από τους συστηματικούς διώκτες της, ότι δήθεν τους συκο-

φαντεί. Κατέθεσαν μάλιστα και αγωγή σε βάρος της, ζητώντας να τους καταβάλει ως αποζημίωση δεκάδες χιλιάδες ευρώ.

Εμείς θα συνεχίσουμε το ρεπορτάζ, μέχρι ν' αναγκαστεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη να δώσει αυστηρές εντολές στους δικτικούς μηχανισμούς και στους λεγόμενους δημοτικούς άρχοντες να εφαρμόζουν την ισχύουσα νομοθεσία για τη ευζωία των ζώων συντροφιάς, για να κλείσει οριστικά η ιστορία με το παράνομο εμπόριο. Και βέβαια, η κυβέρνηση Μητσοτάκη πρέπει ν' αναγκαστεί να πάρει πίσω τη θέση του κυβερνητικού προγράμματος της για τη μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων για τα ζώα συντροφιάς από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο υπουργείο Εσωτερικών.

Φασίστες και αντισημίτες μεν, φιλοσιωνιστές και αντιπαλαιστίνιοι δε

Η φασιστοφυλλάδα «Στόχος» ενοχλήθηκε σφόδρα από τη διαδήλωση στις 2 του Γενάρη ενάντια στην παρουσία του Νετανιάχου στην Αθήνα για την υπογραφή της συμφωνίας για τον EastMed. Είναι χαρακτηριστικός ο τίτλος του δημοσιεύματος που συνοδευόταν από φωτογραφία του πανό της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό: «*Την ίδια ώρα που η αγάριστη Παλαιστίνη έστελνε διάβημα κατά της Ελλάδας για τον EastMed - Υπέρ των τουρκικών συμφερόντων και κατά των ελληνικών, αριστερά φιλοπαλαιστινιακά παρτάλια*».

Τέτοιοι τίτλοι από μια φασιστοφυλλάδα είναι παράσημα τιμής για όσους αγωνιζόμαστε για την κοινωνική απελευθέρωση και γι' αυτό βρισκόμαστε πάντοτε στο πλευρό του αντάρτη παλαιστινιακού λαού. Αν σχολιάζουμε το γεγονός είναι για να δείξουμε ότι, παρά τον αντισημιτισμό τους (τον είδαμε σε άλλα δημοσιεύματα του ίδιου φύλλου της φασιστοφυλλάδας!), οι εθνικοφασίστες αισθάνονται μίσος για τους Παλαιστίνιους και μεγάλη αγάπη για τη σιωνιστική οντότητα, επειδή αυτή συμπαράσσεται με το ελληνικό κράτος σε αντιτουρκική βάση. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ξεχνούν τα δόγματά τους ενάντια «στον αιώνιο εβραίο», τα «πρωτόκολλα των σοφών της Σιών» και όλο το υπόλοιπο αντισημιτικό οπλοστάσιο.

Και βέβαια, το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, διεθνώς, δεν έχει καμιά σχέση με τον φασιστικό αντισημιτισμό. Αντιπαλεύει τον ρατσιστικό και κατακτητικό σιωνισμό και καταγγέλλει τα εγκλήματα που αυτός διαπράττει εδώ και εφτά δεκαετίες. Δεν είναι τυχαίο ότι σ' αυτό το κίνημα συμμετέχουν πολλοί εβραίοι σε όλον τον κόσμο. Θυμίζουμε μόνο την πρωτοβουλία που πήραν το 2007 βρετανοί εβραίοι, μεταξύ των οποίων ο Χάρολντ Πίντερ, ο Μάικ Λι, ο Ερικ Χομπσμπάουμ, ο Στίβεν Φράι, η Τζένι Ντίσκι και άλλοι, δηλώνοντας: «*«Ενώνουμε τις φωνές μας επειδή πιστεύουμε ότι το ευρύ φάσμα απόψεων στις τάξεις του εβραϊκού πληθυσμού δεν εκφράζεται από τους θεσμούς, που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν την εβραϊκή κοινότητα στο σύνολό της. Οι εβραίοι ηγέτες στη Βρετανία προτάσσουν την υποστήριξη στην πολιτική μιας κατοχικής δύναμης...»*».

Ομολογία αδιεξόδων

Δεν μπορεί, κάτι πρέπει να έχει ο Κούλης με τον Κουμουτσάκο και τον εξευτελίζει έτσι. Όσο η ΝΔ ήταν στην αντιπολίτευση, τον είχε τομεάρχη εξωτερικής πολιτικής. Μόλις σχημάτισε κυβέρνηση, τον έβγαλε εντελώς έξω από την εξωτερική πολιτική. Και μόνο το ότι έκανε αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών τον Βαρβιτσιώτη (!) και έστειλε τον Κουμουτσάκο στη μεταναστευτική πολιτική, χωρίς όμως ανεξάρτητο υπουργείο, αλλά με πολιτικό προϊστάμενο τον Χρυσοχοϊδη, δείχνει πως κάτι τρέχει μεταξύ τους.

Τώρα, ο Κούλης, βλέποντας το μπάχαλο που επικρατεί στη διαχείριση του Προσφυγικού, με τους δεξιούς σε όλη σχεδόν τη χώρα να βρίσκονται στα κάγκελα (οι των νησιών γιατί θέλουν να διώξουν τους πρόσφυγες και οι της ενδοχώρας γιατί δεν τους θέλουν στην περιοχή τους), αποφάσισε να επανασυστήσει το υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής. Και πάλι, όμως, δεν έκανε υπουργό τον Κουμουτσάκο, αλλά προβίβασε σε υπουργό τον έως τώρα υφυπουργό Εργασίας Μηταράκη, αφήνοντας τον Κουμουτσάκο αναπληρωτή υπουργό. Κι αυτός, αντί να τα βροντήξει και να παραιτηθεί, έσκυψε το κεφάλι και το βούλωσε.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Χρυσοχοϊδης, για τα μάτια του οποίου ο Μητσοτάκης κατασκεύασε ένα υπερυπουργείο Καταστολής, προσθέτοντας στα μπατοίκα και τα των φυλακών και τη μεταναστευτική πολιτική, αποδείχτηκε παντελώς ανίκανος να διαχειριστεί το μεταναστευτικό ως κλασικό ζήτημα καταστολής. Πέραν των άλλων, ανάγκη για καταστολή προέκυψε κυρίως σε βάρος των ακροδεξιών και δεξιών (εκλογικής πελατείας της ΝΔ) που ξεσηκώνονται για να μη μεταφερθούν πρόσφυγες σε δομές στην περιοχή τους. Πολύ πριν φτιάξει ξανά χωριστό υπουργείο, ο Μητσοτάκης έβαλε στη μπάντα τον Χρυσοχοϊδη και ανέθεσε το συντονισμό στον υφυπουργό Αμυνας Στεφανή, ο οποίος δεν είχε μεν καμιά αρμοδιότητα στα ζητήματα προσφύγων και μεταναστών, κρίθηκε όμως ότι ως απόστρατος στρατηγός θα μπορούσε να εκπονήσει ένα επιχειρησιακό σχέδιο και να βάλει κάποια τάξη.

Αποδείχτηκε ότι και τα σχέδια του Στεφανή, που παρουσιάστηκαν με στόμφο και παράτες, ήταν μόνο στα χαρτιά. Η δημιουργία και πάλι χωριστού υπουργείου, ο προβιβασμός και η τοποθέτηση του Μηταράκη στην κεφαλή του, μοιάζει με κίνηση απελπισίας. Σιγά την ισχυρή προσωπικότητα, σιγά τον γίγαντα τεχνοκράτη της πολιτικής που θα βάλει τάξη εκεί που απέτυχαν οι άλλοι. Εδώ ο Βρούτσης τον είχε υφυπουργό και δεν του έλεγε ούτε καλημέρα. Οχι μόνο δεν του είχε αφήσει καμιά αρμοδιότητα, αλλά τον είχε αποκόψει και από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου, με αποτέλεσμα ο Μηταράκης να στέλνει δελτία από το προσωπικό του Γραφείου!

Την περασμένη Τρίτη έγινε γνωστό ότι η Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας Παιγνίων έκανε δεκτή την εισήγηση της Επιτροπής Διενέργειας του διαγωνισμού για το καζίνο του Ελληνικού και απέκλεισε από τη φάση του ανοίγματος των τεχνικών και οικονομικών προσφορών την κοινοπραξία της αμερικάνικης Hard Rock. Έτσι, στο διαγωνισμό έμεινε μόνο η κοινοπραξία της -επίσης αμερικάνικης- Mohegan με τη ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ. Ο αποκλεισμός της Hard Rock έγινε για τυπικούς λόγους. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, στα νομιμοποιητικά έγγραφα της διαπιστώθηκαν σοβαρές παρατυπίες και λάθη που δεν μπορούν να «θεραπευτούν».

Η Hard Rock από τις αρχές Δεκέμβρη είχε καταγγείλει ότι μεθοδεύεται ο αποκλεισμός της. «Ενημερώσαμε την Επιτροπή Διενέργειας και την Επιτροπή Ελέγχου Παιγνίων, για κάποιες ανησυχίες που έχουμε επί της διαδικασίας. Ενημερωθήκαμε ότι υπάρχουν νομικοί σύμβουλοι που δεν συμβουλευούν απλά την επιτροπή, αλλά συμβουλευούν και τον άλλον συμμετέχοντα, τον ανταγωνιστή. Προφανώς αυτό με ανησύχησε πολύ και το επισημάναμε αυτό και στους υπουργούς με τους οποίους είχαμε συναντήσεις», είχε δηλώσει ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Hard Rock Τζιμ Άλεν. Τώρα, η εταιρία προαναγγέλλει ότι θ' αρχίσει τις νομικές ενέργειες, φτάνοντας μέχρι τον Αρειο Πάγο και την Κομισιόν.

Η ΕΕΕΠ, πάντως, δε θεωρεί ότι νοθεύεται ο ανταγωνισμός με έναν μόνο συμμετέχοντα και θα συνεχίσει κανονικά το διαγωνισμό, περιμένοντας πότε θα

Θαυμάστε τον

Ένα μικρό δείγμα δουλειάς του πολιτικού γίγαντα που ακούει στο όνομα Νότης Μηταράκης. Την περασμένη Κυριακή εμφανίζεται στο πρωινό δελτίο Τύπου με τίτλο: «*Το 2020 θα δώσουμε στους συνταξιούχους 140 εκατ. ευρώ περισσότερα από όσα είχε προβλέψει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Συνέντευξη Νότη Μηταράκη στο κανάλι του ΑΝΤ1 και την εκπομπή "Πρωινόι Τύποι"*». Στις 10:20 στέλνει διορθωτικό δελτίο Τύπου, στο οποίο αλλάζει μόνο τον τίτλο: «*Αύξηση στα ποσοστά αναπλήρωσης με το νέο ασφαλιστικό - Συνέντευξη Νότη Μηταράκη...*».

Τι μεσολάβησε σ' αυτά τα 13 λεπτά; Γιατί άλλαξε μόνο ο τίτλος του Δελτίου χωρίς ν' αλλάξει τίποτ' άλλο; Παρενέβη, άραγε, ο Βρούτσης εξαπολύοντας κεραυνούς; Ποιος ξέρει; Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Μηταράκης σκίζει από σοβαρότητα και γι' αυτό θα λύσει σίγουρα το Προσφυγικό.

ολοκληρωθούν τα ένδικα μέσα. Ο δε υπουργός Μπουμπούκος, ερωτώμενος σχετικά στο πρωινό δελτίο του ΣΚΑΙ την Τετάρτη, ενεδύθη τη χλαμύδα του Πόντιου Πιλάτου και ένιψε τας χείρας του: «Δεν μπορώ να παρέμβω σε έναν διεθνή δημόσιο διαγωνισμό. Εάν το έκανα, θα ήταν παράνομο».

Ήταν κοινό μυστικό στην πιάτσα ότι η «δουλειά» ήταν δοσμένη στη Mohegan, όμως δεν είναι αυτό το θέμα μας. Το θέμα μας είναι ένας (πολύ μικρότερου προϋπολογισμού) διαγωνισμός της ΕΥΔΑΠ, για τον οποίο γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/34627.και-στην-κορφή...-suez-Στης-Ψυτάλεις-τα-νερά>). Κατά τη διαδικασία αυτού του διαγωνισμού, η Επιτροπή Αξιολόγησης, αποτελούμενη από στελέχη-μηχανικούς της επιχείρησης, απέκλεισε τις δύο από τις τρεις κοινοπραξίες που είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον. Ελα, όμως, που μεταξύ των αποκλεισθεισών ήταν και η κοινοπραξία στην οποία συμμετέχει η γαλλική Suez! Η οποία σίγουρα δεν έχει μπάρμπα στην Κορώνη, έχει όμως... μπάρμπα στο Μαξίμου.

Ο γάλλος πρόξενος έκανε παρέμβαση στο ύψιστο επίπεδο της εκτελεστικής εξουσίας, η οποία μετέφερε την εντολή στο ύψιστο επίπεδο της εκτελεστικής εξουσίας της ΕΥΔΑΠ. Ο διευθύνων σύμβουλος της κρατικής επιχείρησης Χαράλαμπος Σαχίνης «πήρε πάνω του» την υπόθεση, όπως λένε διάφορα παπαγαλάκια. Απεφάνθη ότι αν αποκλειστούν οι δυο κοινοπραξίες (από τις οποίες η Suez ήταν εκείνη που είχε και έβαλε τα «μεγάλα μέσα»), δε θα λειτουργήσει σωστά ο διαγωνισμός. Πήρε, λοιπόν, την υπόθεση από τα αρμόδια όργανα της εταιρίας

και την έδωσε αλλού: στο ΤΕΕ ανέθεσε την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών και σε μια δικηγορική εταιρία τον νομικό έλεγχο των δικαιολογητικών του διαγωνισμού.

Τα παπαγαλάκια παρουσιάζουν τον Σαχίνη ως τον σύγχρονο Ατλαντα που σηκώνει στις γερές του πλάτες το βάρος της παράκαμψης των θεσμικών οργάνων της εταιρίας (Επιτροπή Αξιολόγησης), «προσπαθώντας να σώσει την ΕΥΔΑΠ από ένα διαφαινόμενο σκάνδαλο», όπως γράφουν τα παπαγαλάκια. Εμάς περισσότερο σε καρικατούρα Οβελίξ, που προσπαθεί να σώσει το «γαλατικό χωριό» (δηλαδή τη Suez) μας φέρνει ο διευθύνων σύμβουλος που διόρισε ο Μητσοτάκης, αλλά ας δεχτούμε -χάριν της οικονομίας της συζητήσεως, όπως έλεγαν παλιά- ότι πράγματι είχε διαφανεί ένα σκάνδαλο. Δηλαδή, ότι δολίως το αρμόδιο όργανο της ΕΥΔΑΠ απέκλεισε τις δυο κοινοπραξίες (την εξής μία, τη Suez) από την πρώτη κιόλας φάση του διαγωνισμού. Γιατί αν αυτό δεν έγινε δολίως, τότε αυτοί που πήραν τη σχετική απόφαση θα έπρεπε ήδη να παραπεμφθούν στον εισαγγελέα, έτσι δεν είναι; Αν όμως η απόφαση αποκλεισμού των δύο κοινοπραξιών είναι σύμφωνη με όσα προβλέπονται, τότε δεν υπάρχει σκάνδαλο. Ή μάλλον υπάρχει σκάνδαλο κι αυτό συνίσταται στην ωμή κυβερνητική παρέμβαση, με όχημα τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΕΥΔΑΠ, κατ' απαίτηση της γαλλικής κυβέρνησης. Κυβερνητική παρέμβαση που έγινε επειδή «έχουν σημασία οι διεθνείς σχέσεις της χώρας, ιδιαίτερα σε μία κρίσιμη συγκυρία κυρίως για τα εθνικά θέματα, στην οποία ο ρόλος της Γαλλίας είναι καθοριστικός», όπως έγραψαν τα παπαγαλάκια.

Ας συνοψίσουμε. Στο διαγωνισμό για το καζίνο στο Ελληνικό έμεινε ένα μόνο σχήμα, αλλά αυτό δε θεωρήθηκε νόθευση του ανταγωνισμού, ενώ η κυβέρνηση δηλώνει -διά του αρμόδιου υπουργού- ότι δεν μπορεί να παρέμβει, γιατί αν παρενέβαινε θα διέπραττε παρανομία. Στο διαγωνισμό για το Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων της Ψυτάλεις έμεινε μια εταιρία, αυτό θεωρήθηκε νόθευση του ανταγωνισμού και υπήρξε κυβερνητική παρέμβαση για ν' αλλάξει η κρίση του αρμόδιου οργάνου της ΕΥΔΑΠ. Δεν είναι σκόκοιο να βγάλει κανείς τα συμπεράσματά του. Τι διάολο, στην Ελλάδα ζούμε, όχι στην... άμεμπτη και... αδιάφθορη Γαλλία.

Ολ' αυτά, βέβαια, δε θα συνέβαιναν, αν η ΕΥΔΑΠ δεν έδινε «ψωμί» στους εργολάβους. «Σαν Σύλλογος Μηχανικών σημειώσαμε έγκαιρα ότι δεν υπάρχει προηγούμενο εταιρεία του μεγέθους και του χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ να δίνει outsourcing εγκαταστάσεις σταθερού κόστους όπως τα Κ.Ε.Λ. και οι Μ.Ε.Ν.», λένε οι μηχανικοί της ΕΥΔΑΠ, σημειώνοντας ότι «τα ειρωνικά και άκρως προβλητικά σχόλια, που αναπαράχθηκαν σε διάφορες ιστοσελίδες, σχετικά με την επιτροπή του διαγωνισμού για το Κ.Ε.Λ. Ψυτάλεις, εξυπηρετούν οικονομικά συμφέροντα και θίγουν τόσο την τιμή και την υπόληψη καταξιωμένων συναδέλφων Μηχανικών, μελών της επιτροπής διενέργειας του διαγωνισμού, όσο και την υπόσταση και την αξιοπιστία της ίδιας της ΕΥΔΑΠ». Καλούν δε τη Διοίκηση, «έστω και στο και πέντε, να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε άμεσα να λειτουργήσουν όλα τα Κ.Ε.Λ. με προσωπικό που θα ανήκει στην Ε.Υ.Δ.Α.Π., διασφαλίζοντας το κύρος και τα συμφέροντα της εταιρίας και της κοινωνίας τώρα και μακροπρόθεσμα».

Επενδύσεις με φτώχεια, ανασφάλεια και ανεργία

Μιλώντας στο Ελληνοαμερικάνικο Επιμελητήριο ο Μητσοτάκης μοίρασε... επενδύσεις. Παρέθεσε αριθμούς που ζαλίζουν και δίνουν την εικόνα ενός ελληνικού καπιταλισμού που τείνει ν' αποτελέσει την... ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλισμού. Πάρτε βαθιά ανάσα και μετρήστε: «*Εχω εδώ κάποια στοιχεία τα οποία είναι ενδεικτικά της δουλειάς η οποία γίνεται στον τομέα των επενδύσεων και των συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Εννιά στρατηγικές επενδύσεις έχουν εγκριθεί ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το λέω αυτό διότι δεν είναι μόνο το Ελληνικό. Όσο σημαντικό και αν είναι. Το Ελληνικό τρέχει. Εχουμε τηρήσει τα χρονοδιαγράμματά μας. Ολοκληρώνεται ο διαγωνισμός και θα τηρήσουμε το χρονοδιάγραμμά μας για την έναρξη εργασιών εντός του α' τριμήνου του 2020. Προσθέτω σε αυτό λοιπόν εννιά στρατηγικές επενδύσεις ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ, οκτώ μεγάλα έργα ΣΔΙΤ ύψους 1,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, 180 επιχειρήσεις ένταξης στον νέο αναπτυξιακό, ύψους 1,2 δισεκατομμυρίων και ήδη εγκρίσεις πληρωμών 145 έργων του αναπτυξιακού νόμου το β' εξάμηνο, ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτά είναι ζεστό χρήμα, όταν το αντίστοιχο ποσό το α' εξάμηνο*

ήταν κάτω από 50 εκατομμύρια. (...) Για αυτό και εκτιμώ ότι το 2020 θα είναι μια χρονιά που θα κάνουμε το μεγάλο επενδυτικό άλμα ως χώρα. Ένα επενδυτικό άλμα το οποίο δεν θα είναι απλά η έκφραση ενός γενικού ενδιαφέροντος για την ελληνική οικονομία. Θα μιλάμε για ζεστό χρήμα το οποίο μπαίνει στην ελληνική οικονομία και για θέσεις εργασίας οι οποίες θα αρχίσουν να δημιουργούνται με μεγάλη ταχύτητα».

Εννοείται πως μόνο ένα μικρό μέρος απ' αυτά είναι αληθινό. Γι' αυτό, άλλωστε, ο Μητσοτάκης, που έταζε ανάπτυξη 4% για το 2020, περιορίστηκε στο... σεμνό 2,8%, ενώ όλοι οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί κατεβάζουν πιο κάτω τις προβλέψεις τους. Όμως, ακόμα κι αν είχαμε όντως έναν πακτωλό ξένων επενδύσεων κι έναν ρυθμό ανάπτυξης έστω 2,8%, ως βασική προϋπόθεση έχουν τη διατήρηση της σκληρά ανταγωνιστικής μνημονιακής πολιτικής: εξευτελιστικά μεροκάματα, εργασιακή ανασφάλεια, εκτεταμένη χρήση εργολάβων (outsourcing το λένε τώρα), που χρησιμοποιούν μαύρη εργασία, ελαστικές εργασιακές σχέσεις και υψηλό ποσοστό ανεργίας, που χρησιμοποιείται ως μοχλός πίεσης πάνω στους εργάτες που προσλαμβάνονται κάπου.

Εκλογικός νόμος

Κομμένος και ραμμένος στα μέτρα της ΝΔ

«**Ε**κλογές θα γίνουν το '23, το επαναλαμβάνω για ακόμα μία φορά», είπε ο Μητσοτάκης στο δείπνο του Ελληνοαμερικάνικου Επιμελητηρίου. Το επανέλαβε και ο εκλογομάγειράς του Θεοδωρικός σε ραδιοφωνική του συνέντευξη. Κανείς δεν τους πίστεψε, φυσικά. Αλλωστε, αποτελεί κοινό τόπο αυτό που συνήθιζαν να λένε οι παλιότεροι αστοί πολιτικοί: δύο πράγματα δεν προαναγγέλλονται, οι πρόωρες εκλογές και η υποτίμηση του νομίσματος.

Και να ήθελε κάποιος να πιστέψει στα λεγόμενα του Μητσοτάκη για εξάντληση της τετραετίας, έρχεται η εσπευσμένη ψήφιση του εκλογικού νόμου για να βάλει ψύλλους στ' αυτιά και του πλέον εύπιστου. Το κείμενο του νέου εκλογικού νόμου παρέδωσε ο Μητσοτάκης στους πολιτικούς αρχηγούς, τους οποίους κάλεσε σε διμερείς συναντήσεις στο Μαξίμου για να τους ενημερώσει για τα αποτελέσματα του ταξιδιού του στις ΗΠΑ. Φυσικά, όλοι ήξεραν τι θα περιλαμβάνει ο νέος εκλογικός νόμος, αφού η κυβέρνηση είχε διαρρεύσει τη βασική πρόβλεψή του.

Με 37,5% το πρώτο κόμμα παίρνει μπόνους 50 εδρών και -υπό τις δεδομένες συνθήκες- αυτοδυναμία. Αυτό και μόνον αυτό εξυπηρετεί η θέσπιση του κλιμακωτού μπόνους: να μπορεί να εξασφαλίζεται αυτοδυναμία με χαμηλότερο ποσοστό απ' αυτό που ίσχυε με τον καλπονοθευτικό νόμο που ίσχυε. Θυμίζουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τον Γενάρη του 2015 πήρε 36,34% και 149 έδρες και τον Σεπτέμβρη του 2015 πήρε 35,45% και 145 έδρες. Δηλαδή, το μπόνους των 50 εδρών δεν του έφτασε για την αυτοδυναμία. Να θυμίσουμε ακόμα ότι τον περασμένο Ιούλη η ΝΔ πήρε 39,85% και 158 έδρες. Επομένως, στόχος είναι η εξασφάλιση αυτοδυνα-

μίας με ελαφρώς χαμηλότερο ποσοστό.

Ο τελευταίος εκλογικός νόμος ενισχυμένης αναλογικής ψηφίστηκε το 2004 επί κυβέρνησης Σημίτη με υπουργό Εσωτερικών τον Σκανδαλίδη. Προέβλεπε μπόνους 40 εδρών και ίσχυσε για πρώτη φορά στις εκλογές του 2007. Το 2008, η κυβέρνηση Καραμανλή, με υπουργό Εσωτερικών τον Παυλόπουλο (τον Πάκη), αύξησε το μπόνους στις 50 έδρες. Τότε, τα δυο κόμματα που εναλλάσσονταν στην εξουσία (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) κινούνταν σε ποσοστά πάνω από 40%. Στη συνέχεια μεσολάβησε η κρίση και αυτά τα ποσοστά έγιναν όνειρο απατηλό. Γι' αυτό και από τις εκλογές του 2009, τις τελευταίες που έδωσαν αυτοδύναμη κυβέρνηση, χρειάστηκε να περάσουν δέκα χρόνια, για να υπάρξει αυτοδυναμία της ΝΔ τον Ιούλη του 2019, χάρη στο υψηλό ποσοστό που πήρε, αλλά και στο σχετικά υψηλό ποσοστό των κομμάτων που έμειναν εκτός Βουλής.

Οι Τσιπραίοι, αφού κέρδισαν δυο εκλογικές αναμετρήσεις και σχημάτισαν την κυβέρνηση που ήθελαν, χάρη στον καλπονοθευτικό νόμο Σκανδαλίδη-Παυλόπουλου, θυμήθηκαν να θεσπίσουν την απλή αναλογική όταν ήταν σίγουροι ότι δεν πρόκειται να κερδίσουν τρίτες εκλογές. Το έκαναν ποντάροντας στις μεθεπόμενες εκλογές, για να κόψουν τη δυνατότητα στη ΝΔ -αν τις κερδίσει- να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Δεν έκαναν τίποτα πρωτότυπο, αλλά αντέγραψαν αυτό που έκανε ο Ανδρέας Παπανδρέου στα τέλη της δεκαετίας του '80, θεσπίζοντας ένα ίδιο με αυτό των Τσιπραίων εκλογικό σύστημα, ξέροντας ότι το ΠΑΣΟΚ του δε θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές.

Τώρα, ο Μητσοτάκης θέλει να επαναφέρει την ενισχυμέ-

νη, με τροποποίηση ως προς την απονομή του μπόνους, αλλά βάζοντας χαμηλά τον πήχη για την απόδοση ολόκληρου του μπόνους (50 έδρες στο 37,5%). Η κλιμάκωση ήταν μια πρόταση του ΠΑΣΟΚ, αλλά -όπως θα θυμόσαστε- από τότε που ξεκίνησε η σχετική φιλολογία γράψαμε ότι ο Μητσοτάκης δεν πρόκειται να κάνει την παραμικρή παραχώρηση προς το ΚΙΝΑΛ. Γιατί απλούστατα οι ψήφοι του του είναι άχρηστοι. Για να πιαστούν οι 200 ψήφοι και να ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος από τις επόμενες (και όχι τις μεθεπόμενες) εκλογές, θα έπρεπε να ψηφίσει και ο ΣΥΡΙΖΑ, πράγμα αδύνατο. Αρα, δεν είχε κανένα λόγο ο Μητσοτάκης να κάνει παραχωρήσεις στο ΚΙΝΑΛ. Αντίθετα, έχει κάθε λόγο -την ώρα που ο Τσίπρας μαζεύει πασόκους- να μπει και αυτός στη λεηλασία, ώστε -ει δυνατόν- να μην υπάρχει αυτός ο ενδιάμεσος πόλος ανάμεσα στη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Το ΚΙΝΑΛ δε συμφωνεί με τον εκλογικό νόμο του Μητσοτάκη, γιατί αυτός κάνει -λέει- κατάχρηση της αναγκαιότητας να primoδοτείται με έδρες το πρώτο κόμμα, ώστε να σχηματίζει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Κατεβάζει (το ΚΙΝΑΛ) το μπόνους στις 35 έδρες μαζίμουμ, αντί 50. Λογικό από τη σκοπιά του. Με μπόνους 35 εδρών, δύσκολα (για να μην πούμε αποκλείεται) το πρώτο κόμμα θα πάρει αυτοδυναμία, οπότε θα χρειαστεί κυβερνητικό εταίρο. Ετσι, το ΚΙΝΑΛ, με το σημερινό του ποσοστό, ακόμα και με λίγο μικρότερο, θα μπορεί ν' αποτελεί τον κυβερνητικό εταίρο είτε της ΝΔ είτε του ΣΥΡΙΖΑ, όπως έκανε παλιότερα το κόμμα του Γκένσερ στη Γερμανία. Αυτά, βέβαια, είναι... όνειρα για το μέλλον. Προς το παρόν το ΚΙΝΑΛ (ό,τι απέμεινε από το άλλοτε κραταιό ΠΑΣΟΚ) έχει ν' αντιμετωπίσει

έναν υπαρξιακό κίνδυνο: την πίεση που του ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μαζεύει στελέχη απ' όλη την Ελλάδα. Αν ψηφίσει τον εκλογικό νόμο παρέα με τη ΝΔ, θα αντιμετωπίζει την κριτική ότι έχει γίνει παρακλούθημα της Δεξιάς. Γι' αυτό και έπρεπε να βρει ένα λόγο να μην ψηφίσει μαζί με τη ΝΔ, αφού έτσι κι αλλιώς οι ψήφοι του δεν έχουν καμιά πρακτική αξία (μόνο πολιτικά συμβολική σημασία θα είχε η υπερψηψίση του εκλογικού νόμου από το ΚΙΝΑΛ).

Ο Μητσοτάκης θα ψηφίσει τον εκλογικό νόμο με τους 158 βουλευτές της ΝΔ και -όπως λέει- θα πάει σε διπλές εκλογές την επόμενη φορά. Πρώτα θα «κάψει» τον εκλογικό νόμο του ΣΥΡΙΖΑ (αφού δε θα προκύπτει κυβερνητική πλειοψηφία παρά μόνο αν συνεργαστούν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ) και στο καπάκι θα πάει σε δεύτερες εκλογές με το δικό του εκλογικό νόμο, προσδοκώντας ότι θα νικήσει και θα πιάσει το 37,5% (περίπου δυόμισι μονάδες κάτω από το ποσοστό του περασμένου Ιούλη) που θα του δώσει αυτοδυναμία.

Κι εδώ φτάνουμε στο κρίσιμο ερώτημα: πότε; Το 2023 λέει ο Μητσοτάκης (όπως θα έλεγε κάθε πρωθυπουργός στη θέση του). Γιατί όμως να περιμένει το 2023; Θα έχει ως τότε αναμορφώσει τη χώρα, θα έχει βρει δουλειά σε όλους τους άνεργους, θα έχει εξαλείψει τη φορομνησία; Αστείο και να το συζητάμε. Οποιοσδήποτε στη θέση του θα έψαχνε την κατάλληλη ευκαιρία το 2020, το πολύ το πρώτο εξάμηνο του 2021 για να κάνει πρόωρες εκλογές υπό τις καλύτερες γι' αυτόν συνθήκες. Γιατί όσο περνάει ο χρόνος τόσο χειρότερα θα γίνονται γι' αυτόν τα πράγματα, καθώς η πραγματική κοινωνική κατάσταση θα διαλύει αυταπάτες, προσδοκίες και φρούδες ελπίδες.

Η Λίτσα Πατέρα έβγαλε πρόεδρο!

Η γνωστή αστρολόγος Λίτσα Πατέρα υπήρξε κατηγορηματική (κι όταν η Λίτσα είναι κατηγορηματική, πάντα πέφτει μέσα): Το 2020 θα γίνουν δυο κρίσιμες εκλείψεις Σελήνης που μας λένε πρώτον ότι το 2020 είναι μια χρονιά σαφώς φεμινιστική. Οι δύο εκλείψεις της Σελήνης γίνονται στον Καρκίνο, ένδειξη θηλυκής κυριαρχίας αλλά όχι πολιτικής κυριαρχίας. Επομένως, πρόεδρος της Δημοκρατίας θα εκλεγεί γυναίκα και όχι πολιτικός.

Νομίζουμε ότι μετά την αποκάλυψη της διάσημης αστρολόγου, κάθε συζήτηση θα έπρεπε να σταματήσει. Όχι να μας ταλαιπωρούν ο κάθε Γεραπετρίτης και ο κάθε Πέτσας με γρίφους του τύπου «Θα πρέπει να είναι ένα πρόσωπο υψηλού κύρους που θα εκφράζει την ενότητα του έθνους και να μπορεί να επιτελέσει την αποστολή του ως διεθνής παραστάτης της χώρας» ή «ένα πρόσωπο που να μπορεί να συνθέσει και να είναι πρόσωπο κοινής αποδοχής».

Παρατράβηξε το καλαμπούρι. Το έλεγαν πολλοί πλέον, καθώς ο Μητσοτάκης δεν άνοιγε τα χαρτιά του, αλλά έβαζε τους δικούς του να σκορπίζουν χρησμούς από εδώ κι από εκεί για να γίνεται κουβέντα. Ο Μητσοτάκης αποφάσισε να το πάει έτσι μέχρι το τέλος, γιατί αυτή η ανούσια προεδρολογική συζήτηση λειτουργεί ως ελαφρύ ναρκωτικό σε μια περίοδο που η κυβέρνησή του ζορίζεται, ιδιαίτερα στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Ασε που όσο έβλεπε τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ να επιμένουν πεισματικά στον Παυλόπουλο και τη Γεννηματά να επιμένει -το ίδιο πεισματικά- σε πρόεδρο από την Κεντροαριστερά τόσο (θεωρούσε ότι) ενισχύεται το δικό του αρχηγικό προφίλ, αφού μπορεί να βγάλει πρόεδρο όποιον θέλει, ακόμα και με 151 ψήφους.

Από τα Χριστούγεννα, που υποτίθεται ότι θα... διαβουλευόταν με τον εαυτό του στο βουνό και θα κατέβαινε να μας πει τον εκλεκτό του, στη συνέχεια το πήγε στα τέλη Γενάρη. Μετά την ψήφιση του εκλογικού νόμου, όπως έλεγε ο Πέτσας. Τότε, βέβαια, θα είχαν εξαντληθεί τα περιθώρια καθώς στις 12 Φλεβάρη θα πρέπει να γίνει η πρώτη ψηφοφορία στη Βουλή. Ο συσχετισμός της εκλογής προέδρου με τον εκλογικό νόμο, που κάποια στιγμή επιχείρησε ο Μητσοτάκης, πλέον δεν «παίζει», καθώς το ΚΙΝΑΛ δεν μπηκε στο παιχνίδι του εκλογικού νόμου. Οπότε, εκείνο που έμενε στον Μητσοτάκη ήταν να εκλέξει για παρελασιάρχη ένα πρόσωπο που θα φωτίσει το δικό του (του Μητσοτάκη) πρόσωπο. Όμως, αυτού του τύπου οι εντυπώσεις, ακόμα κι αν τις κερδίσει ένας πρωθυπουργός, δεν κρατούν πολύ. Ούτε μήνα. Γιατί ο πρόεδρος δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στη διακυβέρνηση, από την οποία κρίνεται ένας πρωθυπουργός και μια κυβέρνηση.

Είχαμε γράψει τα παραπάνω, όταν διά στόματος Μητσοτάκη πληροφορηθήκαμε την πλήρη επιβεβαίωση της αστρολόγου Λίτσας. Η εκλεκτή του Κούλη για την προεδρία της Δημοκρατίας είναι γυναίκα και όχι πολιτικός! Επειδή δεν νομίζουμε πως η Λίτσα είχε αποκλειστικές πληροφορίες από το πολύ στενό περιβάλλον του Κούλη, κλίνουμε προς την άποψη ότι ο πρωθυπουργός αποτελεί φαντατικό οπαδό της αστρολόγου και όταν πληροφορήθηκε για τις δυο εκλείψεις στον Καρκίνο, δεν είχε δεύτερη επιλογή: η πρόεδρος του ΣτΕ Αικατερίνη Σακελλαροπούλου ήταν μονόδρομος!

Την Τρίτη, ο Θεοδωρικός έλεγε στους δημοσιογράφους «κάντε μια βδομάδα υπομονή», ανακοινώνοντας ότι ο Μητσοτάκης θα κάνει την ανακοίνωσή του στη συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας της ΝΔ, η οποία ήταν προγραμματισμένο να συκληθεί την Τρίτη 21 Γενάρη. Την επομένη (Τετάρτη απόγευμα), ο Κούλης διέψευσε τον στενό του συνεργάτη, απευθύνοντας... διάγγελμα για να ονοματίσει ως εκλεκτή του τη Σακελλαροπούλου. Προφανώς αυτό έγινε με τη σύμφωνη γνώμη και του Θεοδωρικού, σε μια προσπάθεια να αλλάξει η πολιτική ατζέντα.

Ο Μητσοτάκης είχε ζητήσει με τον πιο επίσημο τρόπο να κληθεί στη Διάσκεψη του Βερολίνου για τη Λιβύη. Η Μέρκελ τον «έγραψε» κανονικά, απαξιώντας μάλιστα να δώσει την παραμικρή εξήγηση. Ήταν το δεύτερο «φτύσιμο» από ιμπεριαλιστική πρωτεύουσα, μετά από αυτό που είχε δεχτεί από τον Τραμπ στην Ουάσινγκτον. Το κλίμα είχε βαρύνει πάρα πολύ. Το προφίλ του Μητσοτάκη τσαλακώθηκε πολύ, έξι μήνες μετά τη θριαμβευτική εκλογική του νίκη. Δοκίμσαν ν' αλλάξουν το κλίμα με την αιφνιδιαστική επανασύσταση του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, για την οποία δεν είχαν καν προιδεάσει. Τους γύρισε μπούμερανγκ (πάρτι έστησε ο ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και το ΚΙΝΑΛ), σημάδι του ότι αποφασίζουν σε κλίμα σύγχυσης (αν όχι πανικού). Ετσι, μέσα σ' ένα κλίμα που είχε γίνει ακόμα πιο βαρύ, αποφάσισαν ν' αλλάξουν την ατζέντα με το αιφνιδιαστικό διάγγελμα Μητσοτάκη και την αποκάλυψη του ονόματος της εκλεκτής του.

Η Σακελλαροπούλου δεν αποτέλεσε κάποια έκπληξη. Το όνομά της έπαιξε από τον Νοέμβρη στο «καρέ» της προεδρολογίας. Τα χαρακτηριστικά της (όχι πολιτικός, όχι συνδεδεμένη με τη Δεξιά, προαχθείσα σε αντιπρόεδρο και μετά σε πρόεδρο του ΣτΕ από τον ΣΥΡΙΖΑ) είναι τέτοια που επιτρέπουν στον Μητσοτάκη, αν δεν την ψηφίσουν οι υπόλοιποι (ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ), να τους κατηγορήσει ότι ευτελίζουν το θεσμό και τον υποτάσσουν στις μικροκομματικές τους επιδιώξεις. Το πανηγύρι τέλειωσε κι αμέσως άρχισε άλλο πανηγύρι. Ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι θα ψηφίσει την Σακελλαροπούλου («δικιά μας είναι», ήταν το νόημα της δήλωσης Τσίπρα), εξαπολύοντας ταυτόχρονα μύδρους κατά του Μητσοτάκη.

Η βαθμολογία των υπουργών του Κούλη

Την ώρα που ο Πέτσας ανακοίνωνε ότι ο Μητσοτάκης αρχίζει από την Τετάρτη τις συναντήσεις με υπουργούς στο πλαίσιο της εξαμηνιαίας αξιολόγησης του κυβερνητικού έργου, η ιστοσελίδα aftodioikisi.gr δημοσίευε τη... βαθμολογία των υπουργών και την εξέλιξή τους από τον Σεπτέμβρη (που έγινε η πρώτη βαθμολόγηση) μέχρι τώρα. Επικαλούνταν μάλιστα «υψηλόβαθμο κυβερνητικό παράγοντα» να δηλώνει ότι «δεν είμαστε, πλέον, στο δίμηνο που ακόμη δεν μπορούσαμε να έχουμε ασφαλή εικόνα, αλλά στο εξάμηνο που η εικόνα έχει παγιωθεί».

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα, η βαθμολογία των υπουργών (σε παρένθεση η βαθμολογία που είχαν τον Σεπτέμβρη, τους κατατάσσει σε τέσσερις κατηγορίες. «**Αριστοί**» είναι μόνο δύο, ο Θεοδω-

ρικός με 8 (από 6,5 τον Σεπτέμβρη) και ο Γεραπετρίτης με 8 (από 8,5). Δεν είναι τυχαίο ότι πρόκειται για τους δύο στενότερους συνεργάτες του Μητσοτάκη, που δεν προέρχονται από τον κομματικό μηχανισμό της ΝΔ.

«**Καλοί**» είναι οχτώ. Ο Σταϊκούρας με 7,5 (από 7,5), ο Χατζηδάκης με 7 (από 7), ο Δένδιας με 6 (από 5), ο Παναγιωτόπουλος με 6 (από 5), ο Τσιάρας με 6 (από 6), ο Βρούτσος με 6 (από 6,5), ο Γεωργιάδης με 6 (από 7) και ο Χρυσοχοϊδης με 5,5 (από 7).

«**Στη βάση**» είναι τρεις. Ο Πιερακάκης με 5 (από 5), ο Καραμανλής με 5 (από 5) και η Κεραμέως με 5 (από 6).

«**Κάτω από τη βάση**» είναι πέντε. Ο Βορίδης με 3 (από 3,5), ο Πλακωτάκης με 2,5 (από 2,5), η Μενδώνη με 2 (από 2), ο Κικίλιας με 2 (από 2) και ο Θεοχάρης με

2 (από 3).

Όλο αυτό το σύστημα βαθμολόγησης έχει την πλάκα του, καθώς θυμίζει αξιολόγηση στελεχών καπιταλιστικής επιχείρησης. Όμως, η βαθμολόγηση (που μάλλον κάποιος στενός συνεργάτης του Κούλη διέρρευσε) δεν είναι μακριά από την εικόνα των υπουργών όπως την εισπράττει κανείς από τη δημόσια παρουσία τους. Ο Βορίδης, για παράδειγμα, είναι ωσεί παρών στο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και προσπαθεί με μαυρογιαλούρικη μιντιακή προβολή να δείξει ότι κάνει έργο. Στις δημόσιες εμφανίσεις του, όμως, μιλά για οτιδήποτε άλλο εκτός από τα θέματα του υπουργείου του. Το ίδιο ισχύει για τον Κικίλια, που κάνει μόνο προπαγανδιστική μόστρα, ενώ έχει χρεωθεί και το φιάσκο με τους νέους διοικητές στα νοσοκομεία.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες είκοσι
δεν έχει τέλος η ύπωση;

Δεν περιμέναμε φυσικά την Αντικαρκινική Εταιρία να μας πει για τις βλαβερές συνέπειες των τζακιών, μετά από έναν αιώνα με Καραμανλήδες, Μητσοτάκηδες, Παπανδρέου, Κεφαλογιάννηδες και λοιπούς.

Ανάθεμά σε Κούλη μου και μυριανάνθεμά σε που 'βαλες πάγο στο αβρό της Δόμνας στοματάκι και στέρεψε το υλικό, μέيناμε δίχως γέλιο όλοι χωρίς διασκέδαση βαρυγκομάν' και σκούζουν.

Το ξέρουμε ότι ο Κώστας Μπακογιάννης είναι μικρός για το ύπατο αξίωμα της προεδρεύουσας δημοκρατίας, αλλά δεν θα πρέπει κάποια στιγμή να υπερβούμε αγκυλώσεις και αναχρονιστικά ταμπού; Δεν θα πρέπει να γίνει κανονικότητα η αριστεία, από όποια ηλικιακή ομάδα κι αν προέρχεται;

Κούλη τι λες για πρόεδρο; Μας έσκασες! Μολόγα δεν σκέφτηκες μες στις γιορτές που 'πες; Μονάχα τσάρκες; Μην είν' η Ντόρα τάχατες, ο Τζήμερος μην είναι; Σκέφτεσαι μήπως πιο βαθιά κά'να Μιχαλολιάκο τον Κώστα τον καλοφαγά τον Βούδα της Ραφήνας ή τάχα άχρωμο, άγευστο και άοσμο να ψάχνεις;

Η στήλη θα στείλει έκκληση κατά παρέκκλιση στην κλίση των καιρών: Τους πνευματικούς ανθρώπους και τα μάτια σας, παιδιά. Τους μπροστάρηδες, ας είναι και λαγοί. Υπερασπιστείτε και διαφυλάξτε τον διανοητικό πλούτο και τον μολιτιζμό της χώρας. Τον Χωμενίδη και τα μάτια σας!

Τουλάχιστον τα έπιπλα έχουν χρυσό καθόλου ή τζάμπα τρως το κράξιμο, σε κράξει κι η Μαρίνα;

Απεργία 250 εκατομμυρίων εργαζόμενων στην Ινδία, αλλά δεν πήραμε χαμπάρι. Αντίθετα, μαθαίνουμε ακόμη και για την παραμικρότερη είδηση επιλεκτικής «τρομοκρατίας», για πρίγκιπες, για συνταγές, για το τι φορούσε ο τάδε «επώνυμος». Και κάποιοι επιμένουν να παρακολουθούν τους οχετούς (κα-νάλια) της «ενημέρωσης» παύλα εξημέρωσης.

Ντόναλντ, δίδωε την άχαρη, αυτό το fashion victim με την ξινίλα της για σε και πόζες για τους άλλους.

Διώξ την και κοίταξε να βρεις όπως ο Ντακ μια Νταϊζη οι μετοχές σου ν' ανεβούν, ανέραστος μην είσαι γιατί είδες τις συνέπειες, γελάει ο πλανήτης!

Καλά, εκεί στη Disney τι κάνουν, δεν βλέπουν;

«Δώδεκα ψυχές χάθηκαν στο Ιόνιο στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από τις Μόριες της χώρας μας... έφευγαν σκοτόψυχε φασίστα Αδωνι.

Ακούς φασιστάκο; Εσύ που επικαλείσαι το ελληνικό DNA και την αρχαιοελληνική παιδεία, διάβασε τις «Ικέτιδες» του Αισχύλου και κατάλαβε ότι ένας δημοκρατικός λαός αποφασίζει πάντα υπέρ των αδυνάτων που ζητούν άσυλο, παρά τους κινδύνους που μπορεί να έχει αυτή η απόφαση. Ακούς φασιστάκο; Εσύ που μιλάς για εισβολή και αλλοίωση του πολιτισμού, μην κρύβεσαι όταν ξεπουλούν τη δημόσια περιουσία, τα αεροδρόμια και τα λιμάνια σου». Από επιστολή του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αιγαίου Στράτου Γεωργούλα, που δημοσιεύτηκε σε διάφορους ιστότοπους.

Ηρθε βοριάς απ' τα δεξιά, σας πήρανε τα νέφη σας σώριασαν πέρα μακριά, σας σκέπασαν με λήθη μα γω Δημήτρη μου ρωτώ: Θα την πάρεις την Εφη ή μήπως και σ' αυτή πουλάς ένα άλλο παραμύθι;

Δεν είναι μόνο τα κολιέ, οι πόζες και τα λόγια πρέπει σαν άντρας να φερθείς. Ο κόσμος σχολιάζει!

Κι ο φίλος του Τζερόνιμο, ο τίμιος Αλέξης που με τη Μπέτυ έπραξε τα δέοντα, κοιτάζει...

Μόνο η φριχτή ανάμνηση έμεινε από την αποφράδα ημέρα με τον καφέ στα ρούχα του Θάνου, κάτι που η στήλη είχε καταδικάσει με αποτροπιασμό. Και δεν μάθαμε τελικά αν έμεινε και λεκές...

Ωιμέ, τι δίσεκτοι καιροί, αλί, τι μαύρα χρόνια ως και σουλτάνοι ανέραστοι, πλήρεις τεστοστερόνης! Κοκκινισκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ο Ερμής είναι ανάδρομος και η Αφροδίτη πηγαίνει κομμωτήριο

Οι ερυθρόλευκοι έχουν κά-θε λόγο να χαίρονται με βάση όσα διαδραματίστηκαν τη βδομάδα που πέρασε στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Εντός του αγωνιστικού χώρου κατάφεραν να περάσουν χωρίς απώλειες και με πολύ εμφατικό τρόπο από την έδρα της αήττητης στην έδρα της Λαμίας και να παραμείνουν στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα. Την ίδια στιγμή, ο ΠΑΟΚ χρειάστηκε πολύ «σπρώξιμο» από τους διαιτητές για να πάρει τη νίκη στο ντέρμπι της Τούμπας κόντρα στην ΑΕΚ, χάνοντας «πόντους» στη μάχη των εντυπώσεων. Στη συγκεκριμένη φάση του πρωταθλήματος οι ερυθρόλευκοι δείχνουν να βρίσκονται σε καλύτερη αγωνιστική κατάσταση από τους αντιπάλους τους και αυτό τους δίνει «αέρα», τόσο στη μάχη για την κατάκτηση του πρωταθλήματος όσο και στην μάχη για τον έλεγχο της ποδοσφαιρικής «παράγκας».

Εκτός όμως από τις αγωνιστικές εξελίξεις, στο λιμάνι επικρατεί κλίμα αισιοδοξίας καθώς και οι εξωαγωνιστικές εξελίξεις είναι υπέρ τους. Την περασμένη Τετάρτη, κλιμάκιο της Οικονομικής Αστυνομίας (τα δημοσιεύματα μιλούν για 10 άτομα και 2 εισαγγελείς) έκανε έφοδο στα γραφεία της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (ΕΠΟ), μετά από καταγγελία για οικονομικές ατασθαλίες. Τα ερυθρόλευκα «παπαγαλάκια» προσπάθησαν να συνδέουν την υπόθεση με την καταγγελία της ΠΑΕ Ολυμπιακός σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ και προδικάζουν ότι τα ευρήματα θα είναι συντριπτικά σε βάρος της διοίκησης της ΕΠΟ και θα αποτελέσουν την αρχή του τέλους για τον Γραμμένο και την παρέα του. Σε σχετικά δημοσιεύματα γίνεται λόγος για παχουλούς μισθούς σε στελέχη της ΕΠΟ, αναφορά στα φράγκα που δίνει η ΕΠΟ στον αρχιδιαιτητή της ΚΕΔ Μέλο Περέιρα, που τον παρουσιάζουν να έχει χάσει τη στήριξη των διεθνών Ομοσπονδιών, λόγω των λανθασμένων επιλογών διαιτητών, και αφήνονται υπονοούμενα για καταχρήσεις και «υπόγειες διαδρομές» μεγάλων χρηματικών ποσών.

Από την πλευρά της η διοίκηση της ΕΠΟ, με ανακοίνωσή της, επιβεβαίωσε την έφοδο, τόνισε ότι το κλιμάκιο της Οικονομικής Αστυνομίας είχε άριστη συνεργασία με

την οικονομική υπηρεσία της Ομοσπονδίας (δόθηκαν όλα τα στοιχεία και τα παραστατικά που ζήτησε το κλιμάκιο) και έδωσε διαβεβαιώσεις ότι δε θα υπάρξει κανένα πρόβλημα, καθώς η οικονομική διαχείριση της ΕΠΟ είναι νόμιμη και απολύτως διαφανής.

Μέχρι τη στιγμή που γράφτηκε το σημείωμα δεν υπήρχαν ανακοινώσεις από την πλευρά της Οικονομικής Αστυνομίας και άπαντες περιμένουν το πόρισμα του ελέγχου. Στην περίπτωση που αποδειχτούν βάσιμες οι καταγγελίες των ερυθρόλευκων, το αποτέλεσμα θα είναι να αλλάξουν άρδην οι συσχετισμοί και οι συμμαχίες ανάμεσα στις φατρίες που μάχονται για τον έλεγχο του ποδοσφαιρικού οικοδομήματος, ενώ θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη και η άμεση αλλαγή της σημερινής διοίκησης της ΕΠΟ.

Εκτός από τη συγκεκριμένη έφοδο, οι ερυθρόλευκοι είναι σε εγρήγορση και περιμένουν τις εξελίξεις στην υπόθεση πολυιδιοκτησίας και την τυχόν εμπλοκή Σαββίδη στα ιδιοκτησιακά καθεστώ της Ξάνθης. Στον φίλα προσκείμενο

στην ερυθρόλευκη διοίκηση έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο υπάρχουν δημοσιεύματα για διαδρομές χρήματος ανάμεσα στις εταιρίες των μεγαλομετόχων της ΠΑΕ Ξάνθης και τις εταιρίες του Σαββίδη, τα οποία καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ΠΑΟΚ και Ξάνθη θα πρέπει να υποβιβαστούν, καθώς δεν προβλέπεται άλλου είδους τιμωρία για το αδίκημα της πολυιδιοκτησίας. Από τα ερυθρόλευκα «παπαγαλάκια» γίνεται προσπάθεια να ταυτιστούν ΕΠΟ και ΠΑΟΚ και να τονιστεί ότι όσο υπάρχει η διοίκηση Γραμμένου δεν μπορεί να γίνει ουδεμία προσπάθεια αναβάθμισης και ανασυγκρότησης του ελληνικού ποδοσφαίρου.

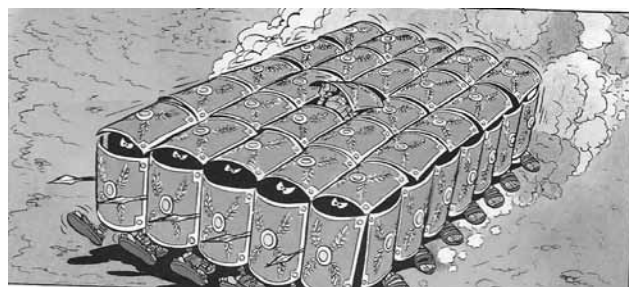
Η υπόθεση της πολυιδιοκτησίας αρχικά είχε θεωρηθεί μια κίνηση επικοινωνιακού χαρακτήρα από την ερυθρόλευκη ΠΑΕ, σε μια περίοδο που τα άστρα και τα ζώδια ήταν στο πλευρό του ΠΑΟΚ. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγούσε και η υποβάθμιση του θέματος από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, που στις ανακοινώσεις τους δεν είχαν κάνει καμία αναφορά σε αυτό, παρά την προσπάθεια της

ερυθρόλευκης πλευράς. Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι δε θα είναι εύκολο για ΠΑΟΚ και Ξάνθη να δώσουν πειστικές εξηγήσεις και από την πλευρά τους οι διεθνείς Ομοσπονδίες αναγκάστηκαν να κάνουν αναφορά στο θέμα και να ζητήσουν πλήρη διαλεύκανσή του. Οι πιθανότητες να αποδειχτούν οι καταγγελίες που έχει κάνει ο Ολυμπιακός δεν είναι πολλές (συνήθως σε τέτοιου είδους υποθέσεις οι εμπλεκόμενοι φροντίζουν να μην υπάρχουν αποδείξεις), όμως είναι σίγουρο ότι στο λιμάνι θα αξιοποιησουν τη συγκυρία και το «στρίμωγμα» του Σαββίδη για να ενισχύσουν τη θέση τους στη μάχη για τον έλεγχο της «παράγκας».

Σε αντίθεση με την κινητικότητα της ερυθρόλευκης πλευράς, η πλευρά του ΠΑΟΚ προσπαθεί να κρατήσει χαμηλούς τόνους και να υποβαθμίσει το θέμα, προκειμένου να μειώσει στο ελάχιστο τις συνέπειες. Όπως λέει και ένας καλός φίλος, όταν ο Ερμής είναι ανάδρομος και η Αφροδίτη πηγαίνει κομμωτήριο, πρέπει να αράξεις σπίτι για να μειώσεις τις πιθανότητες να σε βρει κάποιος κακός.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Οι οργανωμένοι οπαδοί που είχαν έρθει σε ρήξη με τον Γιαννακόπουλο (αφορμή ήταν η τιμωρία των πράσινων για τα καπνογόνα που άναψαν οι οπαδοί στον αγώνα με τη Φενέρμπαχτσε, λόγω της οποίας ο ισχυρός άντρας της πράσινης ΚΑΕ σταμάτησε να τους δίνει δωρεάν εισιτήρια για να πηγαίνουν στο γήπεδο) έκαναν ξανά την εμφάνισή τους και κρέμασαν δυο πανό στις εξέδρες του ΟΑΚΑ κατά τη διάρκεια του αγώνα μπάσκετ των πράσινων με τη Μπάγερν. Η κίνηση των πράσινων οπαδών αξιολογήθηκε από την πλειοψηφία του αθλητικού Τύπου ως μια προσπάθεια συνέχισης της κόντρας ανάμεσα στις δυο πλευρές. Αξιολογώντας το περιεχόμενο των δυο πανό («Ανεξάρτητοι, Ανεπιθύμητοι αλλά Παναθηναϊκοί» και «Γίνε Γιαννακόπουλος και όχι DPG, Δημήτρη δεν φταίει για όλα οι οπαδοί»), η εκτίμηση της στήλης είναι ότι στόχος των πράσινων οπαδών είναι να βρουν γέφυρες επικοινωνίας με τον Τράκη, να αποκαταστήσουν τη σχέση τους και να ξαναπάρουν τη θέση τους στο «πέταλο» της εξέδρας.

Οι εικόνα των ΜΑΤάδων που χρησιμοποίησαν τις ασπίδες τους για να σχηματίσουν προστατευτικό τείχος, κατά τη διάρκεια της προσπάθειάς τους να μπουν στις δυο καταλήψεις στο Κουκάκι, έφερε στο μυαλό την εικόνα των ρωμαίων λεγεωνάριων στο γνωστό κόμικ «Αστερίξ», που προσπαθούσαν να επιτεθούν στο ανυπότακτο γαλιτικό χωριό σχηματίζοντας τείχος με τις ασπίδες τους. Σε αντίθεση με το κόμικ, στο οποίο οι Γαλάτες, με τη βοήθεια του μαγικού φίλτρου, έτρεπαν τους εισβολείς σε φυγή, στο Κουκάκι οι μπάτσοι κατάφεραν να μπουν στα κτίρια και να συλλάβουν όσους βρήκαν σ' αυτά. Ο Κούλης και η παρέα του παίζουν τα ρέστα τους στο δόγμα «νόμος και τάξη» και προσπαθούν να πείσουν το λαό ότι μπορεί να κοιμάται ήσυχος αφού η κυβέρνηση δεν θα επιτρέψει σε κανέναν να διασαλεύει την τάξη και την ασφάλεια της κοινωνίας. Αν κρίνουμε από το αποτέλεσμα, η προσπάθειά τους μετά τις πρώτες μέρες (όταν με τη βοήθεια των ΜΜΕ είχαν καταφέρει να κερδίσουν εντυπώσεις) δείχνει να χάνει τη δυναμική της και να τους γυρίζει μπουμέρανγκ. Η ανεξέλεγκτη δράση των ΜΑΤάδων που μακελεύουν ό,τι βρουν μπροστά τους, η μεταφορά της έντασης από την περιοχή των Εξαρχείων στις γειτονίες της Αττικής, σε συνδυασμό με την αύξηση της μικροπαραβατικότητας, έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Πλέον, μια σημαντική μερίδα της κοινωνίας θεωρεί ότι η κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο για την επικοινωνιακή διάσταση του θέματος και την προβολή της και αδιαφορεί για την ουσία. Όταν οι φυλλάδες του Μαρινάκη κρατούν αποστάσεις από τις κυβερνητικές επιλογές και ασκούν κριτική για τον τρόπο που δρουν οι μπάτσοι και τη βία που χρησιμοποιούν χωρίς λόγο, καταλαβαίνουμε ότι το αποτέλεσμα δεν είναι το αναμενόμενο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πως η ανάγκη γίνεται ιστορία

5 δισ. το πρωτογενές πλεόνασμα 2019...

Διότι ζεις άνευ Π.τ.Δ.;

Ακόμα ένας σύντροφος της γαλλικής εργατικής τάξης

δολοφονημένος από τους μπάτσους

Ισχύει το γνωστό σύνθημα «Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι!»

► Παραιτήθηκε ο... αρκουδιάρης της Ρωσίας. Πάντα, βέβαια, υπάρχει απόλυτη συνέχεια στο κράτος.

► Και άλλη αύξηση στους λογαριασμούς ΔΕΗ.

► Πρόοδος και ανάπτυξη...

► Αυξήσεις φωτιά.

► Μένει να ανταποδοθούν τα ίσα.

► «Απεργία» με μπροστάρηδες τους μαγαζάτορες στα νησιά του Β. Αιγαίου.

► Και κάποιοι «σύλλογοι» - εργατικά κέντρα στο ρόλο της γλάστρας.

► Τις «καλύτερες συνθήκες εργασίας» στον «καλύτερο εργοδότη» (Σκλαβενίτη) ήρθε να διαψεύσει το παρ' ολίγον εργοδοτικό έγκλημα με θύμα τον εργαζόμενο Αχμέτ Μουσταφά.

► Δεν υπάρχουν «καλοί» και «κακοί» καπιταλιστές.

► Μόνο αιματορουφήχτρες.

► Και σου σερβίρουν ως «αντίβαρο» διάφορες «ελληνικές» επιτυχίες.

► Των «αρίστων», για να μην ξεχνιόμαστε.

► Επείγει το ζήτημα της Π.Ο.Τ.Ε. (πολιτική οργάνωσης τάξης εργατικής).

► Αλλιώς λέμε και παίζουμε ή παίζουμε και λέμε.

► Επειδή η «πολιτική υπευθυνότητα» του Θ. Μικρούτσικου ήταν περισσότερο από Ο.Φ.Α. (όπου φυσάει - ο - άνεμος) διακαίουμε να πούμε ότι συνέβαλε στην αρνητική εξέλιξη πολλών καταστάσεων. Ετσι, δέον να αντιμετωπίζεται και η μουσική του ΚΑΡΙΕΡΑ - πέρα από αγαπημένες συνθέσεις που μπορεί να κρατάει κάποιος.

► Εκπτώσεις: ωραίες βιτρίνες...

► Η πραγματικότητα (μέρος του όλου): Σοφοκλέους και Πειραιώς, διανομή φαγητού.

► Τώρα, δηλαδή, ο Τζερόνιμο θέλει να μας πει ότι εργάζεται;

► Γιατί θα τον ρωτήσουμε και εμείς: «Τι δλειά κάνς, σκάβς».

► Και τώρα θα ακούσετε την πολιτική σκέψη του Κούλη.

(Ακολουθεί κενό).

► Μόλις ακούσατε την πολιτική σκέψη του Κούλη...

► Όλα τα λεφτά.

► Δίκη Χρυσής Αυγής: Θάνατος στους φασίστες!

► Και ο Καρακούσης (ιππο-) στηρίζει Κούλη για ΠτΔ.

► Μέσα και το ΚΙΝΑΛ.

► Γλύψ! Γλυψ! ο Αρκάς.

► Υπεύθυνη, ήρεμη, θεσμική δύναμη (στ' αριστερά του αστικού πολιτικού φάσματος): «Κουτσούμπας: Η θέση των Μαρμάρων του Παρθενώνα δεν είναι στο Βρετανικό Μουσείο». Α, όλα κι όλα, «ΚΚΕ» ονομαζόμαστε αλλά πρώτα είμαστε... πατριώτες.

► Μπατριώτες.

► Assassins de la police!

► Εμπορική συμφωνία ΗΠΑ-Κίνας: WIN-WIN (που, φυσικά, δεν ισχύει στις σχέσεις μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κρατών).

► Α. Τσίπρας, αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

► Αξιώματα και αξιωματούχοι...

► Καλογρίτσας: ο «κόκκινος» εργολάβος.

► Όσοι ενθυμείστε την εφημερίδα «ΠΡΩΤΗ», θα ενθυμείστε πως ήταν «σπρώχτης» της «ενότητας της αριστεράς».

► Το υπόμνημα των μπάτσων (Ενωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Δυτικής Αττικής) στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Β. Πλιώτα υπενθυμίζει ότι η (αστυνομική) καταστολή έχει τον πρώτο (αλλά και παράλληλο) λόγο στη διαχείριση υποθέσεων όπως αυτή στο Κουκάκι: το ότι ζητάνε μετατροπή κατηγορίας (από πλημμελήματα σε κακουργήματα) φανερώνει ότι αισθάνονται -σ' αυτή τη φάση- ότι αυτοί «είναι το κράτος».

► Ο θάνατος των δύο εκπαιδευτικών -«τροχαίο»- άλλη μια προκαθορισμένη δολοφονία.

► Αυτά έτσι περνάνε στην ειδησεογραφία.

► Συρία: οι άμαχοι εξακολουθούν να πληρώνουν (τον) βαρύ φόρο αίματος.

► «Οι επιθέσεις εναντίον του

Πολάκη αποβλέπουν στην εξουδετέρωση των ριζοσπαστικών χαρακτηριστικών του ΣΥΡΙΖΑ» - Τ. Αναστόπουλος «Εξη σχόλια εκτός γραμμής(!)», (avgig.gr, 15/1/2020). Σχόλιο: μη φας, έχουμε γλαρόσουπα...

► Δεν κρατιέται «Η ΑΥΓΗ» (15/1/2020) και ο συντάκτης Α. Παναγόπουλος για την «ιστορική» νίκη της «αριστεράς» στην Ισπανία, πληροφορώντας μας: «Ισπανία: αυξήσεις συντάξεων κατά 1,4 δισ.». Πόσα κουλούρια δηλαδή σε καθημερινή βάση...

► «Για λόγους που υπερβαίνουν τη βούληση αυτής της κυβέρνησης, δεν είναι τώρα εφικτά ο έλεγχος και η πιστοποίηση των σπουδών που παρέχονται από ιδιωτικά κέντρα». ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 15/1/2020. «ΤΩΡΑ». Αργότερα, όμως;

► Φυσικά και είναι σκοταδιστής ο Δ. Χαντζόπουλος.

► Μαμωνάν υπηρετούσε, Μαμωνάν υπηρετεί.

► Υπέρβαση πρωτογενούς πλεονάσματος κατά 560 εκατ. (2019). Μας πήραν φαλάγγι ούτως ειπείν...

► «Προωθητική ενέργεια»: η διαφήμιση καπιταλιστών και καπιταλιστικών ομίλων. Όπως αυτή η «προωθητική ενέργεια» που προβάλλει την «Ελληνικός Χρυσός» στην kathimerini.gr. Χωρίς να ερυθριούν, φυσικά (όμιλος και όμιλος).

► Black Friday, Black Weekends, Black ein' η νύχτα στα βουνά.

► Ακου «σκύλας γιος» η μετάφραση του «son of the bitch» του Τραμπ... «Καριόλης» η εγγύτερη απόδοση (και των αγγλικών του προέδρου των ΗΠΑ).

► Ημέρα τριών ιεραρχών: θέτε δε θέτε θα πάτε εκκλησία, κ.....α!

► Δεν το λέμε (ούτε το επικροτούμε) εμείς.

► Το υπουργείο και η επίσημη ηγεσία της Εκκλησίας το εφαρμόζουν.

► Λες και δεν υπάρχουν τα τεράστια κενά στα σχολεία.

► Λες και οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν γίνει λάστιχο.

► Με μισθούς πείνας.

► Σε εποχές μαζικής ανεργίας.

► Θου, senor, φυλακίν'...

► Τω στόματί μου.

► Να, και οι... πρωτοπόροι του ΠΑΜΕ: «Απεργιακό κλίμα παντού για το Ασφαλιστικό!». Οχι απεργία...

► Γραφειοκράτες.

► Με προβιά «κομμουνιστική».

► Πλέον έχουμε «απεργιακό μέτωπο» από τον Περισσό (χωρίς απεργία, όμως).

► Γιατί βλέπεις, «ο κόσμος δεν τραβάει».

► Κι έτσι τη βγαίνουν από... αριστερά στον «κόσμο».

► Στα φιλά των φυλλάδων (και του ιντερνετικού τύπου) οι διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων ενάντια στη (δολοφονική) ολιγωρία της αυστραλιανής κυβέρνησης.

► Πετάνε ένα «η κλιματική αλλαγή ευθύνεται», που σημαίνει «τι να κάνουν και οι κυβερνήσεις».

► Γιατί ο μεγάλος χαμένος είναι αυτός που δεν έχει εναλλακτικό τόπο στέγασης, δουλειάς, μετακίνησης.

► «Το 99%» που λέγανε κάποι-οι.

► Οικονομική εξόρμηση Περισσού: δηλαδή η οικονομική ενίσχυση από τον κρατικό κορβανά δε φτάνει;

► «Πάνω από επτά εκατομμύρια νοικοκυριά "τα φέρνουν βόλτα" χάρη στη σύνταξη του παππού». Στην Ιταλία αυτό. Κι έτσι μειώνεται (σχεδόν) στο μισό ο αριθμός των νοικοκυραίων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Αναδιανομή φτώχειας, λοιπόν.

► «With or without you» - U2.

► Αντε πάλι κρύο.

► Τουρτούρ καταψύξ.

► Η... καθημερινότητα.

► Αυτών που πάντα «την τρώνε από πίσω»

► Οχι πάντα, όμως.

► Γιατί «θα'ρθεί ανάποδα ο ντουινιάς».

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η απόλυση ήταν ο πρωτοχρονιάτικος μποναμάς για 31 καθαρίστριες του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Βόλο. Εληξαν οι συμβάσεις τους και η σύγκλητος τους ανακοίνωσε ότι δε θα τις ανανεώσει, αλλά θα δώσει την καθαριότητα σε εργολάβο. Το σωματείο των καθαριστριών ανέφερε πως ο εργολάβος θα κοστίζει τουλάχιστον 600.000 ευρώ, ενώ η ανανέωση των συμβάσεών τους μέσω Εταιρίας Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας θα έφτανε τις 400.000 ευρώ. Λογικό. Πρέπει και ο εργολάβος να βγάλει το κέρδος του, να δώσει τα «δωράκια» του κτλ.

◆ Από τα ευτράπελα των πολυκατοικιών, που πλέον γίνονται κοινό μυστικό, ελέω Διαδικτύου. Αντιλαμβανόμαστε την αγανάκτηση του διαχειριστή για τον κλαπέντα φοίνικα, όμως ούτε ο έλεγχος στις βεράντες ούτε η αστυνομία θα αποκαλύψει τον ένοχο. Κάποιο εξοχικό πρέπει να στολίζει ο φοίνικας. Το να βρει και να ψάξει και τα εξοχικά των ενοίκων θα κόστιζε περισσότερο από την αγορά ενός καινούργιου φοίνικα και την πάκτωσή του με αλυσίδα και λουκέτο.

◆ Από τις 31 καθαρίστριες του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στους 5.500 του Ειδικού Προγράμματος 5.500 Πτυχιούχων Ανέργων ηλικίας 22-29 ετών του ΟΑΕΔ, που έκαναν πανελλαδικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια, που επίσης θα αρχίσουν να απολύονται από τα τέλη του Γενάρη, καθώς λήγουν οι συμβάσεις τους. Όπως καταγγέλλουν, μολονότι έχουν στελεχώσει υπηρεσίες του Δημοσίου, οι οποίες θα μείνουν «ξεκρέμαστες» μετά την απομάκρυνσή τους, γιατί δεν πρόκειται να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό, ο Μηταράκης τους ανακοίνωσε ότι οι συμβάσεις τους δεν πρόκειται να ανανεωθούν. «Παίρνουν, εδω και χρόνια, την πολιτική επιλογή να ανακυκλώνουν την ανεργία με τα διάφορα προγράμματα του ΟΑΕΔ, διαμορφώνουν και διευρύνουν ένα τοπίο ελαστικής εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα», καταγγέλλουν στην ανακοίνωσή τους. Και συνεχίζουν: «Οι εργαζόμενοι/ες, όμως, δεν είμαστε αναλώσιμοι και ανακυκλώσιμοι. Είμαστε απαραίτητες/οι. Η λύση στην ανεργία δεν έρχεται με ολιγόμηνα προγράμματα που εναλλάσσουν τους εργαζόμενους μεταξύ τους. Η απάντηση στην ανεργία είναι η οριστική κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, η μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλες/ους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα». Εμείς να θυμίσουμε ότι τα συγκεκριμένα προγράμματα φτιάχτηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ που τα διαφήμιζε σαν χτύπημα στην ανεργία, την ίδια στιγμή που βάφτιζε τους εργαζόμενους «ωφελομένους».

Στις 15 Γενάρη συμπληρώθηκαν 101 χρόνια από τη δολοφονία της Ρόζα Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ, ηγετών του νεοσύστατου Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας και εξεχουσών μορφών του παγκόσμιου επαναστατικού προλεταριακού κινήματος.

Έχοντας συντρίψει την εξέγερση των βερολινέζων εργατών, με τη βοήθεια των αποβρασμάτων των «Φράικορπς», προγόνων των ναζιστικών Ταγμάτων Εφόδου, η γερμανική σοσιαλδημοκρατία, ηγέτιδα της αστικής αντεπανάστασης, έβαψε τα χέρια της στο αίμα των δυο επαναστατών ηγετών, που τους δολοφόνησαν εν ψυχρώ αποθηριωμένοι στρατιωτικοί. Ο Λίμπκνεχτ πυροβολήθηκε στο κεφάλι και τάφηκε ως άγνωστος σε κοντινό νεκροταφείο. Η Λούξεμπουργκ βασανίστηκε με χτυπήματα υποκόπανων και στο τέλος δέχτηκε μια σφαίρα στο μέτωπο. Το νεκρό σώμα της πετάχτηκε σ’ ένα κανάλι στο οποίο εξέβαλαν αποχετευτικοί αγωγοί.

101 χρόνια από τη δολοφονία των Λούξεμπουργκ - Λίμπκνεχτ

Ημουν, είμαι, θα είμαι

Η Ρόζα ήξερε ότι η εξέγερση είχε ελάχιστες πιθανότητες να νικήσει. Ήξερε την ανοργανωσία που βασίλευε στις εργατικές γραμμές, τις ταλαντεύσεις και τη δειλία των ηγετών του τότε κινήματος. Συνέστησε αυτοσυγκράτηση και συγκέντρωση δυνάμεων, για να εξαπολυθεί μια εξέγερση που θα νικούσε και θα συμπαρέσυρε όχι μόνο τη Γερμανία αλλά ολόκληρη την Κεντρική Ευρώπη. Όμως η εξέγερση άρχισε παρά τις προειδοποιήσεις της. Κι αυτή, όπως κάνουν οι πραγματικοί επαναστάτες, δε δίστασε. Δε σήκωσε αδιάφορα τους ώμους, δεν κοίταξε τους εξεγερμένους εργάτες αφ’ υψηλού. Βούτηξε μέσα στην εξέγερση, έγινε «ένα» με τους εξεγερμένους, έγινε η φωνή τους, προσπάθησε με το λόγο της να σπάσει τις ταλαντεύσεις.

Στο τελευταίο της άρθρο, η Λούξεμπουργκ ανέλυσε τις αιτίες της ήττας της εξέγερσης των βερολινέζων εργατών και την κατέταξε στην **αλυσίδα των ιστορικών ηττών που αποτελούν τη δύναμη και τη δόξα του διεθνούς σοσιαλισμού**. Γιατί μέσα απ’ αυτές τις ήττες θα βλαστήσει η μελλοντική νίκη. Δεν έχασε ούτε στιγμή την πίστη της στην επαναστατική προοπτική. Την αποτύπωσε με μεγαλειώδη τρόπο στα τελευταία γραπτά της λόγια: «*“Τάξη επικρατεί στο Βερολίνο”. Ηλίθιοι δήμιοι! Η “τάξη” σας είναι χτισμένη στην άμμο. Αύριο η επανάσταση θα υψώσει τη βροντερή φωνή της ως τους ουρανούς. Εντρομοί θ’ ακούσετε το νικητήριο σάλπισμά της: Ημουν, Είμαι, Θα είμαι!*»

Μιλώντας σε συγκέντρωση τιμής και καταγγελίας, στις 19 Γενάρη του 1919, ο Λένιν έλεγε: «Σήμερα στο Βερολίνο η αστική τάξη και οι σοσιαλπροδότες πανηγυρίζουν. Κατάφεραν να δολοφονήσουν τον Καρλ Λίμπκνεχτ και τη Ρόζα Λούξεμπουργκ. Ο Εμπερτ και ο Σάιντεμαν, που τέσσερα ολόκληρα χρόνια έσπρωχναν τους εργάτες στο σφαγείο για ληστρικά συμφέροντα, ανέλαβαν τώρα το ρόλο δημίων των προλεταριακών ηγετών. Το παράδειγμα της επανάστασης στη Γερμανία μας πείθει ότι η “δημοκρατία” δεν είναι παρά ένα προκάλυμμα της αστικής καταλήστευσης και της πιο άγριας βίας».

Τον Μάρτη της ίδιας χρονιάς, στο ιδρυτικό συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αναπτύσσοντας τις θέσεις του για την αστική δημοκρατία και τη δικτατορία του προ-

λεταριάτου έλεγε: «Η δολοφονία του Καρλ Λίμπκνεχτ και της Ρόζας Λούξεμπουργκ αποτελεί γεγονός κοσμοϊστορικής σημασίας, όχι μόνο γιατί βρήκαν τραγικό θάνατο οι καλύτεροι άνθρωποι και ηγέτες της πραγματικά προλεταριακής, της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αλλά και γιατί αποκαλύφθηκε πέρα για πέρα η ταξική ουσία ενός κράτους προηγμένου σε ευρωπαϊκή κλίμακα - μπορούμε να πούμε δίχως υπερβολή σε παγκόσμια κλίμακα. Αν κάτω από μια κυβέρνηση σοσιαλπατριωτών οι αξιωματικοί και οι καπιταλιστές μπόρεσαν να δολοφονήσουν αιμώρητα κρατούμενους, δηλαδή ανθρώπους που η κρατική εξουσία τους είχε θέσει κάτω από τη φρούρησή της, βγαίνει το συμπέρασμα πως η ρεπουμπλικανική δημοκρατία στην οποία μπόρεσε να συμβεί ένα τέτοιο πράγμα δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης».

Η σοσιαλδημοκρατία ακολούθησε το δρόμο που χάραξαν οι Εμπερτ και Σάιντεμαν. Όχι μόνο στη Γερμανία αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Μετατράπηκε σε βασική πολιτική δύναμη του αστικού συστήματος εξουσίας. Τις τελευταίες δεκαετίες και ιδιαίτερα μετά την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση του 2008, βυθίστηκε σε κρίση. Δέχεται όμως συνεχείς ενέσεις από μεταλλαγμένους «αριστερούς» (τύπου ΣΥΡΙΖΑ, Podemos κτλ.), οι οποίοι προσπαθούν να δημιουργήσουν έναν μασκαρεμένο πολιτικό πόλο αστικής εξουσίας, εξαπατώντας το προλεταριάτο και τους λαούς με «προοδευτικές λύσεις», που αποτελούν τάχα διέξοδο από την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Από την άποψη αυτή, τα γεγονότα του 1919 αποκτούν και μια άλλη διάσταση επικαιρότητας. Οι ηγέτες της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, του μεγαλύτερου εργατικού κόμματος της Ευρώπης, αφού πρώτα βυθίστηκαν στον σοσιαλσωβινισμό και τον σοσιαλιμπεριαλισμό, δε δίστασαν να διαπράξουν το πιο αποτρόπαιο έγκλημα, καταστέλλοντας την εξέγερση των εργατών και δολοφονώντας δυο από τους επιφανέστερους ηγέτες του διεθνούς προλεταριάτου. Απέδειξαν έτσι, ότι η αστική εξουσία δε διστάζει μπροστά στο πιο αποτρόπαιο έγκλημα όταν κινδυνεύουν τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Τιμώντας τη μνήμη των δολοφονημένων ηγετών του διεθνούς προλεταριάτου, θυμίζοντας τους αυτουργούς του εγκλήματος, τους

ηγέτες της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, οφείλουμε πάνω απ’ όλα να διδαχτούμε από το παράδειγμά τους. Από την αταλάντευτη πίστη τους στη νίκη του κομμουνισμού, που αποτελεί το μέλλον της ανθρωπότητας.

«Το πεδίο της αστικής νομιμότητας, του κοινοβουλευτισμού, είναι όχι μόνον πεδίο κυριαρχίας της καπιταλιστικής τάξης, μα και πεδίο μάχης που διασταυρώνονται οι ανταγωνισμοί μεταξύ προλεταριάτου και αστών. Μα όπως η “έννομος τάξις” δεν είναι για την αστική τάξη τίποτε άλλο παρά η έκφραση της δικής της βίας, έτσι και η κοινοβουλευτική πάλη για το προλεταριάτο δεν είναι τίποτε άλλο παρά η τάση του να ανεβάσει στην εξουσία τη δική του βία», έγραφε η Λούξεμπουργκ. Και συνέχιζε: «Αν πίσω από τη νόμιμη και κοινοβουλευτική μας δράση δεν υπάρχει η βία της εργατικής τάξης, έτοιμη να μπει σ’ ενέργεια μόλις χρειαστεί, η κοινοβουλευτική δράση της σοσιαλδημοκρατίας καταντάει παιχνίδι τόσο έξυπνο, όσο και το κουβάλλημα νερού με το κόσκινο. Οι ερασιτέχνες του ρεαλισμού που δεν κουράζονται να φωνάζουν για τις “θετικές επιτυχίες” της κοινοβουλευτικής δράσης της σοσιαλδημοκρατίας, για να τις χρησιμοποιήσουν ως όπλα κατά της αναγκαιότητας και σκοπιμότητας της βίας στον εργατικό αγώνα, δε βλέπουν καθόλου ότι οι επιτυχίες αυτές, ακόμη και οι πιο ασημαντες, δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της αόρατης και λανθάνουσας δράσης της βίας. (...) Η βία είναι και μένει το ύστατο μέσο της εργατικής τάξης, ο υπέρτατος νόμος της πάλης των τάξεων, άλλοτε λανθάνων, άλλοτε εμφανής. Αν με την κοινοβουλευτική μας δράση και με όλη μας την εργασία επαναστατικοποιούμε τα μυαλά, αυτό το κάνουμε για να κατέβει όταν χρειαστεί η επανάσταση από τα κεφάλια στις γροθιές». Κι ακόμα: «Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της Αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους».

ΥΓ. Για μια πληρέστερη γνώση του ιστορικού πλαισίου, των ταξικών ανταγωνισμών και των γεγονότων που οδήγησαν στη δολοφονία των δύο κομμουνιστών ηγετών, αλλά και όσων ακολούθησαν στη Γερμανία του Μεσοπολέμου και οδήγησαν στην άνοδο του ναζισμού στην εξουσία, μπορείτε να ανατρέξετε στην μπροσούρα της Κόντρας «Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο».

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Το ταξικό κριτήριο

Μια αφίσα φονταμενταλιστών χριστιανών ενάντια στις αμβλώσεις, γεμάτη από τα γνωστά ψεύδη που χρησιμοποιούνται σε όλο τον κόσμο και έχουν συντριβεί από την επιστήμη στα ίδια τα αστικά καθεστώτα, κατέβηκε άρον-άρον, με κυβερνητική εντολή από τις διαφημιστικές προθήκες των σταθμών του Μετρό. Το ζήτημα έχει κατά βάση λυθεί εδώ και τρεις δεκαετίες από το ελληνικό αστικό κράτος και η πληρωμένη διαφήμιση σε χώρο κρατικής ιδιοκτησίας ξεπερνούσε τα όρια της ανοχής που επιδεικνύει το αστικό κράτος σ' αυτούς τους φονταμενταλιστές (που είναι ταυτόχρονα και εθνικιστές και δεξιόι έως φασίστες). Ακόμα και για μια δεξιά κυβέρνηση, αυτού του τύπου η αισχρή προπαγάνδα ξεπερνούσε τα εσκαμμένα.

Οι αφίσες κατέβηκαν, λοιπόν, κι αμέσως άρχισε άλλος πόλεμος. Με επίκεντρο την ελευθερία του λόγου αυτή τη φορά. Αρκετοί από τους φίλους των υπερσυντηρητικών-φονταμενταλιστικών ιδεών (η φιλία τους εσχάτως στηρίζεται στο δημογραφικό πρόβλημα και στον κίνδυνο... αλλοίωσης της εθνικής σύστασης των κατοίκων της Ελλάδας) άλλαξαν πίστα και γύρισαν τη συζήτηση στο δικαίωμα του λόγου, που κατά τη γνώμη τους παραβιάστηκε. Μαζί τους, όμως, συντάχθηκαν και άλλοι, οι οποίοι αποδεδειγμένα διαφωνούν με τις φονταμενταλιστικές απόψεις. Μίλησαν για την ανάγκη κατοχύρωσης και σεβασμού της «απόλυτης ελευθερίας του λόγου», για «το δικαίωμα ακόμα και στον μισαλλόδοξο λόγο», όπως έγραψε κάποιος από δαύτους.

Βέβαια, αν στη θέση των φονταμενταλιστικών αφισών υπήρχαν αφίσες με το σύνθημα «Η 17Ν με τις εκτελέσεις της απέδιδε δικαιοσύνην», αυτοί θα ήταν οι πρώτοι που θα ανέβαιναν στα κάγκελα και θα απαιτούσαν όχι μόνο το κατέβασμα των αφισών, αλλά και την άσκηση διώξεων για εγκωμιασμό εγκλημάτων. Το 'χουμε δει το έργο. Οι σκοταδιστικές φονταμενταλιστικές απόψεις, ακόμα και οι ναζιστικές απόψεις, αποτελούν προϊόντα (ή υποπροϊόντα) της αστικής ιδεολογίας, γι' αυτό και ξεσπά αντιπαράθεση για τα όρια της ανοχής που πρέπει να επιδεικνύεται σ' αυτές. Η αστική κοινωνία πιάνεται στο δίχτυ της υποκρισίας της. Μοιράζεται σε στρατόπεδα σχετικά με τα όρια της ανοχής που πρέπει να επιδεικνύει.

Αντίθετα από την υποκρισία της αστικής δημοκρατίας περί ελευθερίας του λόγου, πίσω από την οποία προσπαθεί να κρύψει το αληθινό της πρόσωπο ως στυγνής δικτατορίας του κεφαλαίου, η εργατική δημοκρατία δεν κρύβει την ταξική της προσέγγιση. Αναφερόμενη στην ελευθερία του λόγου, θέτει πάντοτε το ερώτημα: για ποιον και για ποιο σκοπό. Ελευθερία του λόγου για τους εκμεταλλευτές, για τους φασίστες, τους ρατσιστές, τους φορείς κάθε είδους σκοταδιστικών και αντιδραστικών απόψεων δεν μπορεί να υπάρξει.

Γι' αυτό και δεν πρέπει να μπερδεύομαστε με τις υποκριτικές συζητήσεις περί ελευθερίας του λόγου, που ξεσπούν από καιρού εις καιρόν στο πλαίσιο της αστικής δημοκρατίας. Ούτε να προσεγγίζουμε το ζήτημα με νομικούς όρους, με όρους συνταγματικού δικαίου. Αν ακολουθούμε το ταξικό νήμα δεν πρόκειται να λαθέψουμε.

Θα διεκδικούμε πάντοτε ελευθερία του λόγου για τις επαναστατικές ιδέες, ακόμα κι αν αυτές παραβιάζουν πλευρές της αστικής νομιμότητας. Και θα στρεφόμαστε ενάντια στην ελευθερία του λόγου για τις φασιστικές, ρατσιστικές, σκοταδιστικές απόψεις. Η συγκεκριμένη αφίσα έπρεπε να κατέβει επειδή προπαγάνδιζε αντιεπιστημονικές σκοταδιστικές απόψεις. Τελεία και παύλα. Για να υποστηρίξουμε αυτή τη θέση δε χρειάζεται να καταφύγουμε σε νομικισμούς.

Όπως δε χρειάζεται να καταφύγουμε σε νομικισμούς για να υποστηρίξουμε την απαγόρευση της φασιστικής προπαγάνδας, χωρίς να διανοούμαστε να την κατατάξουμε στον ίδιο κοινό παρονομαστή (της ελευθερίας του λόγου) με την προπαγάνιση των επαναστατικών ιδεών. Ετσι πρέπει να τίθεται το θέμα. Από άποψη αρχών και χωρίς να εξαρτάται από το τι επιτρέπεται και τι όχι από την αστική νομιμότητα.

Π.Γ.